

Rasiah Navanayagam

21st July 1941 - 26th Dec 2012

தமிழர் சமூக வீட்டுவசதிக் கழகம் Tamil Community Housing Association

Registered Office:
Tamil Community Housing Association Ltd
'Tamil House'
Unit 2, Fountayne Business Centre
Broad Lane, Tottenham
London, N15 4AG

Contact Details:
Phone: 020 8493 7160
Fax: 020 8493 7161
Email: info@tamilhousing.org.uk
Website: www.tamilhousing.org.uk

முதியோர் இல்லம்

உங்கள் கவனத்திற்கு:

- ☐ 8 அறைகள், அதில் ஒன்று அல்லது இரண்டு ஆட்கள் வசிக்கக்கூடிய வசதிகளுடன் உள்ளன.
- ☐ விருந்தாளிகள் வந்துபோகும் வசதியுடன் மற்றும் வாகனத்தரிப்பிட வசதியும் உள்ளது
- ☐ இலவச தமிழ் தொலைக்காட்சிகள் மற்றும் வானொலிகள்.
- ☐ இலவச தமிழ் செய்திப்பத்திரிகைகள் மற்றும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள்
- ☐ இலவச இணைய சேவை (Internet) வசதி.
- ☐ இலவச தொலைபேசி (Incoming and Emergency) வசதி.
- ☐ சமைத்த உணவு வசதிகளும் மற்றும் சமைக்கும் வசதிகளும் உண்டு.
- ☐ உதவி மற்றும் எற்பாடுகளுக்காக தமிழ் பேசும் பொறுப்பாளர் (Welfare, Benefits, Council's Services, Health and cultural issues).
- ☐ தேவைப்பட்டால் GP வீட்டுக்கு வரும் சேவை.
- ☐ சலவை செய்யும் வசதிகளும் உள்ளன.
- ☐ சக்கர நாற்காலி வசதியும் உண்டு.

நீங்கள் இச்சேவைக்கு உரித்துடையவரா? அரசாங்க சலுகை மேலும் நிரந்தர வருமானம் உள்ளவராயின் அல்லது சம்பளத்துடன் தொழில்புரிபவராக இருப்பினும் பிரித்தானியாவில் அரசாங்க வீட்டு வசதிச் சலுகை பெறக்கூடியவராக இருந்தால், இத் திட்டத்திலிருந்து நீங்கள் பயன்பெறலாம்.

TCHA புதிய திட்டமான அன்பு இல்லத்தை, தமிழ் பேசும் முதியோர்களுக்காக **Edgware** -இல் உருவாக்கியுள்ளது. இங்கு, நீங்கள் உங்கள் ஓய்வுபெறும் காலத்தை உங்கள் சக தமிழ் முதியோர்களுடன் மகிழ்ச்சியாக வாழலாம்.

இச்சலுகைகளை பெறுவதற்கான உதவி மற்றும் எற்பாடுகளை ஒழுங்கு செய்வதற்குரிய பொறுப்பாளர் ஒருவரையும் **TCHA** நியமிக்கவுள்ளது.

தொடர்புகளுக்கு?

திரு சபேஸ் அவர்களை 020 8493 7160 தொலைபேசி இலக்கத்துடன் அல்லது கைத்தொலைபேசி 07930 923 829 அல்லது sabesh@tamilhousing.org.uk என்ற மின்னஞ்சல் மூலம் தொடர்பு கொண்டு மேலதிக விபரங்களை அறிந்து கொள்ளவும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org.uk

சமர்ப்பணம்

தாயாய்
தந்தையாய்
தோழனாய்
தலைவனாய்
ஆசானாய்
தாத்தாவாய்
எம்முள் நிறைந்து நிற்கும்
நவா அண்ணாவுக்கு
இந்நூல் சமர்ப்பணம்.

என்றென்றும்
அன்புடன்
குடும்பத்தினரும்
நவா அண்ணா ஞாபகார்த்த அறநிலையமும்

16.11.2013

EMMANUEL CHRISTIAN FELLOWSHIP

58, ORFORD ROAD, WALTHAMSTOW, E17 9QL

PHONE: 020 8374 4004; 07814 252077.

WEB: tamilchurchuk.com; tamilbiblesearchcentre.com

நான் அறிந்த நவநாயகம் அவர்கள்

2005ம் ஆண்டில் இங்கிலாந்துக்கு இறைபணியாற்ற வந்த ஆரம்ப நாட்களில் எனக்கு அறிமுகமானவர்களில் நவநாயகம் அவர்கள் மிகவும் முக்கியமான ஒருவர். ஆரம்ப நாட்களில் இருந்தே இந்நாட்டில் வாழும் தமிழ் மக்களுக்குச் சேவை செய்வதற்கான வழிமுறைகள் பற்றி ஆலோசனைகள் வழங்கும் ஒருவராக அவர் இருந்தார். நீண்டகாலம் அவர் இந்நாட்டில் வாழ்ந்திருந்ததினால் அவருடைய அனுபவரீதியான ஆலோசனைகளும், ஆக்கபூர்வமான அறிவுரைகளும், அறிவுபூர்வமான எச்சரிப்புகளும் எனக்கு மிகவும் அவசியமானவைகளாக இருந்தன.

வோஸ்தம்ஸ்ரோ தமிழ் சங்கத்தினருடனான அறிமுகம் நவநாயகம் அவர்களாலேயே ஏற்பட்டது. இதன்மூலம் தமிழ் சங்கத்தின் பணிகளை அறிந்துகொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. இந்நாட்டில் வாழும் தமிழ் மக்கள் தங்களுடைய மொழியையும், கலாசாரத்தையும் பண்பாட்டையும் மறந்துவிடாமல் இருப்பதற்குத் தமிழ் சங்கம் செய்துவரும் ஆக்கபூர்வமான பணிகளில் நவநாயகம் அவர்கள் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். இப்பணிகளைத் தமிழ்ச் சங்கம் தொடர்ந்து செய்து வருவது எனக்கு அதிக மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்தாலும், நம் தாய் நாடான இலங்கையில் நம் இனத்தவர் படும் அவலங்களும், அவர்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளும் நவநாயகம் அவர்களை அதிகளவு வேதனைப்படுத்துவதையும், அவற்றிற்கெதிராகச் செயல்படுவதற்கான வழிமுறைகளைக் கண்டறிந்து அவற்றை அமுல்படுத்த அவர் முற்படுவதையும் அடிக்கடி நான் கண்டிருக்கிறேன். நம் இனத்தவர் மீது அவர் கொண்டிருந்த பற்றும் பாசமும் இந்நாட்டில் வாழும் பலருக்கு ஒரு சவாலாகவே அமைந்திருந்தது.

நவநாயகம் அவர்கள் எம்முடைய ஆலயத்திற்கு ஞாயிறுதோறும் வரும் பக்தராகவும் இருந்தார். ஆலயப் பணிகளில் தீர்மானங்கள் எடுக்கும் போது சிறந்த ஆலோசனைகளை வழங்குபவராகவும், அனைவராலும் விரும்பப்படும் அன்பான மனிதராகவும் காணப்பட்டார். தனிப்பட்ட ரீதியாக அவரை நான் சந்திக்கும் போதெல்லாம் என்னை அன்போடு விசாரிப்பவராகவும் உதவிகள் செய்பவராகவும் இருந்தார். அவருடைய மரணம் எமக்கு பேரிழப்பாக இருந்தாலும், இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசித்தவராக அவர் நம்மை விட்டுச் சென்றதினால், தற்பொழுது இறைவனுடன் இன்புற்றிருக்கும் நிலையில் வாழ்கின்றார் என்பதையும் அறிவேன்.

போதகர் எம்.எஸ்.வசந்தகுமார்
இம்மானுவேல் கிறிஸ்தவ ஐக்கியம்
வோஸ்தம்ஸ்ரோ, லண்டன்.

SUNDAY SERVICE 8.15 AM; MONDAY PRAYERS 6.30PM;

LADIES MEETING 1ST AND 3RD FRIDAYS; YOUTH MEETING EVERY 4TH SATURDAYS 6.30 PM

Message from
Walthamstow M.P.

Nava was a great friend to both Walthamstow and Labour, working hard to represent the concerns of many in our area for decades on a wide range of issues.

His commitment to speaking up for the human rights of the tamil population was clear to all who met him, and I was privileged to spend time with him first as a local campaigner and then the MP to hear first hand his passion and determination on this topic.

My thoughts are with both his family and friends and all those who miss his guidance, good humour and compassion.'

Hope that's ok!

stella

Message from

Former Walthamstow M.P.

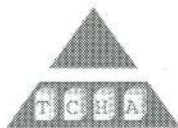
Navanayagam

I came to know Mr Navanayagam during the time that I was a Councillor and then MP in Walthamstow. He was an outstanding community leader. His work as one of the founders of the Waltham Forest Tamil Sangam and the Tamil School has helped many local people. As well as this he was one of the founders of the Tamil Refugee Action Group, the Tamil Community Housing Association, and the Tamil Rehabilitation Organisation.

I saw at first hand the important and valuable work carried out by these organisations and the impact they have had on the lives of many people in the Tamil community across London, and also via the TRO, in Sri Lanka. He made a huge contribution through his work over many years, and will be remembered with gratitude for all he did for many years to come.

Neil Gerrard

Tamil Housing - culturally centred community driven

Tamil Community Housing Association

தமிழ் சமூக வீட்டுவசதிக் கழகம்

Memorial book and launch of the concept of Navanayagam Memorial Foundation - a fitting tribute for a true legend

First let me congratulate the friends, family, community members and all others associated with the launch.

There are many in the Tamil community who tirelessly serve for the betterment of others. Late Mr Navanayagam, affectionately known to all of us as Nava anna, was an exception to the norm. He was not only a committed community servant, but also a real visionary who brought the community together for the betterment of all.

Nava anna was a founder and visionary of TCHA, who served the Association in many different ways until his very last days. He acted as a trouble shooter when the Association needed him. His unwavering passion and commitment for the betterment of our community is the common thread that held the Association together at a time of scepticism and division.

Tamil Housing, one of the key beneficiaries of Nava anna's vision and activism is delighted to be associated with today's launch. May I also take this opportunity to confirm our continuous commitment to partner the Foundation to take forward Nava anna's vision and values - it is a fitting tribute for a true legend.

Mr S Arnold,

Chairman,

On behalf of the

Management Board of Tamil Housing

**Tamil House | Unit 2, Fountayne Business Centre
Broad Lane | Tottenham | London N15 4AG**

950 Eastern Avenue
Newbury Park
Essex IG2 7JD

Tel. 020 8599 1000
Fax. 020 8599 1000

admin@trtec.org
www.trtec.org

Mr R. Navanayagam (Nava Anna) was a person absolutely loyal to and passionate about his motherland, Tamil Eelam and his fellow Tamilians. He has founded, helped in initiating and has worked alongside many worthy causes to fulfil his passion.

The UK saw a mass influx of refugees in 1985 due to the violent struggles of Tamils in Sri Lanka. In order to provide guidance and advice to those people, Tamil Refugee Action Group (TRAG) was formed. Nava Anna worked for them as a Case Worker for TRAG until his retirement. His dedication to the Cause allowed many refugees settle down to a calmer and safer life in the UK. As part of this, he also foresaw that to be able to submerge themselves into life in UK, they will need further education, training and help with finding suitable employment. This is especially the case with people whose education was abruptly halted due to the racism and violence in Sri Lanka. With this in mind, he gave his support in initiating Tamil Refugee Training and Education Centre (TR TEC) in 1991. TR TEC has seen countless refugee Tamils succeed in their lives despite having a rough and disrupted start in life.

We are grateful to Nava Anna for his contribution over the many years and hope that we can continue in our mission and do justice to his memory.

Board of Trustees

TR TEC

West London Centre

Suite 3C
Alperton House
Bridgewater Road
Alperton
Middlesex

South London Centre

Unit B 002
Trident Business Centre
89 Bickersteth Road,
Tooting
London SW17 9SH

Funded by

The Rapid Training & Education Centre
is a Registered Charity No.: 1055149
& Company Limited by Guarantee No.: 3178738

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Tamil Refugee Action Group

Everlasting presence
Star of the east sets afar, yet
the golden glow lingers on land, sea and the sky.
Jubilant song of a swallow stops, yet
the music echoes from the mountains yonder
Gentle soothing mist departs the valley, yet
the morning dew twinkles on the petals of lily
For every joy that passes,
something beautiful remains.

So does Nava Anna!

Though he has embraced eternity and
intermingled with time – boundless
legacy of his exemplary life
a guiding light amidst us.

Momentous moments shared
with both, laughter and pain,
Goals we yearned and the dreams conjured
as family and as an aspiring Nation.

The community that he built and
nurtured for us all
with selfless service, often on his expense.
Structures that he strengthened
TRAG and the like
With absolute dedication vision and is wisdom

The guidance he had given us
through thoughts, words and his life,
So beautiful these remain
Beacon for us all - His everlasting presence

By: **David Joseph-**
Chairman

Waltham Forest Tamil Sangam வோல்தம் பொறஸ்ட் தமிழ்ச்சங்கம்

59 Hoe Street, London E17 4SA

Tel: 020 8503 6643 www.wfts.co.uk

தந்தையம் தலைவனாம் நண்பனாம்....எங்கள் நவா அண்ணா

நிமிர்ந்த நடை... தீட்சண்யமான பார்வை. நரைத்த தாடி, செஞ்சட்டை உடை, உதட்டோரம் மெல்லிய புன்சிரிப்பு, பிடல் கஸ்ரோவை நினைவுபடுத்தும் ஓர் உன்னத தோற்றம்... இவர் தான் எங்கள் நவா அண்ணா.

இன்னும் தாயின் கனிவு, தந்தையின் அரவணைப்பு, கண்டவுடன் கண் மலர்ந்து அளவளாவும், பாங்கு இவையெல்லாம் நவா அண்ணாவின் பக்கங்கள்.

தனக்கென ஓர் பாணியில் கருத்துச் சொல்லும் தீர்க்கம், அதற்கு முன் பிறர் கருத்துக்களை முழுமையாகக் கேட்பதில் ஓர் தீவிரம், பின்னர் அமைதி. இடையே சிகரட்டுக்கு வேலை கொடுத்து சுருள் சுருளாய் புகை, அதையடுத்து கூடச்சுட ஓர் தேனீர். மீண்டும் விடயத்தில் தீவிரம். இடையே நாம் குறுக்கறுத்தால் எடேய் ஆட்டுக்கை கொண்டை மாட்டை விடாதையடா என்று கடிந்து, பின் அதற்காக நொந்து, சொறி அப்பு, நீ சொல்லு என்று ஆசுவாசப்படுத்தும் பாங்கு இவையெல்லாம் என்னை மிகவும் கவர்ந்தது.

கண்களில் நிறைந்திருக்கும் அந்தக் காருண்யம், எதிரிகள் கூட அவருடன் மீண்டும் மீண்டும் பேச முனையும் தன்மை கொண்டவர். பள்ளிச் சிறார்களுடன் பேசும்போது அவர்கள் தலை கோதி உச்சி மோந்து கதை பேசும் தாய்மை. கோபித்துக் கருத்து முரண்படும்போது குரல் மாறிப் பேசி, பின் குளிர்த்து தனை மறந்து அப்பு ராசா என்று அரவணைக்கும் வேகம் அவர் பால் என்னை மிகவும் ஈர்த்தது.

85 காலப்பகுதியில், இந்த வோல்தம் பொறஸ்ட் பகுதியில், ஏற்கனவே இங்கு வதிந்த தமிழ் தெரியாத தமிழ் மக்களையும், அதனைத் தொடர்ந்து தாயகத்தில் இருந்து பெருவாரியாக வரத்தொடங்கிய தமிழ் மக்களையும், எண்ணத்தில் கொண்டு, அவர்களது எதிர்கால நலனைக் கருத்தில் கொண்டு, நவா அண்ணாவின் மூலக்கருவோடு மற்றும் பல நலன்விரும்பிகளின் அயராத ஒத்துழைப்புடன் வோல்தம் பொறஸ்ட் தமிழ்ச்சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சங்கத்தின் மூல நாயகாக

தமிழ்ப்பாடசாலை இயங்கியது. நவா அண்ணாவின் வீட்டிலேயே இப்பாடசாலை ஆரம்பித்தது. தொடர்ந்து சங்கமும் பாடசாலையும் துரித கதியில் வளர்ந்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் இருபதுக்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்களுடன் 300இற்கு அளவிலான மாணவர்களுடன் இதே மண்டபத்தில் சங்கத்தின் வெள்ளி விழா மிகச்சிறப்பாக அரங்கேறியது. ஆரம்பகர்த்தாக்களும், பழைய அங்கத்தவர்களும், பழைய மாணவர்களும் வருகை தந்து எம்மையும் நவா அண்ணாவையும் பெருமை கொள்ளச் செய்து தாமும் அகமகிழ்வு கொண்டனர். அன்று நவா அண்ணா கொண்ட மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இல்லை.

தான் வளர்த்த மரம் கன்றாகி, மரமாகி பூத்துக்குலங்குவதை பெருமையுடன் கண்டார். வெற்றி மீது வெற்றி வந்து எம்மைச் சேர்ந்தாலும், அதை வாங்கித் தந்த பெருமை எல்லாம் நவா அண்ணாவையே சாலவே சாரும்.

இலண்டன் மாநகரில் எல்லா இடத்திலும் ஒரே இடத்திலேயே ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தமிழ்ச்சங்கங்கள் இருப்பது எமமவரின் ஒற்றுமையின்மைக்கு ஓர் சான்று. இந்த வேளையில் 3000 இற்கு மேற்பட்ட தமிழர்கள் வாழும் வோல்தம்ஸ்ரோவில் மட்டும் கடந்த 28 வருடங்களாக ஒரே ஒரு தமிழ்ச்சங்கமாக வோல்தம் பொறஸ்ட் தமிழ்ச்சங்கம் மட்டுமே உள்ளமை நவா அண்ணையின் தனித்தன்மைக்கும் வோல்தம்ஸ்ரோ தமிழ் மக்களின் ஒற்றுமைக்கும் சான்றாக அமைகின்றது.

தமிழ்ச்சங்கத்தின் கலைவிழாக்களை நேர்த்தியுடன் நடாத்துவதிலும், சங்க அங்கத்தவர்களையும், ஆசிரியர்களையும், தந்தையைப்போல் அரவணைத்துச் சென்று நல்லாலோசனைகளை வழங்குவதிலும், கண்டிக்கின்ற வேளையில் கண்டித்து, அரவணைக்கும் நேரத்தில் அரவணைத்துச்செல்வதில் நவா அண்ணாவுக்கு இணை நவா அண்ணா தான். எமது கலை விழாக்களை தாயகம் நோக்கிய சிந்தனையுடன் புலம்பெயர் மக்கள் நடாத்த வேண்டும் என்று என்றென்றும் சிந்திப்பவர். அதை நடைமுறையும் படுத்தியவர். சிக்கலைச் சிக்கின்றி சிறந்தபடி தீர்ப்பதில் சமர்த்தர்.

தமிழ்ச்சங்க அங்கத்தவர் சிலரின் இசைத்திறனைக் கண்டு அவர்களை ஒருங்கிணைத்து முருகதாஸ் தலைமையில் ராகாஸ் இசைக்குழுவை உருவாக்கி, தாயகம் நோக்கிய சிந்தையுடன் அவர்களையும் பயணிக்க வைத்தார். இன்று நவா அண்ணாவுக்கு தாங்கள் இசையமைத்த பாடலினால் அஞ்சலிக்கும் அளவுக்கு அவர்கள் வளர்ச்சி பெற்று விட்டனர். தமிழ்ச்சங்கத்தின் இணைகின்ற மாதர்கள் ஒருங்கிணைத்து

வோல்தம் பொறஸ்ட் தமிழ்ச்சங்க மாதர் அணியை உருவாக்கி அவர்களையும் சிறப்புடன் செயற்பட வழிவகுத்தார்.

நான் தமிழ்ச்சங்கத்தின் அலை ஓசை இரு மாத சஞ்சிகை ஆசிரியராக இருந்து சஞ்சிகையை நடாத்திய வேளையில், அடிக்கடி உடனிருந்து கருத்துக்கள் பகிர்ந்தவண்ணம் இருப்பார். 85 முதல் 95 வரை பத்து வருடங்கள் அலை ஓசை சஞ்சிகை இங்கிலாந்து ஐரோப்பியா முழுவதிலும் ஒரேயொரு சஞ்சிகையாகப் புகழ் பெற்றமைக்கு சங்கத்தின் நிதி நெருக்கடிக்கு மத்திலும் நவா அண்ணாவின் தொடர்ந்த ஆதரவே காரணமாகும்.

எமது பாடசாலை விளையாட்டுத்துறையில் திறம்பட முன்னேற நல்லாலோசனைகள் வழங்கினார். பாடசாலையின் வளர்ச்சியே தன் இலட்சியமாகக் கொண்டவர். எந்நேரம் அவர் வீட்டிற்குச்சென்றாலும் நவா அண்ணா மாதினி அக்கா தம்பதிகளின் அன்பான வரவேற்பும் தேனீர் உபசரிப்பும் இல்லாத நாட்களே கிடையாது.

தாயகத்தில் இருந்து புலம்பெயர்ந்த எம்மக்கள் ஆங்கிலத்தில் தங்கள் ஆற்றலை வளர்க்க அவர்கள் பிள்ளைகள் ஆங்கிலத்தில் சரளமாக உரையாட ஆங்கில வகுப்புக்களை தமிழ்ச்சங்கத்தில் நடாத்துவித்தார். ஆங்கில ஆசான் திரு முர்த்தி அவர்களும் தொண்டு மனப்பான்மையொடு எமக்குதவி நின்றார்.

தாயகத்தில் எம்மக்கள் துன்புற்ற வேளையெல்லாம் புலம்பெயர் மண்ணில் அவர்களுக்கு ஆதரவாக எம்மவர்கள் திரண்டெழு எமது தமிழ்ச்சங்கம் தலைமை தாங்கவும், உண்ணாவிரதங்களை ஆதரிக்கவும், ஊர்வலங்களை முன்னின்று நடாத்தவும் நவா அண்ணாவின் பங்களிப்பு அளப்பரியது. நாடகத்துறையில் எம்மாணவர் திறம்பட மிளிர் திரு தாசீசியஸ் அவர்களை நேரடியாக வரவழைத்து அவரது நெறியாள்கையில் நாடகத்துறையை மேம்படுத்தினார். புலவர் சிவநாதன் அவர்களையும் வரவழைத்து நடனம், நாடகம் நாட்டிய நாடகம் ஆகிய துறைகளில் எம் மாணவர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பித்தார்.

தமிழீழ பொருண்மிய மேம்பாட்டுக்கழகம் நடாத்திய இளந்தளிர் அறிவுத்திறன் போட்டியில் எமது மாணவர்களையும் பெருமளவில் பங்குபற்ற வைத்து வெற்றி பெற வைத்தார்.

வணங்காமண் கப்பல் தாயகத்திற்குப் புறப்படும் வேளை தமிழ்ச்சங்கத்தின் அளப்பரிய பங்களிப்பை நல்குவதில் நவா

அண்ணாவின் காத்திரமாக பங்களிப்பு இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

27 ஆண்டுகளில் இருபதிற்கு மேற்பட்ட தலைவர்கள் எமது சங்கத்திற்கு தலைமை தாங்கினாலும் அவர்கள் அனைவரும் நவா அண்ணாவின் சிறந்த நெறியாள்கையில் சங்கத்தைத் திறம்பட நடாத்தினார்கள் என்பது வரலாறு. சங்கத்தின் பழைய அங்கத்தவர்களை, பாடசாலையின் பழைய மாணவர்களை எங்கு கண்டாலும் அருகழைத்து, நலன் விசாரித்து அன்பினைப் பகிரும் அருங்குணம் கொண்டவர்.

சிலர் மீது கோபம் கொண்டாலும், அதனை நீண்ட காலம் சாதிக்காது, யாரையாவது அவர்களிடம் அனுப்பி அவர்களை வரவழைத்து மீண்டும் அன்பு பாராட்டும் சிறந்த பண்பு கொண்டவர்.

வோல்தம்ஸ்ரோவில் பாலர் முதல் முதியோர் வரை நவா அண்ணாவைத் தெரியாதவர்கள் இல்லை எனலாம். தமிழ்ச்சங்கமுடாகவோ அன்றி தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழகமுடாகவோ அன்றி தமிழ் அகதிகள் நடவடிக்கைக்குழவினா டாகவோ, தாய் நாட்டுப்பற்றாளர் என்ற ரீதியிலோ அவரைத் தெரியாதவர்கள் எவரும் இல்லை என்றே கூறலாம்.

எனது கவிதைகளில் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்ட நவா அண்ணன் பல மேடைகளில் என்னை அழைத்து என் கவிதைகளைக் கேட்டு என்னை உற்சாகப்படுத்தியுள்ளார்.

வோல்தம்ஸ்ரோ தமிழ்மக்களின் தந்தையாக கடந்த கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாகச் சேவை செய்த நவா அண்ணனின் சேவை கருதி தமிழ்ச்சங்கம் தன் வெள்ளி விழாவில் நவா அண்ணனைப் பாராட்டி வோல்தம்ஸ்ரோ தமிழ்மக்கள் தந்தை என்று புகழாரம் சூட்டியதை இன்றும் நினைவு கூருகின்றோம்.

நவா அண்ணா கடந்த கால் நூற்றாண்டு காலம், ஒற்றுமையோடு கட்டிக்காத்த இத்தமிழ்ச்சங்கத்தை தொடர்ந்தும் ஒற்றுமையாக, ஓரணியில், அவர் வகுத்த வழியில், நடாத்துவதே அவரது ஆத்மாவுக்கு நாம் செய்யும் நன்றிக் கடனாகும். எம் இதயங்களில் வாழ்கின்ற நவா அண்ணா நாம் வாழங்காலமெல்லாம் நம் நெஞ்சில் பசுமையாக வீற்றிருப்பார். அவர் காலத்தில் நாம் வாழ்ந்தோம் என்று நாமும் பெருமை கொள்வோம்.

பால ரவீந்திரன் (பாலரவி)

தலைவர்,

வோல்தம் பொறஸ்ட் தமிழ்ச்சங்கம்

APPA

It took me some time to decide on how to approach this tribute to Appa. There are many things that I could speak about as he achieved many things in his life and he did more than most during his time on this Earth. It took a while to know exactly where to start when paying tribute to him.

I decided to touch on a number of things that you all maybe aware of and I also want to talk about aspects of my father you may not be aware of.

My father as many of you know took a very active interest in Sri Lankan Politics. Following the 1983 riots and the outbreak of the civil war in Sri Lanka he immersed himself fully in the plight of the Tamil people and fought whole-heartedly for their cause. As a child I remember accompanying him on a number of occasions to demonstrations and marches and carrying placards. My father had a great empathy to those he felt were suffering and to whom injustices were being committed. I understand that as a child he attended a political meeting with my Grandmother in Jaffna. At that meeting the speakers were discussing the Governments recent law making the teaching Sinhalese compulsory in all schools. When my father returned home from the meeting he tore up his Sinhalese language books. When my aunt asked him what he was doing he replied that if he had no books then he could not be made to learn the language. This would lay the foundations for what was to follow.

My father was in many ways a very selfless individual and would always try to help anyone who required it. He provided support and help for many people within my family, from the Tamil community, and outside the Tamil Community over many years. This included assisting friends with their studies and college work (often to the detriment of his own), assisting with Immigration and

asylum applications for many refugees who had come to the UK from Sri Lanka, as well as assisting people with weddings, funerals, housing and benefit applications, schooling as well as personal marriage/family matters.

I recall as child opening the door one evening to someone who needed some help. He had got on a bus and asked the driver to take to a place where people were nice. The driver brought him to Walthamstow and he had got off at the bus stop outside our home. My father invited him in and asked my mother to give him something to eat, he then spent some time talking to the individual and provided him with some cash. My mother reprimanded my father for being so trusting but he didn't worry too much about whether the individual was genuine or not.

My father never sought any gratitude or thanks for the help he gave to many people, and often received little. In fact he dodged any form of praise or adoration that was aimed in his direction. He helped because he genuinely wanted to help people and because he genuinely cared.

My father worked for many years for the Tamil Community and helped establish a number of organisations including the Waltham Forest Tamil School. As he was the key organiser and principal my brother and I had little choice in whether or not we attended. My father would often be the last to leave, which I meant I often returned home on a Saturday close to 3pm. As a child I would often resent the fact that he was making me attend school six days a week, and each Friday evening I would try to find some new way of avoiding having to go, needless to say nothing worked and short of actually having a serious medical condition I was often dragged off each Saturday morning.

I do however have very fond memories of those days, the close friends we made and grew up with, the music and drama programmes that took place and all the fun we had as children

travelling around in coaches around the country putting on our performances. In particular I have memories of my father running around back stage telling everyone off, his teeth grinding on his tongue causing it to poke out just little, the warning expression that he was about to give it to you with full force!

In fact I remember as a child playing in the garden with my dear friend Tharson. Tharson decided it would be a good to graffiti the garden slabs with some profanity using black charcoal. Needless to say my father teeth grinding and tongue poking took very little time to surface and we were both severely reprimanded especially as the charcoal would not wash off immediately and took several weeks.

My father temper was famous but the bark was worse than the bite, he never meant any harm and as quickly as he would lose his temper a kiss to the forehead would quickly follow.

Many people are surprised when I tell them that my father was a not a strict disciplinarian with either my brother or I. He had been very much a free spirit as a young man and found difficulty in conforming to expectations and as such he never sought to pressure either my brother or I in our studies or in the subjects we chose to study. My father was brilliant at Mathematics and had a fantastic way of explaining how to solve problems. Despite this he never expected us to follow him and he never once told us what subjects we should pick or degree courses we should follow. He did not believe tutoring children unnecessarily would give them any great benefit post the exam and his socialist roots meant he never supported the idea of private schools. He believed we should be allowed to learn to self - study and develop in our own way. I always appreciated that he fully supported my choice to study English and History as opposed to the conformist Tamil Subjects of Maths and Science and he allowed me to stumble, fall and get up on my own when walking the path I chose to follow in terms of my career.

My father was the person we always went to know how to fix something or solve a problem, he always seemed to have an answer. When we were children and we fell ill our father would care for us and attend to our needs, as we grew he would continue to do this. Even as an adult when I would fall ill with a severe sore throat and cold, my father, without me saying a word, would come into the room with a bucket of hot water and would place my feet in the bucket.

When I was younger and would often return home late I would often try to quietly open the door and creep in. I would often find my father sitting in the living room. He would say he got caught up watching a movie or was finishing watching an interesting TV programme, given I would often note he was watching QVC I knew he had waited up to ensure I was back home but his non conformist nature could not allow him to tell me this.

My Father was a skilled carpenter. When he was younger he built wardrobes and display cabinets in our home. As he became more busy and aged, his speed of completion slowed. He would often start with a great deal of enthusiasm a project but would need to take his own time in having the task completed. He finally agreed with me that it was maybe not best to work at his speed when the extension he started in 1992 was only completed in 2005

My father came to the UK in 1966 and from that date to the day he passed he was an avid and passionate fan of his beloved Man United. Even when he was ill he would still remember when they were playing and would ask my brother to check the score for him. In fact my cousin had sky plus match of the day for him the night he passed so he could watch them the next day.

In his younger days my father had seen the rolling stones and Queen in concert but he loved country music and Dolly Parton's

Jolene was one of his favourite track. In fact the music records in our home when we were children were not Tamil cinema songs but records by the Beatles, Elvis, and Abba.

It was my father who introduced my brother and I at a very young age to the joys of Fish and Chips, Kebabs, Chinese take away and an English Breakfast (with the baked beans first having been cooked in onions and sprinkled with a bit of masala),

He loved the British sense of humour and his favourite programmes were Benny Hill, Some mothers to do have them, only fools and horses and Keeping up appearances. Whilst he was ill he would often ask me to leave the TV on UK Gold.

The greatest passion my father had was his love and belief in Christ. He always believed in the Lord and though it may not have manifested in his outward actions in his younger days, in his later years and especially after he fell ill it became his greatest passion. My brother and I would often find him asleep with the Tamil Bible open on his lap and he would actively encourage us all as a family to pray with him. In those last few weeks as his health deteriorated and he was unable to speak very much, he would ask my mother and aunt to sing to him his favourite Tamil Hymms. My Father always remained optimistic despite the prognosis of his illness and his faith in the Lord helped him to deal with his illness and to fight it for as long as he could.

My father believed and loved the Lord and I take comfort from knowing that he is safe in his arms.

On the night he passed my father woke up half an hour before feeling restless. When my brother and I put him back to bed he asked me what he should do next, I asked what he meant and he said what should I do now? Is everything done? I said to him 'everything was done Appa and he just needed to sleep'. He responded by nodding his head and saying 'ok I will just close my

eyes and sleep' That was the last conversation I had with him. The next time he woke was when he passed away. He passed away with my mother, brother and I around him and as I held him at the end I was reminded of my childhood when I would often find him lying down and I would climb on top of him and fall asleep in his arms. I whispered to him in my grief that night that I wasn't ready for him to leave me but I knew that was a selfish emotion as the Lord was ready for him and was calling him and he was ready to go. The work the Lord had brought him to do on this earth was complete and there was nothing more that he needed to do as he had done and accomplished more than most.

I want to conclude by saying this:

Appa, Amma, Johnny and I loved you very much and when I reflected on the life we shared with you, from the good times when we laughed and had fun to the times we cried and faced and overcame trials and struggles I concluded that you did it all the right way Appa and I would not change a second of it.

Thank you for everything you did for us and as I told you on the night you passed you've done everything and there is nothing left for you to do, so just close your eyes, go to the Lord and rest until we join you with him. Amen

Nagu

TRIBUTE TO APPA

This year has gone so fast and not a day goes by when Appa is not thought of and talked about in our house. Amma, Nagu and I miss him dearly. I find it hard to write about Appa, just as he was such a huge part of my life, that's its just difficult to know where to start.

Those early years were a bit of a blur, I just remember people always being in and out of the house, and Appa constantly busy either shouting at someone or organizing something. I would have preferred if we had more family time back then, instead of having to share Appa with what felt like the whole Tamil community in Walthamstow, but since he passed I can see how God used his life to help others and I can't argue with that.

When Appa did have time he was very affectionate and doting father. He didn't seem to deny me any toys, games or comic books, even though we didn't always have money for it. He found a way to provide all the things we needed. He also encouraged me in my favorite pastime of drawing, even when I'd take to drawing on the walls and furniture of our house to Amma's horror.

At the same time Appa did have a legendary temper. I didn't get the full force it of as a child, but it certainly scared me enough times seeing Nagu getting told off. In fact when my brother and I had fights, it was only the threat of telling Appa that would get Nagu to stop fighting. In later years Appa's temper would noticeably mellow, although occasionally resurface, but often followed by a kiss and hug.

He also had quite a flair for design and DIY, even constructing a desk from bits of scrap wood and old office equipment he had lying around. He would try to involve me too with the DIY,

although it would take him awhile to actually give me anything to do and it usually was something insignificant, but he'd make me feel like quite proud that I'd really helped him.

Appa was so meticulous in everything he did, whether it was family time, DIY, sports, cooking, office work he would never rush and would never do anything half-hearted. I would often wake up in the middle of the night to find him still hard at work. It was amazing work ethic, albeit poorly timed!

Appa was a brilliant mathematician and was keen to teach Nagu and I his skills. Although we were not so gifted as he was, he persisted to teach us both and we did improve. I remember spending hours of the day at the table, Appa teaching me with his blackboard and chalk, and there was absolutely no way you would be able to rush him, Maths was like an Art to him. After many years I could really respect his passion for the subject and I certainly couldn't have got through my exams without his teaching. Throughout my high school years, like most Tamil parents Appa and Amma both emphasized education and with GCSE's and A-levels, they spent time and money to get Tutors to try to push me to study the core subjects. Although Appa was much better in Math's than most these paid tutors, he thought the extra help wouldn't hurt me, so he would spend time driving me to these places. I would particularly hate going to see most of these Tutors, but I did like the journeys as it gave me some time with Appa and to question him about politics, socialism, religions, history, Tamil culture and even Manchester United. That time was a really precious to me, and I got to know my dad for who he was.

As I was deciding on University and preparing to move out, Appa gave me the space to grow and make my own mistakes and learn from them. I would often seek his council for sticky situations I had got myself into like difficulties at University or in my first jobs where I had some unwise disagreements with managers. Appa was always on hand to listen, support and offer a calm voice without criticizing.

Following his retirement he started to attend Church more regularly with Amma, at a permanent weekly Tamil- speaking church started in Walthamstow. Although he was always quiet about his faith in Christ, God would be drawing him much closer now. Appa trusted God more deeply over the next couple of years. During this time I was helping out in another local church, where I found a large Tamil Study Bible. Now I definitely felt this was Gods hand, since this church had never had a Tamil member, their Pastor just happened to find the bible left outside the church one day, (he didn't even know it was in the Tamil language!). When I showed Appa he slowly began to read and draw strength from Gods word bit by bit each day. We would start to pray as a family more often and Appa would often prompt this. When Appa wasn't able to attend the Tamil fellowship, he would come to our church as it was a bit closer and when he was physically not able he started to watch the Christian TV channels to hear God's word.

I'm so thankful that God saved him through Jesus Christ and in the end Appa was trusting in this and this alone. Although those last couple of months was difficult and painful to go through, I can see God's hand over him. Appa's mind was still very sharp and he could still remember where he kept his paperwork, even though he was on very strong morphine.

A Bible verse spring to mind when I think of Appa, from James Chapter 2 verse 18 " I will show you my faith by what I do", really summarizes how God used him well for serving people, and I believe this was in tandem with his faith in Jesus.

I look forward to a time when I will see Appa again, but not in pain or suffering, but made perfect in Jesus. Amen.

Johnny

My tribute to my baby brother

All through his boyhood, early adulthood and mature older years, the most outstanding feature of Navam's personality was his unmatched, naturally endowed ability to make friendship with people. Race, color, creed, age and status were no barrier to his reaching out to them. His access to everyone was always tinged with care, compassion, mercy and love and people felt that he had touched every nerve and fibre of their being. This was the stuff, the essence of the personality of Mathini's most beloved husband and Johnny's and Nagu's ever caring and loving father.

Being struck with a deadly, incurable disease, it had taken a terrible toll, especially on the last days of Navam's life. He was the patient and he was the sufferer, but his suffering had taken its toll on the children and especially so on Mathini. Johnny and Nagu loved their Appa to the very core of their being and enduring the emotional pain and anxiety of the father's suffering was far from easy to bear. Mathini loved her husband all through his life with all her heart and mind and soul and that gave her all the strength she needed to endure the battering that Navam's ordeal inflicted upon her. Mathini's grieving and comforting presence besides Navam all the time made his pain easier to bear. Johnny's and Nagu's heartfelt empathy gave him a sense of peace even in agony.

Navam was always a very family and community oriented person. Wherever there was sorrow, despair, sickness and loss of life among sisters, brothers, nephews and nieces and friends, Navam was a source of consolation and comfort. Wherever there were celebrations of weddings, birthdays and successful achievements in the areas of jobs, education and other matters, Navam's active participation brightened up the sense of excitement and joy everywhere. Mathini, Johnny and Nagu knew that it was Navam's inborn, innate nature to suffer with those who

are distressed and perplexed and enjoy with those who reveled in mirth. Navam's active support and counsel were sought after by many and he never failed them.

The genesis of Navam's devotion and dedication to serve people goes right back to his childhood days. Even at such a tender age, he let himself be wrapped up and embraced by the crying needs of boyhood friends and had a yearning and inventive mind to seek ways to help them. Sometimes, the need was in the nature of raising enough money to remedy a crisis situation of the family that a particular friend came from. Navam would immediately mobilize all his friends to pool in as much money as possible from whatever sources they had access to and turn over that money to the friend's family in need. This little help from little people was greatly appreciated by that family.

The same readiness to help abounded in other situations too. If there was a wedding in a friend's family, Navam would assemble a group of boys to pitch in and work as diligently as needed to set up quite a few practical things in order. The concerned family would be moved and impressed by Navam's abundant helpful nature and express their gratitude joyfully and profoundly.

In his own little but significant ways for a child of twelve or thirteen, Navam was quite resourceful even to our own home situation. Once, for certain unknown reasons, our own eldest sister whom we called Moothacca and who is no more, was racked with severe pain all over her body one night. Amma and the sisters did whatever they could and it was late into the night, and in weariness, they slept off. Navam stayed awake all night and moved his palms gently, back and forth, all over the sore spots of his sister. The next morning, Moothacca felt completely relieved of all pain. She said that it was the soft little palms of a caring and loving child that did the miracle.

What Navam had as a natural, pure and unalloyed instinct to help as a child was blooming and blossoming into mature and deliberately conscientious activities as he grew up into manhood.

Jesus Christ was the rock and foundation of Navam's life and it was from the well - spring of that rock that he became a profoundly caring and loving person. There was a clear transparency to the inner family relationships and it was plainly evident that Navam's utmost, unbounded love was always for Mathini, knowing without the slightest doubt, that a strong and unbreakable bond of love between husband and wife would be the corner - stone and bedrock of that family's life. It was this bond of love that nurtured and sustained Johnny's and Nagu's growing up in utter respect and love of their parents and love of each other. Navam's love for Mathini evoked in her naturally, her own self - giving reciprocation to his love.

Navam placed a very high premium on education. He believed that a viable academic achievement was the only pathway to professional and economic survival. With this idea in mind he instilled in Johnny and Nagu the unyielding will and motive to pursue their education with perseverance and diligence. For parents, finding the adequate financial resources and a suitable home environment was a challenging and formidable task. But by persistent hard work and relentless determination, the parents, eventually, helped and supported the children towards the achievement of their academic goals. There is not the slightest doubt that Johnny and Nagu would remain eternally grateful to their parents for their sweat and toil out of the depth of their love for their children.

One important thing that engaged Navam's serious attention for a good part of his life was the plight of our Tamil brothers and sisters living in Sri Lanka. Like all of us, Navam felt to the marrow of his bones, the utter degradations to which they had been subjugated for a very long time without any relief in sight. Being

deprived of justice in every facet of life, being so drastically and brutally reduced to a status of sheer non - entity, Navam passionately dreamed and longed for the return of even a modicum of justice and human dignity to the thousands of fellow beings in Sri Lanka. Let us hope that his dream was not in vain and that someday it would come true.

Navam's struggle towards the attainment of goodness and beauty in human life was always guided powerfully by embracing St. Paul's injunction in 1 Corinthians: "Love is patient and kind; love is not jealous or boastful; it is not arrogant or rude. Love does not insist on its own way; it is not irritable or resentful. Love bears all things, believes all things, hopes all things, endures all things."

The departure of Mathini's beloved life's partner and Johnny's and Nagu's adorable Appa, a priceless treasure they cherished so much, has left behind an aching and gnawing vacuum and void that only Christ's loving, comforting and guiding presence can ever fill. They will be constantly reassured that by the uplifting and saving grace of Christ, Navam has now entered victoriously into the unending joy and fullness of union with his Lord and Savior which no power either on earth or in heaven can take away from him. All of us who are gathered here, along with Mathini and the children, will affirm in unison and ecstatic rhapsody with St. Paul that "neither death, nor life, nor angels, nor principalities, nor things present, nor things to come, nor powers, nor height, nor depth, nor anything else in all creation, will ever be able to separate us from the love of God in Christ Jesus our Lord."

From here in Atlanta, my wife Sumi, and children, Kutty and Isu, join me in thanking and praising God along with the Congregation there, forr the joy of Navam's eternal union with Jesus Christ, Lord and Savior. We always loved him dearly!

R.Easwaradevan (Easu)

TRIBUTE TO NAVAM

Dear Family and Friends,

On behalf of the family, I wish to thank you for being present today to share in this Celebration Service of Navam's life. I have been given this privilege as Navam's brother to give a tribute. We are deeply moved and touched at the support and love given to us during this time.

"Death is inevitable and comes as a shock and numbing sense of a loss.

Such suffering, loss and pain is so distressful that we embark on a remorseless journey, like the ship on a dark and stormy sea."

Navam was a supportive husband to Mathini and a nurturing father to Nagu and Jonathan and he was a strong hold in our family unit.

My brother can be described as a man who was serious and resolute,
serene, kind, calm and unflappable.

A reformer who from his young age tried to change the community for good and fought for justice.

We recall in 1961, that he was one of the few who sat in at the the Sathiyagara Movement and ended up in hospital for a couple of days after being attacked by the army. This showed HIS passion for political freedom;

Navam was devoted to the purging of injustice in peoples lives, wherever he saw it; While the justice of a cause should win a case ,it cannot do so without the catalyst of human energy.

A man who stood for Justice,

Peace and Reconciliation,
A man after God's own heart;
Its not easy to find words to describe his value;
But what stood out most was his integrity,
and courage until the bitter end;
He was charming and his warmth, connected to all walks of life,
and the people
he came across in his life journey;
The poor the displaced have lost indeed a Friend;
and we the RASIAH family have lost a Champion.

Navam was blessed with acute intelligence and formidable abilities as a negotiator. Clever in Mathematics – it is said that he did his friends homework and assignments and much more.

-2-

Many would have sat with him at Committee Meetings or at home discussing ideas , however speculative it could be, he enjoyed a debate a discussion and controversy.

He was nevertheless unassuming in nature, always kind and considerate to others. His home was always open, and Mathini,Nagu and Jonathan, shared him with rest of the community.

I had the privilege to walk and play with him as a child along the rugged roads of Jaffna. Played with him in Cricket not on the same team - but against him – as he always wanted to play with the under-dogs as he felt it was better balanced.

And of course he was right because his team always won.

He also represented Jaffna Central in Cricket and Soccer and I remember that he was the best attacking player at that time.

Mathini, Nagu, Jonathan,
One could continue writing another tribute of equal length telling of Navam's legacy and his good deeds;

The most important role he undertook was to care and guide you through.

We are proud that he has left behind a great heritage to carry forward

He was a great Challenger,

An Encourager

A Mentor

A Friend

A person who inspired us all.

In the end the best tribute that I could pay Navam is from a quote from Italian poet Giovanni Rucellai

It is by HIS ACTIONS, NOT HIS WORDS, THAT A MAN'S LIFE SHOULD BE ASSESSED"

YES indeed his life is written, by his Actions into the Book of Life. Knowing and walking with you has been a great honour. And we are all richer as a result of knowing you NAVAM.

Navam kept a thousand threads together and woven God's tapestry in His life.

We thank God for Navam and celebrate his life, work and deeds. We are all the richer as a result of knowing him.

Finally on behalf of my two sisters, Mathu and Puvana, my two brothers,

Inthu and Easu

my daughter Shehana, my wife Salo and myself;

Sugi, Chelly, Thirai

Kala, Yogi, Lingam

Joy, Bliss, Serene and Tranquil

I say a fond farewell until we meet again.

Thavam

5th January 2013

என் தம்பி நவம்

நீ மறைந்து ஓராண்டு காலமாகிறது. நினைத்தால் நேற்றுப் போல் தோன்றுகிறது.

வீரம், கடமை உணர்ச்சி, தியாகம், பொறுமை, இரக்கம் அத்தனையும் படைத்தாயே. உன் இனத்தாரின் துயர்கண்டு கண் விழித்தாயே. குடும்பத்தில் ஒன்பதாவதாகப் பிறந்து நவநாயகம்” என்று பெயர் சூட்டி எட்டுத்திக்கும் கீர்த்தி பெறுவாயென்று வாழ்த்துவாருண்டு. ஆனால் அதிலும் ஒன்று கூடி விட்டாய் நவம்.

அன்புக்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாழ்” என்ற வாக்குக்கு ஏற்ப என்ன உதவி தேவை என்றாலும் இரவு பகல் பார்க்காமல் சகோதரர்கள் எல்லோருக்கும் ஓடி ஓடி களைப்பு பார்க்காமல் உதவி செய்தாய்.

நாங்களும் தம்பி” என்ற உரிமையுடனும் பாசத்துடனும் உன்னிடம் உதவி கேட்டபோதெல்லாம் நீ ஒருபோதும் மறுக்கவில்லை. அதுதான் உன் அன்பு.

நவா அண்ணாவினால் தான், நாம் இன்று இந்த நாட்டில் இருக்கிறோம் என்று கூறினவர்கள் எத்தனையோ பேர்.

சிறுவர் தொட்டு பெரியவர் வரைக்கும் முத்தம் கொடுத்து அன்பு காட்டுவாய். இரக்கம் காட்டுவாய். இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஆண்டவர் தன் அன்பை ஊற்றி, உன்னைத் தன்னிடமாக அழைத்துக் கொண்டார்.

புவனமக்கா

Tribute for Navam Anna

“Actions speak louder than words”.....Navam Anna is an excellent example for this familiar quote. He was always available and ready to help during the darkest moments in our lives.

Although our initial encounters with Navam Anna were at different times, it was God's Divine plan that we both had the privilege of having him as our beloved Brother -in -law. Sathy first met him around 1974 in the UK over a friendly chess match.

When Navam Anna married Kamali's eldest sister in Jaffna he became the first son -in-law to the Rajasekaram family. For Kamali and her other siblings he became another older brother and started sharing responsibilities. After the 1983 communal riots when Kamali arrived in the UK, Navam anna willingly took upon the role of a father, taking responsibility for her welfare and education.

It's hard to express in words all that he has done for us and we will be rapidly running out of space if an attempt is made to list them all. But, here are a few examples of how much of an impact he had on our lives.

The obvious one is where he got us both together, arranged our wedding and ensured that our married life got off to a good and solid start.

He worked tirelessly towards the purchase of our house and dealt with all legal matters and obstacles with his customary patience and persistence. Time was never an issue for him and he would take however long was necessary to resolve problems.

He had the knack of spotting potential problems well in advance and although sometimes his judgment at the time seemed

somewhat flawed to us, it almost always turned out that he was right, so much so that with the passing of time we would take his advice for granted. Navam anna was a good listener and was very patient, always making considered decisions and giving advice in a calm and deliberate manner.

When Dinesh was born, Navam anna was with us at the hospital. He kept on encouraging and supporting us when the doctors had to place Dinesh in the baby-care unit for a few days due to a delayed labour and Oxygen starvation.

During that time Navam anna was a tower of strength and would constantly reassure us. When Dinesh was growing up he became very attached to him and he too started calling him "Navam Anna".

On Christmas eve (this was our first Christmas after marriage) Navam Anna came to our house late evening with lots of gifts for the Tamil Sangam children, and said that he needed to wrap these here, otherwise Nagu and Jonny being very young at that time would think all the toys were for them. We started helping him with the wrapping but after some time got tired and fell asleep.

When we woke up around midnight, Navam anna was still in our room patiently and happily wrapping away. An enduring memory for us is when he had finished wrapping all the presents, he put them all in a sack, slung it over his shoulder, put his hat on and left the room, looking just like Father Christmas!

That same year he also organised our Manor Park Tamil church youth to come and sing carols at our place where he had invited many Tamil friends along with their children. Every year both our families meet at our place for Christmas lunch. Navam anna never neglected to visit his close family and friends after the

Christmas service so we often ended up having our lunch very late.

Perhaps Navam Anna's greatest strength was the empathy he felt towards people suffering from various problems. In particular, he felt very deeply for the plight of the Tamils in Sri Lanka and we could see the emotional turmoil that he was going through. Rather than just talking about it, he actively immersed himself in organising shipments of clothes, food and other necessities to alleviate the suffering of those displaced. His caring and love were unconditional and unequivocal.

Even when his health deteriorated he brushed that aside and wanted us to be our usual selves. Kamali had the privilege to say the last prayer for him on night of the 26th December. Ranji, who had come to see him from Australia (another sibling of Kamali and akka) together with Dinesh and Sugi (Navam Anna's niece) had the opportunity to spend time with him only hours before he passed away.

We have the assurance and eternal hope that one day we will see him again in Heaven. Until that day comes, we miss our beloved brother-in-law every day in our lives and cherish the precious moments and fond memories.

Sathy & Kamali

எங்கள் நெஞ்சம் நிறைந்த மாமா

I m honoured and privileged to say a few words about our beloved Nava mama and how much he meant to our family.

அம்மாச்சி பப்பா they have 8 children, 3 girls + 5 boys and Nava mama is the 7th child. மாமா came to this country in 1969 to study. மாமாவிற்கு நிறைய friends. படிக்கிற நாட்கள் தொடங்கி கடை-சிக்காலம் வரைக்கும். இவர் யாருடன் பழகினாலும் உண்மையான அன்புடன் தான் பழகுவார். தன் நலம் பாராத ஒரு மனிதன். இப்படியான ஆட்களை காண்பது மிகவும் அரிது.

Then மாமா went back to Sri Lanka for the 1st time to get married and he couldn t like anybody so he came back in a week or so then he went for the 2nd time in 1976 and he saw a very young girl/lady and I think he couldn t his eyes at all மதி மயங்கி விட்டார் மாமியை கண்டதும் காதல். Within two weeks the engagement and wedding முடிந்தாயிற்று. இவர்களுடைய engagement was 14th of January, mami s birthday 14th of October . In that year we had 2 weddings one was Nava mama s and the other one was his brother s, Thava mama s. Within 2 weeks, 2 weddings an unforgettable year and I was one of their _ maids for their wedding. Then after a few years he came to visit அம்மாச்சி, பப்பா. these are the 3 visits to Sri Lanka which mama went that I can remember. Then when we came to the UK, me, Kala and my cousin stayed with mama and mami, for sometime. Mama and mami have 2 beautiful son s, Nagu and Jonny and they were 7 and 2 years old. மாமா Nagu and Jonny இற்கு மாத்திரம் அப்பாவாக இருக்கவில்லை. எங்கள் எல்லாருக்கும் அவர் தான் அப்பாவாக இருந்தார்.

அங்கு இருக்கும் நாட்களில் மாமா படிப்பதை நாங்கள் காண்பது இல்லை. இரவில் எங்களுடைய roomஇல் வந்து எல்லா பழைய கதைகளும் கதைப்பார். சிலவேளைகளில் எங்களுக்கு நித்திரை வந்துவிடும். ஆனால் அவருக்கு இன்னும் இருந்து கதைக்கத் தான் விருப்பம். பிறகு சொல்லுவார் ஒரு சின்ன வேலை இருக்கு 'ஆச்சி' என்று கீழே போவார். அப்பவே time almost சாமத்தைத் தாண்டி விடும். But he gets up early as well.

எந்த ஒரு time ஆக இருந்தாலும் சரி — happy occasion or sad time

முதலாவது நாங்கள் எல்லோரும் போவது மாமாவிடம் தான். மாமா தான் முதலாவது அந்த இடத்தில் நிற்பார். எந்த விஷயமாக இருந்தாலும் அதை சரியாக முடித்து வைப்பார். Sometimes he takes his own time, very slowly ஆனால் தொடங்கினா வடிவாக முடிப்பார். ஒரு சில words நெடுகலும் பாவிப்பார் 'பின்ன' - 'வந்து' அப்படி தொடங்கினால் தெரியும் He is going to be a long story கோபம் வரும்போது அவரின் Voice — Pitch — High Note ஐ தொட்டுவிடும். கீச்சிட்டு தான் பேசுவார். ஆனால் அது ஒரு சில நிமிடம் தான் அவருக்கு வயது வித்தியாசம் என்று ஒன்றும் இல்லை. Sorry ஆச்சி என்று சொல்லி எங்களில் பிழை இருந்தாலும் தன்னை தாழ்த்தி ஒரு kiss ஒன்று தருவார் நெற்றியில். மாமா யாருக்குமே தனக்கு time இல்லை or தன்னால் ஏலாது என்று ஒருவருக்குமே சொன்னதில்லை. அது எந்த நேரமாக இருக்கட்டும். ஒருமுறை நான், Kala, Yogi and mama went to Gremsey by car. நானும் Kala வும் தான் Drive பண்ணினோம். மாமா எவ்வளவோ try பண்ணினார் தான் Drive பண்ண. ஆனால் நாங்கள் கொடுக்கவில்லை. அவரை back seat இல் இருத்தியாச்சது. Rest எடுக்க சொல்லி. His driving is a bit slow! Week endஇல் மாமா ஒரு white overall ஒன்றை போட்டார் என்றால் தெரியும் - DIY or Cleaning செய்ய போகிறார் என்று. ஆனால் morn-ing ஒரு இடத்தில் தொடங்கினால் சிலவேளைகளில் பின்னேரம் வரையும் அந்த இடத்தில் தான் நிற்பார் - சொல்லுவார் கொஞ்சம் busyஆக போய்விட்டன் ஒரே phone calls என்பார். அவருடைய வீட்டிற்கு யார் எந்த நேரம் வந்தாலும் சாப்பிட பண்ணி தான் அனுப்புவார்.

All of his nieces, nephews — she got married first எல்லோருக்கும் முன் நின்று எல்லாம் செய்து முடித்தார். எப்பவும் ஒரு சிரித்த முகம் smile உடன் தான் இருப்பார்.

All of our children called him Nava Thatha and they all adored him.

மாமாவிற்கு இந்த வருத்தம் என்று கேள்விப்பட்ட போது நாங்கள் எல்லோரும் shock ஆக போய்விட்டோம். ஆனாலும் மாமா தன்னுடைய நோக்களை காட்டாது, எந்த pain ஆக இருந்தாலும் சிரித்த வண்ணமாகவே எங்களோடு கதைப்பார். ஒவ்வொரு பேராக விசாரிப்பார். பிள்ளைகளைப் பற்றி, படிப்புக்களை பற்றி, என்ன Exam activities செய்யினம் எல்லாம் விசாரிப்பார். மாமா எங்களுடைய பிள்ளைகளுடன்

மாத்திரம் அல்ல Dinesh, mahilingham ----- +David children, Mala akka s daughter Sarah எல்லோருடனும் very close relation-ship வைத்திருந்தார். All the children find it very comfortable with Nava thatha, periappa and uncle.

மாமாவும் மாமியும் இந்த Church இற்கு தான் முந்தி வந்தார்கள். பிறகு Walthamstowஇல் Paster வசந்தகுமார் Church தொடங்கின பொழுது அங்கு regular ஆக போய் வந்தார்கள். அவர்களுக்கு வீட்டிற்கு கிட்டவாகவும் இருந்தது. ஒரு சில வருசங்களுக்கு பிறகு கதைக்கும் பொழுது சொல்லுவார் Worship time கொஞ்சம் கூடப் போட்டுது ஆனால் Paster இன் sermon நல்லாக இருக்கும் என்று. நல்ல teaching என்றார் then he started going to bible study எனக்கு சொன்னார் revolutionஐ பற்றி படிப்பிக்கிறார். Very interest- ing ஆக இருக்கிறது என்று சொல்லி கதைப்பார். Lately, mama want- ed to take water baptism as well. ஆனால் அதற்கு முதலாக கர்த்தர் அவரை எடுத்துக் கொண்டார். ஆனால் நிச்சயமாக மாமாவின் உள்ளத்தை அறிந்த தேவகை இருக்கும். Baptism எடுப்பதற்கு மிகவும் வாஞ்சையாக இருந்தார். பிள்ளைகளிடம் தன்னுடைய shirt உடுப்புகளை ready பண்ண சொல்லி, 27th of December. நான் முதல் ஒரு date கொடுத்து. தன்னுடைய 2, 3 Friends ற்கு சொல்லி இருக்கிறார். அந்த Date free ஆக வைக்க சொல்லி எல்லோரையும் வீட்ட வரும்படியும். அந்த same day early morning he went with the lord mama accepted with his whole heart that Jesus is the lord and survivor.

மாமா and mami are a truly loving couple. Mami never said a word against mama. Sometimes she doesn't like some habits eating late or சாப்பிட்டு கொண்டிருக்கும் போது phone call வந்தால் சாப்பாடு நின்றுவிடும். அதை சொல்லப் போனால் சொல்லுவார் 'ஆச்சி' உமக்கு இதுகள் ஒன்றும் விளங்காது. எப்பொழுதும் மற்றவர்களுக்கு எப்படி உதவி செய்வது என்றது தான் அவருடைய இரத்தத்தில் ஊறிவிட்ட காரியமாக இருந்தது.

மாமாவின் இந்த வருத்தம் வந்த நாட்களில் ஒன்றை மட்டும் நாங்கள் பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தது. மாமி தன்னுடன் இருக்கவேணும். கண்ணுக்கு முன் இருக்க வேணும். Day time மேல் room இல் போய் rest எடுக்கும் போதும் சொல்லுவார் மாதிரி ஒவ்வொரு 10 mins ற்கு

ஒருக்கா வந்து பாரும் என்று. மாமி எந்த வேலை செய்தாலும் ஓடிப்போய் பார்த்திட்டு தான் வருவா. நவம் நல்ல நித்திரை என்று சொல்லுவா. கொஞ்ச நாட்களுக்கு பிறகு அவர் **rest** பண்ணும் போது மாமியும் அந்த **room**இல் இருக்க வேணும் ஒரு **chair** போட்டு அதில் இருப்பாவாம். மாமி ஒரு சினமும் இல்லாமல் முகம் சலிக்காமல் அவருடைய விருப்பப்படி எல்லாம் செய்வா. கீழே **dining room** இல் மாமாற்கு ஒரு **chair** இருக்கு. அந்த **chair** இல் வேறு யாராவது இருந்ததை நாங்கள் காணவில்லை. அதில் இருக்கும் பொழுதும் மாமி அவருக்கு முன் இருக்க வேணும். **Kitchen**ற்கு கூட போக ஏலாது. இப்ப எங்க போறீர் என்று கேட்பார். என்ன வேலையாக இருந்தாலும் சரி சொல்லுவார். அது எல்லாம் பிறகு செய்யலாம். இங்க இதில் வந்து இரும் என்பார். கடைசி நாட்களில் மாமியுடன் அடிக்கடி சினந்து கோபப்படும் நேரங்களை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஒரே ஒரு விஷயத்திற்கு தான் 'சாப்பாடு' அந்த சொல்லை சொன்னாலே போதும் தொடங்கிட்டா புவனக்காவும் நீரும் எப்பவும் இதுதான் உங்கட மண்டைக்க. ஆனால் மாமி வலும் பொறுமையோடு **ok** நவம் கொஞ்சம் பொறுத்து சாப்பிடுங்கோ என்று சொல்லி அவரின் முதுகை **stroke** பண்ணிவிடுவா முதுகில் ஒரு நோ இருந்தது. அதை தடவிக் கொண்டு இருக்க வேணும். யார் என்னத்தை போட்டு தடவினாலும் மாமியின் கை தான் அவருக்கு வேணும். மாதினி நீர் தடவும் என்று சொல்லுவார். ஒரு நாளும் தன்னுடைய வருத்தத்தை பற்றி கதைப்பது விருப்பம் இல்லை. சிரித்து கதைப்பது தான் விருப்பம். இந்த நாள் வரை மாமா **dressed very well always full sleeved shirts** மடித்து விடுவார். **Trouser belt** போட்டு **shoe** போட்டு தான் மாப்பிள்ளை மாதிரி தான் இருப்பார். **He never came down with his PJs**.

Either the first week of December or the secondஇல் நான் போய் பார்க்கும் போது மாமா **was in the front room** என்று சொல்ல அப்படியோ என்று சிரித்தபடி இருந்தார். கொஞ்சம் **late** ஆக போனால் சொல்லுவார். இருட்டிவிட்டது. கவனமாக **Drive** பண்ணு என்று சொல்லி அனுப்புவார் **regularly I go and visit mama but the 3rd week of December I couldn't make it. December 25th , my cousins and their children wanted to spend some time with him and on the 26th பின்னேரம் I went** எல்லாரும் எனக்கு முன்னால இருந்து கதையுங்கோ, சாப்பிடுங்கோ என்றார். அவருக்கு **silent** ஆக இருப்பது விருப்பம் இல்லாத காரியமாக இருந்தது.

மாமா ஒரு நாளும் என்னை இப்படி கேட்டதில்லை. எப்பொழுதும் இருட்டாகி விட்டது. கனதாரம் drive பண்ண வேணும் என்று தான் சொல்லுவார். ஆனால் அடுத்த நாள் வேலையாக இருந்தபடியினால் நான் இன்றைக்கு late ஆக நின்று நாளைக்கு வேலை முடிந்ததும் வருவன் என்று சொல்ல யோசித்தவண்ணமாக தலையை ஆட்டினார். Even the last minute he gave me a kiss and hug, I went home ஆனால் உடன் திரும்ப வேண்டியதாயிற்று.

மாமா was very gentle, very kind, very loving and was a very humble person. We all miss him enormously, very recently my cousin Yogi said mama இப்ப இல்லை என்று நினைக்கும் பொழுது நெஞ்செல்லாம் என்னவோ செய்யுது என்று. All of our children are still talking about Nava thatha and they all miss him. We are all going to see him one day that is our hope. We love Nava mama, thatha and uncle.

மாமாவிற்கு இரண்டு பிள்ளைகளும் எப்பவும் இரண்டு கண்கள் மாதிரி. Nagu, Jonny சாப்பிட்ட பிறகு தான் அவர் சாப்பிடுவார். கடைசி நாட்களிலும் பிள்ளைகளுக்கு முதல் சாப்பாடு குடும் என்றுதான் மாமி யிடம் சொல்லுவார்.

To my dearest Nava Chithappa:

It is with deepest sorrow and sadness that I write this tribute to you. You were a very special uncle to me; you, like your brother, my beloved father, were kind, loving, caring and generous.

Growing up I always heard my parents talk fondly about you - your stay with them in Point Pedro, prior to your leaving Sri Lanka. My father was always proud of you. Many times I have heard him repeat "Navam - though he is young, he is very smart and responsible". He affectionately refers to you as the Math Professor.

It is truly unfortunate that we did not get the chance to grow up with you. At times I feel that it was stolen from us. But I thank God for the past few years. When I came to London to help Appa with Amma's illness, I got to see for myself what I have heard all my life - your selfless love. You were there for every one of us. I fondly think back to the times you and Appa would sit together, talking about your good old days, laughing and reminiscing. At times I would not hear a peep out of that room and when I came to check, you both would be just sitting there, not saying a word. I miss those days and I miss you!!

Losing Appa, and then within the year losing you as well, has been so hard for all of us, but I find peace in knowing and picturing that you and Appa are together rejoicing in the presence of our Lord Almighty and knowing that one day we will join you.

With Love, from the US,
your niece

Blissy

Beloved Tribute to an Amazing Brother and Uncle

In spite of having so much to say I am still at a loss for putting in words all the memories regarding my favorite Uncle. Uncle Navam was one of the first uncles I had met on my dad's side while my family and I resided in Bangalore, India around 1990. Uncle Navam, being one of the youngest uncles on my dad's side quickly turned into being one of my favorite uncles and that love transferred to Uncle Navam's kids (Nagu and Jonny) being among my very favorite cousins and Uncle Navam's wife (Mathini) being one of my very favorite Aunts.

Uncle Navam had always been a rock in his family, alongside his wife, by raising two amazing sons. The devastating news of Uncle Navam falling ill and being diagnosed with cancer did not tear the family apart but only brought his immediate and extended family and all his loved ones closer together. I have always sought refuge in quotes that motivate, inspire and uplift me as a form of expression to my own deepest heartfelt emotions. The quotes posted below are quotes and poems that elicit the kind of person my Uncle Navam had been and will continue to be in my life and my family's life.

These quotes posted below capture the impact that Uncle Navam had on me and the whole family. Uncle Navam was dearly loved by Mom, Dad, Isu and me and will be dearly missed, but will always be cherished.

"If tears could build a stairway and memories a lane, I'd walk right up to heave and bring you home again." (Unknown) There was so much I had to say, so much I wanted you to see, so much I wanted to share with you Uncle Navam.

"Sometimes we can't let go of memories, because they are constant reminders of a great story that we never expected to end." (Joffrey Lagura) Sometimes.. I know it sounds selfish.. but I wonder.. how could you just leave me Uncle Navam?

These quotes posted below capture the impact that Uncle Navam had on everything Uncle Navam always believed in

fighting for basic human rights and against abuses. Uncle Navam did his best to wherein goodness, love, decency and justice by stamping out hatred cruelty and oppression. Uncle Navam's favorite role model throughout his lifetime had always been Martin Luther King, Jr. Each year, Uncle Navam always looked forward to celebrating the Million Man March where social activists gathered together to fight for civil rights, basic human rights, equality and dignity.

"The ultimate tragedy is not the oppression and cruelty by the bad people but the silence over that by the good people." (Martin Luther King, Jr.) The worst injustices are committed by the people who remain silent. Take a stand, make a difference, and stand up for humanity.

"Take the first step in faith. You don't have to see the whole staircase, just take the first step." (Martin Luther King, Jr.) Thank you for opening my eyes to the moral imperative that all forms of ugliness and evil against humanity and should be allowed to prevail Uncle Navam. I will do my very best to make a difference as a champion to fight for basic human rights and dignity.

"Darkness cannot drive out darkness; only light can do that. Hate cannot drive out hate: only love can do that." (Martin Luther King, Jr.) Uncle Navam, thank you for showing me never to entertain small minds and that only love can drive out hate.

"That old law about 'an eye for an eye' leaves everybody blind. The time is always right to do the right thing." (Martin Luther King, Jr.) Thanks for showing me the right way, not the small-minded way Uncle Navam.

Uncle Navam.. this is for you from the impact you've had on me..

Memory Eternal

That is what I will remember,
Your bravery and your love
That caring wise and watchful eye
Which now peers at us from above.

I wish I knew you years ago

With your sly smile and charm
Seventy one years of slicked back hair
And a lovely lady of your own.

I knew the man you became
The uncle who I adore
The leader of a family
Who gave us more and more.

There were so many lessons
Most important how to fight
To be proud of who we are
Stand up with all our might.

Through all the important moments
You made sure to be there
Through everything in my life
You went through all you could bear.

The cancer had made a comeback
But you wouldn't show the strain
You grinned and bared the pain
But we saw you lose your glow.

Every day that everyone came to see you
Determined to give you strength
Refusing to believe anything could hurt you
At least not to any length.

That phone call I most dreaded
My heart dropped and I knew
Your time with us was wearing thin
I knew that I was losing you.

And still the pain didn't matter
You fought to stay with your wife and boys
You promised you'd never leave them
So you strained and clung to life.

The truest gift you gave them

As you battled with all your might
Your kids a bright future
A fighting chance to life.

Surrounded in love and admiration
Family and loved ones stayed with you as your guides
And the sun shone on your face
As you began to switch sides.

A year later I still ache to see you
To hear you laugh or see your smile
I'd willingly bear a harder load
Just to talk for a little while.

That is what I'll remember
Your bravery and your love
That caring wise and watchful eye
That now peers at us from above.

Uncle Navam.. this is for you from the impact you've had on my
Appa (Dad).. You had always been such a beloved brother and a
rock to the entire family.. I can not begin to say Thank You
enough.. every time I look in the mirror I see you in me as I do
the whole family tree.. you have taught us all how to be rocks
when it comes to family J

How It Will Be

It feels like it's been forever Navam,
since I've seen your face.

I miss you so much,
in my heart you will always hold a special place.
All the good times we've shared,
the memories we've made.

Everyday I think about them all,
From my mind they will never fade.

How I wish we could walk arm in arm, hand in hand, heart to heart.

If I would've known that it would end like this,

I thought we'd never have to be apart.

You were always the light at the end of my storm.

the star in my sky.
You were a blessing,
you were perfect in my eye.
So many questions I still have to ask,
my best friend gone.
Why?
You were too young to go,
it didn't have to be like this, you didn't have to die.
From now until the end of my life you will be on my mind,
every minute, every hour, every day.
I love you, I miss you,
and this is how it will stay...

Death Is Personal

I was so shocked when I heard the news of my brother's sudden death.

I was so devastated I nearly lost my breath.

Death's impact is just like the weather;
you never know how it is going to be.

Death has no chauvinism,
the next time it may strike you;
or it may even strike me.

Death hits like lightning, it's fierce, it's frightening.
Death taught me how to cherish those whom I hold so dear,
it showed me how not to take life for granted,
and how to show others how much I care.

Death is a subject that no one wants to talk about,
some try to avoid it,
some become silent,
and some even walk out.

But just as sure as we are born,
we will surely die;
I hope by sharing my own experience
it will help to dry someone else's weeping eyes.

From
the Isvaradevan Family

Tribute for Navam Uncle

As I think back on all the fond memories I have of Navam uncle, I feel privileged that I had the opportunity to spend so much time with him. I was his nephew and Godson and our two families have always lived very close to each other and it is still somewhat unusual if a week passes by where there is not some face-to-face interaction between members of each family. I do not have any siblings of my own so I naturally became very attached to Nagu and Jonny. I became particularly close to Navam uncle and Periya since my other closely-related uncles and aunties are abroad. Navam uncle always displayed his love and generosity towards me, making me feel very much a part of his family, almost as if I were a third son. He showed a genuine interest in my life, and of those of his other nephews and nieces, and was proud of our achievements. He also had an affectionate way of speaking to those he cared about and this is something I dearly miss.

Along with my dad, Navam uncle was one of the first people to nurture my interest in chess at a young age. We would have spent a great number of hours playing together with him showing me different strategies. He gave me one of his nicely finished wooden chess sets years ago and we still have it in our house today. My attention turned to table tennis as I grew older and I was fascinated to hear that he played quite a lot himself in his younger days. I slightly regret that we never got the opportunity to play together but I still had plenty of interesting conversations about the game with him.

Before starting my job in Bournemouth I spent a day with my parents looking around the town for flats to rent. We were going there blind and uncertain about what we would find, so thought it would be best to take someone else along who could advise us – it was a no-brainer that we should ask Navam uncle! He had experience in property, which was of course useful, but it was more so his experience in general life matters that made us think of him. I think it was his reassuring presence and the knack for knowing the right thing to do in each situation which made countless others turn to him for counsel. I know he has provided guidance to us as a

family for many years, long before I was even born.

When we first heard news of Navam uncle's illness, it took me some time to grasp the seriousness of it, especially as I was out of London and could only get updates over the phone. I often wished I could help more as I knew the rest of the family back home were trying their best to take care of him. For this reason, I was compelled to make the most of the brief time I could spend with him whenever I came back to visit. We would usually start by discussing his illness and the symptoms he was suffering, but somehow we would inevitably end up talking about football. This was one of his great passions and I was grateful to share in it with him. It was rare that we would have a conversation that didn't involve talking about a recent match or incident. He was a regular at our house during televised Manchester United games, though things were a little more awkward when they were playing my team, Arsenal. Out of politeness, we would refrain from celebrating if either of our teams scored!

On the evening of Boxing Day, I informed him that Man United had won a thrilling match and I recorded the highlights so that he could watch it the next day – in fact, I was planning on coming early the next morning to watch it with him. Sadly, he passed away that night and so we didn't get to see it, but it was clear that he had retained an interest in his team even after his health had deteriorated. On that night itself many people flocked to the house as soon as they heard the news. It spoke volumes that the house was full despite it being the early hours of the morning.

Adjusting to life without Navam uncle has been challenging for all of us, particularly for Periya, Nagu and Jonny. It is still strange to see his empty chair at the head of the dining table; I can very easily picture him sitting there right now, making telephone calls, organising his documents or reading the newspaper. I am comforted, however, by the fact that he had faith until the end and I look forward to the day we can meet again.

Dinesh Sathyendran

Navam Thatha

Our bond was deep rooted in respect, love and understanding. He was that caring, wise and watchful eye; which now watches down on me from above. My Thatha was a great intellect, a good man and most importantly a beautiful soul. I've been incredibly blessed to have had him be part of my life. His warmth was an embracing shield of love projected from his generous heart.

Thatha's passing left a void that I thought couldn't be filled- far from it- he left precious memories that will never fade through my journey of life.

His passion for the liberation of the Tamils of Sri Lanka and his great interest in Mathematics have been deeply en-rooted within me. My friends always referred to Thatha as 'Sanju's handsome granddad'. I can definitely say, I have his genes. Just to see him smile back at me in the last few precious months was enough to keep me blissfully at peace. He never missed a birthday and he never missed an opportunity to show me how much he adored me. A rare unconditional love that God showered on me through my Thatha.

Lessons in life I would learn, he taught me to respect and I gave him love in return. Grateful and proud to call him my Nava Tata. Here deep inside my heart he'll always be. No one can ever take the place of this individual in the world. You will never know how much I truly loved you. I miss you so much, you are with the angels now in God's wonderful kingdom.

Sanju Yoganathan

Navam Uncle

Navam Uncle is one of the rare people whose name is not mentioned without recognition of his kind character. We grew up on the other side of the world to Mathini Aunt, Navam Uncle, Nagu and Jonny but even our few experiences with Navam Uncle were an enormous blessing. I will always remember two experiences very clearly. The first was coming for a holiday to the UK in 2007 and staying with Mathini Aunt and Navam Uncle. He was so welcoming, caring, protective and genuinely excited to have me stay. He spent a lot of time very excitedly driving me around, listening when I talked to him for hours and (not having a daughter himself) somehow managing to patiently wait while I took over the bathroom for too long. My second memory of Navam Uncle was in 2008, when he and Aunt came to Australia for my Dad's funeral. Uncle was so supportive, cooking for us and comforting us. When he left he quietly gave us an incredibly generous gift to help in those first days without Dad. Navam Uncle and Mathini Aunt spent the next few years calling often to see how my Mum, brother and I were, how our studies were going and just making sure we did not go very long without knowing we were loved. Even when he himself was so unwell, he wouldn't think of that when speaking to us on the phone, he would always be interested and always care more for others.

My two greatest experiences of Navam Uncle may have been at a very high and very low point of my life, but he is an important example. If you choose to show such love and kindness at any season of life without thinking of yourself, you will impact someone and be remembered forever. You will be a model and lesson of how best to treat others, as Navam Uncle is in our family. I am sad preparing for my wedding that he could not be there to celebrate. But I am grateful to God that I had the opportunity to share part of my life with a special Uncle who is so well loved and who will always be fondly remembered.

Peace Rajasekaram

Canberra, Australia

Tribute to Uncle Navam

Uncle Navam and Auntie Mathini have always been incredibly supportive and encouraging members of our family. I met Auntie Mathini in 1996 when she came to Australia when my mum began cancer treatment. I always enjoyed hearing stories about Uncle Navam and Auntie Mathini throughout my childhood and adolescence. I had the opportunity to meet him in person in April 2008. I remember he had come at a very painful time for our family and he provided incredible support and encouragement. He had a very calming and peaceful spirit, which we really needed at the time. He was an a very good listener and had a great sense of humour too. Uncle Navam, Dad and I visited the Parliament House in Canberra while he was here and had a good time. He had great stories to share about life in England and Sri-Lanka. But what struck me most, is that he was the type of person who is very selfless and seeks to put others first. I hadn't known about all the generous things he had done for refugees and new migrants coming to the UK. He was very humble about all that he had done, and always liked to put the focus back on other people.

On one of his last nights in Australia, he cooked a fantastic roast for us and it was beautiful! In his true calm, collected and relaxed style he started cooking the roast a bit later than expected. However, the end result was a beautifully prepared meal with lots of love.

We will miss Uncle Navam for a long time to come, but we know that he is up there in heaven sharing stories and maybe even swapping recipes!

Sarah Selvaratnam

Canberra
Australia

Dear Nava Thatha,

Its nearly been one year time went quickly,
I remember when you used to drive swiftly,
But the main thing that stood out was your beauty,
I think that runs in the family,
We will never forget your goatie,
It was grey and prickly.

P.S. I miss you Nava Thatha and I always will miss you.

Love
Umesh Asokan

Dear Nava Thatha,

I can't believe in a couple of months it's one year since you passed away. 26th December 2012, the date I can never forget, we came to visit you, I couldn't believe that was you, you were really skinny, pale and exhausted. I saw and I walked straight into the dining room. But, all I heard was your soft high- pitched voice calling me and I quickly turned around and came towards you.

I thought I was not allowed to kiss you so I stuck my hand out for a hand shake, you also stuck your hand out, pulled me with all the strength you had and kissed my forehead. Speaking about kisses, you have the most unforgettable kisses ever. Specially when it comes to our birthdays, you hug us so tight, hold us there for around 5 seconds and then kiss us with your unique prickly goatie poking us.

Every function I've seen you in, you would never take that hat off and most of my memories of you are with that special hat. Every time you came to my house for whatever reason, you wouldn't tell us you are coming so when I see you walk through that door, I have such an excitement inside but I never show it. For one of my birthdays when I was really young, you gave me the best thoughtful present ever. You gave me a remote control car in blue and I was extremely happy and excited. I was so happy that in the same day of playing with that, I played so much that it ran out of battery.

Going back to the 26th, I came home and I was thinking that there is only a couple of days till new year so I thought of making a new year card with all his grand-children's pictures on it. Amma said that we can give it to you the next day so I made it and put it on the telephone table so I cannot forget to give it to you.

I woke up early the next day excited to give the card to you, Amma was on the phone so I asked Appa if he was coming as well. He said how can we give the card to Nava Thatha, he has passed away. Since the second I heard that, until the rest of the day I was down and upset. Nava Thatha I really miss you and I patiently wait to meet you again in heaven.

Love

Rathieesh Asokan

Navam Thatha

To my Appa, you were a precious uncle,
To me, you were a loving granduncle,
And although I took your presence for granted,
Only I know the happiness in me you planted.

You were here one minute, then gone the next,
If only you saw how many people gave you respect,
Because you were definitely a man who kept his word,
And to you people ran if they felt unheard.

A thought that I will always remember,
Was in the cold and bleak month of November,
You organised the trip for 30 people to attend my birthday,
which your love did portray

Appa said that you were a peacemaker,
The source of strength to people within a few hundred acres,
You were full of knowledge, wisdom and experience,
You made us see some common sense.

When Amma was on death's bed,
It was you that Appa called first, 'Marma,' he said,
'She might not survive', and with that, at the late hour of twelve,
You came to the hospital where she dwelled.

We all miss you so much Navam Thatha,
Such a smart and loving man is who we lost,
For to my Appa, you were a precious uncle,
And to me, you were a loving granduncle.

Anna Elanchelian

A TRIBUTE TO RASIAH NAVANAYAGAM

I was fortunate to have had the opportunity to know and associate with Navam anna. I first met him in Jaffna Srilanka, when he got married to my cousin Mathini akka in January 1976. He and his younger brother came from London and got married in to two families that were well known in Jaffna. Even though I was only 15 years old I can recall his calm and thoughtful personality. It was very common in those days for young men coming from overseas and getting married in Jaffna to girls whom they have never met before.

This also raised lot of anxiety to parents and relatives. However he immediately allayed all those fears for my aunt and cousins and all the relatives with his very transparent personality. My mother in particular was very pleased that Mathini akka was being entrusted into the hands of a caring and mature young man. He made it a point to talk to all the new relatives whom he was meeting for the first time. He inquired about their welfare and interests and did not hesitate to share his experience as a young boy leaving his home town Tellipallai and moving to London in search for a better future.

As my uncle the former Principal of St.John's College, Jaffna, A W RAJASEKARAM had passed away by then and for my aunt and cousins Navam anna was like another son and elder brother in addition to my late cousin Mahilrajan anna who himself was an exemplary brother devoted to his family and responsibilities. Navam anna blended into the family with ease. He was a tower of strength as they faced many challenges during those days. He brought in a balanced perspective and wise counsel into situations.

I really came to know him personally when I had the opportunity to visit and stay with him and Mathini akka in London in July

1980. He was a person who was genuinely interested in others. He would go all out to optimise the opportunities to add to one's progress and joy. He was willing to fore go his time and comfort for the sake of others. I was amazed at the number of people who rang him or came to his home at all odd hours of the day for advice and assistance. He offered that help without a murmur.

As life went along my contact with him and his family was mainly over the telephone. He is from a family of eight children. The many nephews he had guided through life as they settled in London and other parts of the world would testify to his genuine concern and contribution in shaping their lives.

The news of his sickness and the diagnosis around April 2011 came as a shock to me. My immediate response was to pray to the Lord whom he trusted as well as I did. I had the opportunity to visit him in July 2011. Though his health was fading and the chemotherapy was taking its toll his cheer and enthusiasm was something that touched me deeply. We went as a family to visit him.

He would not wait for us but drove up to the Walthamstow tube station to pick us up! Navam anna was a quiet man contemplating and contributing as found appropriate. He had not changed. He was still the same. With a smile will respond to a question and follow it up with a connected question of a deeper relevance in context. We shared the hope in the finished work of Jesus Christ. My children walked out of the house and said "dad, that uncle was very positive and amazing. He never complained about anything". That speaks about the man himself.

As for Mathini akka, Nagulan and Jonathan he was the husband and father appointed by God. He was always there for them. They could always look up to him with confidence in any situation. He was a man who gave selflessly and commanded respect from the family, friends and community. You can always

be proud of him for what he was.

Navam anna believed in the words of George Bernard Shaw "Life is no brief candle to me. It is a sort of splendid torch which I have got a hold of for the moment, and I want to make it burn as brightly as possible before handing it on to future generations."

As many of you living in the UK would know about his passion and concern for the Tamil people in Srilanka. He had truly been "A father to the fatherless and a defender of widows" Psalm 68:5 Let me finish by conveying my condolences to the extended family that too will miss his presence on this earth.

Mathini acca, Nagulan and Jonathan may the Lord whom you trust grant you the strength, courage and the assurance of seeing him in eternity in His wonderful presence.

Nava manna "now that you have laboriously accomplished your daily task, go to sleep in peace. God is awake." Victor Hugo

Mithran Coomarasamy

Sydney

November 2013

Navam

I have known Navam since he got married to my cousin in 1976. I attended their wedding in Jaffna but I got to know him as a person since I arrived in UK in 1977. When I saw him first I was quite impressed with the way he related to me. He struck me as a very pleasant person who genuinely loved people and wanted to help them. He is very humble and non judgemental. Very good listener but very quick to identify issues and come up with solutions. Over the last 35 yrs I got to know Navam better and he has proved my first impression of him had been right. Because of his loving helpful nature whenever I tried to invite him and Mathini for family parties. they could not make it because he was doing something or other for someone!

Only once Navam called me during his lifetime which came as a surprise and shock to me., That was 2yrs ago when he fell ill and was diagnosed with cancer. In his usual calm manner he called me and gave me the news with no hesitation. Also he told me that he wanted to give me the news direct to me and didn't want Mathini to call me..I was quite shocked not only with the news but as a matter of fact manner he said it. My immediate reply to him was that God was also above doctors. I told him how I found that to be true ,when my younger sister was dying in 1970 when I was working in Colombo General hospital as a doctor God miraculously stepped in and healed her . I found my faith in God through that and learnt God has His final say and in peoples lives and not doctors.I shared few bible passages on divine healing and also how one finds faith in God through Christ. Navam like a little child listened intently to all what I said and very readily he agreed to repeat the salvation prayer after me and surrender his life to Christ. Navams open heart and quick response to what I shared greatly encouraged me. In the past whenever we talked about bible and God Navam would listen but would not get involved in discussion.I

Since he fell ill me and my family have visted Navem few times

and also I have made several calls to encourage him and usually end up praying with him .Navam to our amazement had started reading the bible and obeyed all the instructions given including waters of baptism. He surprised us and his pastor how quickly he grown spiritually and was able to discuss the bible in depth. Because of this although his condition deteriorated Navam enjoyed Gods peace and accepted his illness without any fear . Last visit all my family made to see Navam was on Dec 1st when he was quite terminally ill. Even on that occasion Navam looked very calm and peaceful and enjoyed talking about christmas plans and family news. and quite enjoyed singing happy birthday to Ranji ,Mathinis sister who came from Canbera and was spending some time with them. Navam never complained about his problem at all when we were with him nor did he express any anxiety.We finally parted wishing Navam, knowing that this would be the final goodbye on earth.Navam also knew that and he made an effort to walked upto the door to wish us.

My sisters in Australia although they saw Navam only once when he visited Sydney share the same views we hold about him.

Finally all what I can say is Navam has left a legacy for all those who knew him to follow the example he has set for them .He lived for others without counting the cost.

Paul in the bible says "for me to live is christ and to die is a gain" Now Navam is in glory enjoying all the gains.

We as extended family thank God for blessing us with Navam and the love he shared with others.

Finally to my dear cousin Mathini and her sons Nagulan and Jonathan all what I can say is you had been blessed to have Navam as a husband and father. His loss is great but its only for a shortwhile. and then you will meet him face to face.Until then let the Lord continue to comfort you guide you and strengthen you to follow the legacy Navam has left behind. God Bless .

Shanthy Edwards

This is my tribute to our friend Mr Rasiah Navanayagam.

I would like to say few words about him.

He was popularly known as Nava Anna and to me, he was my best friend. At times he was also like a father figure, who was always able to provide me with great advice and supported me through very difficult times in my life. We shared lots of things in common from sports to politics.

I've known him from 1970 and since then our friendship has remained strong. During that time, both of us were students sharing a flat together. I remember when he passed his final year examination at SELTEC and the college refused to award him the qualification due to his lack of attendance. His course tutor asked him "How did you manage to pass the exam?". He said "I used my College time well at the library". I knew most of his valuable time was spent in bookies' offices, backing his favourite horses ridden by his favourite jockey Willie Carson. In those days he was very fond of horse racing. He also enjoyed watching football, and was an avid Manchester United supporter. His favourite footballer was George Best. He would always watch Match of the Day.

Nava anna and I ended up working together again for Stone & Webster Consultant Engineers, where he was widely known as Nava. There, he was admired for his skills and respected for his mathematical approach to his work. After work, he would usually stay behind and play chess with colleagues and close friend Jon Jones. He has participated in the lightning chess tournament in London and won many trophies. After 3 years, I left the company but Nava stayed with the company as a Cost Engineer in the Project Services department until the relocation of the company to Milton Keynes from London.

After relocation of the Company and travelling to Milton Keynes he then decided to leave the company. He gradually got involved in the beginning of the Tamil struggle. He enjoyed working with Tamil people and became an immense contributor and pioneer to the work of many Tamil community groups.

In the early days of the Tamil Rehabilitation Organisation, he would work day and night to develop it as a charitable organisation. During that time, he invited me to become Director of the charity which I accepted. He has always been very sympathetic to nations across the world that were involved in liberation struggles. I remember passionate discussions with him about the problems in Vietnam and Palestine, long before Sri Lanka became involved in its own war. It was through these debates with Nava that I came to learn about world politics. I later found out that he grew his beard to mimic the style of Ho Chi Minh, the Chairman of the Communist Party of Vietnam. Nava had strong socialist views and would often talk about Che Guevara, Leon Trotsky and would regularly quote Mao Tse-tung. He was very interested in the Russian and Chinese Revolutions.

Having known Nava for so many years I can confidently say that he can be laid back but at the same time he could be as sharp as a razor blade. His greatest quality was his natural instinct to help people through bad times. He was a kind and caring husband and father as well as being a very attentive uncle to all his nieces and nephews. He will be remembered as a man who was friendly and approachable to everyone who were fortunate enough to meet him.

His loss will be greatly felt by both his family and friends and by society as a whole.

I leave you with a quotation by Chairman Mao "In time of difficulties, we must not lose sight of our achievements"

M.Thangarajah

RASIAH NAVANAYAGAM OF ERLALI JAFFNA

21ST OF JULY 1941. TO 26th OF DECEMBER 2012.

We are from the same vintage - provoked we were by both the riots of 1983 and the racial inflammatory statement made by the then president J.R Jayewardene. It was these brazen acts of thugery to intimidate the Tamils that propelled us to support the arm struggle of the Tamil people.

It was around 1985, Sathi Anna introduced me to Nava. I still remember that day and what was said about Nava. He is a quiet spoken man anna but he loves his community and would love to improve their lives. He is dedicated to this cause marshaling all the resources he can to this end. He is totally convinced the strength of our struggle lie at grass root level.

Within a short period of time, I realized his involvement at Walthamstow. At that time Tamil refugees were coming in large numbers and he was like a shepherd counseling and supporting them not only to settle down, but also to exist in a state of togetherness helping each other for the betterment of all. He was involved with the setting up of Tamil Housing. The Tamil community of Walthamstow remained the backbone of Tamil solidarity all through these years of struggle. A great deal of this solidarity was due to the untiring work and dedication of people like Nava - a man of his people molded and fashioned by his ethos founded on Christian faith and socialistic idealism. He remained an asset to the community to his end. He couldn't have achieved this without the support of Mathini, his beloved wife and his two sons Nagulan and Jonathan. Both Nava and Mathini were children of distinguished teachers of the Christian faith and its ethos.

Apart from his community activities, he was keen to politicize the struggle of our people to a larger arena of the world community.

He assisted in the creation of the coordinating committee of the Tamil Association of the United Kingdom, which later became the Federation of the Tamil Association of the United Kingdom. It was this work that brought Nava and I closer and closer. We would speak late in the night and to the early hours of the morning as to how we could internationalise this struggle. As the general secretary of the Tamil Association of the United Kingdom, his counsel and support were invaluable.

Since that introduction in 1985, he has remained in solidarity with his people in the great battles our community fought to regain their dignity, self-respect and honor. This was a golden period of our people's assertion after all the years of humiliation that we as a people faced. It was fired by an idealism that was to abate with all the consequences that led us to 2009.

Some of us knew as early as 1998, that our struggle was leading us in to a cul-de-sac. But then that was the period of also greater international involvement and I do believe that the leadership lost focus on strategic thinking and the flexibility needed to achieve a resolution of the national question.

If there was one brave man I missed, it was Nava. I knew it was difficult to convince him but if I could have persuaded him he would have been a great source of strength to our people. He had the capacity to re-direct the energies of our people, to provide a platform that could have helped to win the self-respect and dignity of our people and make an effort to address the Tamil national question. Without him and a few others to form an analysis wing, we are drifting aimlessly, and non-coherently without any strategic direction into an abyss that promises further fragmentation of the community.

The Tamils today have sought to address our difficulties in anger and revenge, the tools we are using in every front. Caught up in this contagious disease called revenge at all cost – we are in an addictive state of mind that keeps us blind to reality. This can

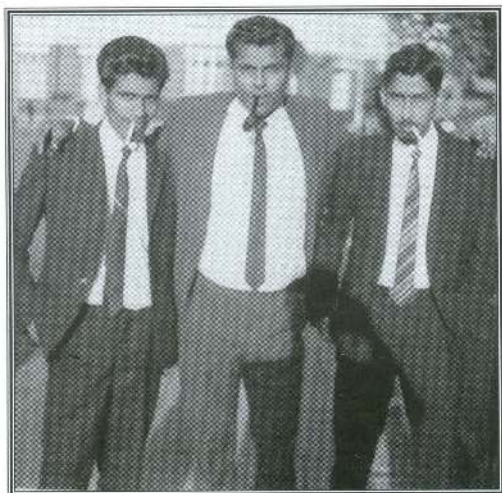
have dire consequence to us as a people, to all Sri Lankans and the region as a whole. In the international sphere, geopolitical strategy is played on a platform that is devoid of sentiments or emotion but only to serve the national interest of the players involved. Those of us who want a free ride should never blame them if we are treated and used with callous detachment.

It is almost a year that this gentle but strong human being, a source of strength to many departed from us all. Mathini and the children will be consoled for all the trial and tribulations in their path by the knowledge that those who know them hold Nava and his family in great esteem.

Dr N Satchi.

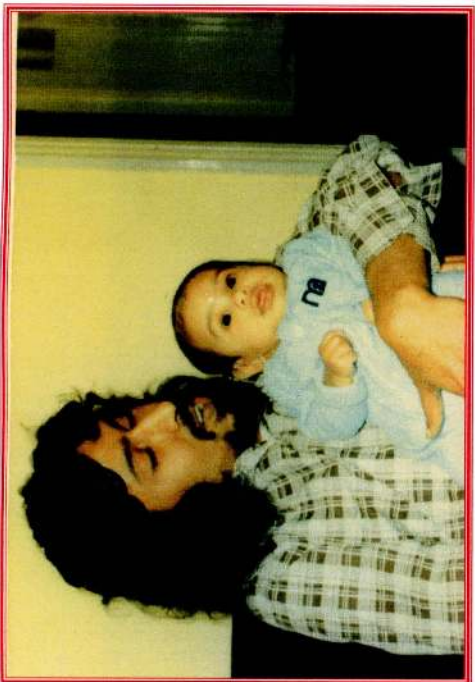
General Secretary

Federation of Tamil Associations of the United Kingdom

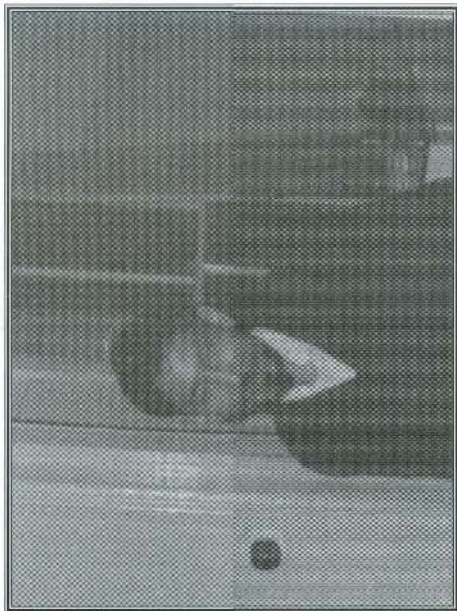

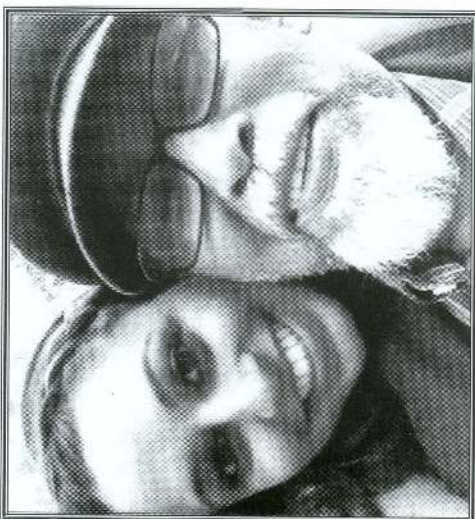
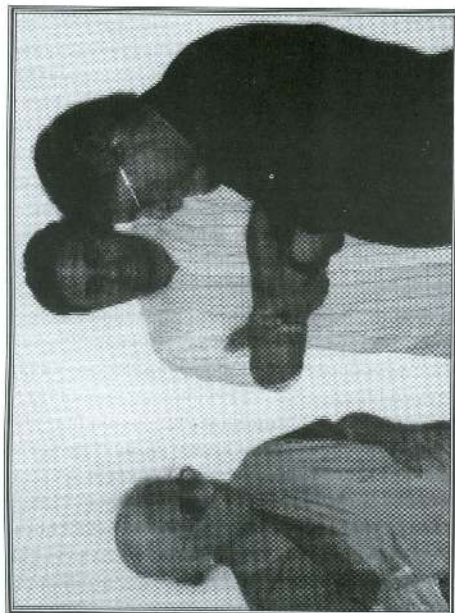

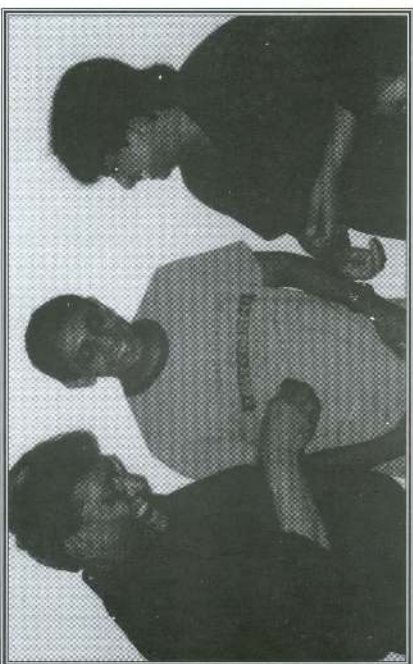

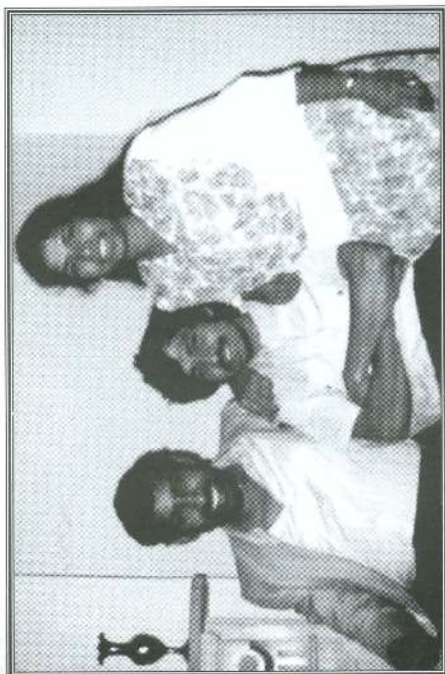

தந்தை நவா - ஒரு சமூகச் சமைதாங்கி!

நவநாயகம் அவர்கள் இயற்கை எய்துவதற்கு முன், இறுதிச் சில மாதங்களில் அவ்வப்போது அவரைப் பார்க்க அவர் வீட்டுக்குப் போவேன். அவர் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார். குசல விசாரிப்பின் போது, தமது நோயின் வலி உணர்வை என் முன் இறக்கி வைத்துச் சிறிது ஆறுவார். மெள்ள மெள்ள அவரையும் என்னையும் இணைக்கும் பொது விடயத்துக்குள் எங்கள் உரையாடல் இயல்பாகவே செல்லும். மனித நேயம், சமூக அக்கறை, மண்பற்று தொடர்பாகப் பேசத் தொடங்குவோம். நவா தமது நோயை மறந்து விடுவார். மண்ணிலும் புலத்திலும் வாழும் நம் மக்களின் மேம்பாடு தொடர்பான தமது எதிர்காலக் கனவுகளை ஏக்கத்தோடு எடுத்துரைப்பார். அவரை நான் இடைமறித்து, அவர் புரிந்த சாதனைகள் பற்றி நயந்து பேசுவேன். அவர் நடந்து வந்த பாதையே இன்று மற்றவர்களுக்கு முன் உதாரணமாக இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவேன். தன்னடக்கத்துடன் கூடிய அவருடைய இயற்கையான கூச்ச சுபாவம் குறுக்கிடும். தமது சாதனைகளுக்கு எவர் உதவினாரோ, அவரையே அந்தப் புகழ் சாரும் என்று மற்றவர்களுக்கே முழுமையாகப் புகழைப் பகிர்ந்து அளிப்பார். அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் நினைவு கூருவார். சாதனைகளின் மூல ஊற்றாகத் தாம் இருந்த போதிலும், தமது சமூக வழிகாட்டல் பங்களிப்பு, பொருட்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒன்று அல்ல என்று ஒதுக்கி விடுவார். இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நான் அவருடன் நெருங்கிப் பழகி இருக்கிறேன். எந்த ஒரு தருணத்திலும் சுய தம்பட்டப் பலவீனத்தை நான் அவரிடம் கண்டதில்லை.

நவநாயகம், தாம் முன்னின்று தொடக்கி வைக்கும் சமூகத் தொண்டு நிறுவகங்கள் நற்பெயர் பெறும்பொழுது, அந்தப் புகழ் ஒளிக்கற்றைக்குள் தம்மைச் சேர்க்காது எவ்வாறு விலகி நிற்பாரோ, அதற்கு நேர்மாறாக அந்த நிறுவகங்கள் இக்கட்டில் சிக்கும்போது, அவற்றின் அதிகாரப் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் ஓடி ஒளிந்து கொள்ள, அவற்றுக்கான சமூக தோல்விப் பொறுப்புகளையும் தமது தோள் மீது சுமக்கத் துணிச்சலோடு வெளிவெளியாக முன் வருவார். பிரித்தானிய ஆட்சியதிகாரிகள் இவருடைய தூய்மைப் படிக்கத் தன்மையை நன்கு புரிந்து கொண்டு, இவருடைய முயற்சிகளில் நம்பிக்கை வைத்து அனுசரணையாக நடந்து கொண்டதால், இவரை முன் வைத்தே வெவ்வேறு சமூகத் தொண்டு

நிறுவகங்களைப் பிரித்தானிய தமிழ்ச் சமுதாயம் இலகுவாக நிறுவுவது சாத்தியமாயிற்று. இத்தகைய அமைப்புகளின் தலைமைப் பதவியில் ஓட்டிக்கொள்ளும் சுயநலப் போக்கை, அவருடன் பழகிய இருபத்தைந்து ஆண்டுகளிலும் நான் அவரிடம் கண்டதில்லை.

பணி ஓய்வு பெறு முன், அவர் இறுதியாகப் பணியாற்றிய தொண்டு அமைப்பின் அடுத்த கட்ட வளர்ச்சி தொடர்பாக பிரித்தானிய ஆட்சிய-திகாரிகளை அவர் சந்தித்த வேளை, தேவை கருதி நானும் அவருடன் கூடிச் செல்ல நேர்ந்தது. கூட்டம் முடிவுக் கட்டத்தை எய்தும் நேரம் வந்தபோது, அதிகாரி ஒருவர் நவநாயகத்திடம் கேட்டார், “சம்பளம் கூடிய தலைமைப் பதவிகளை மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, ஊதியம் குறைந்த ஊழியர் பதவிகளை நீர் ஏன் ஏற்கிறீர்?” தயக்கம் இன்றி நவாவிடம் இருந்து பதில் வந்தது. “ஊதியம் குறைந்த பதவிக்கு ஆற்றல் உள்ளவர்கள் வந்தாலும் அதில் நீடித்து நிற்க மாட்டார்கள். வேறு வேலை தேடிக்கொண்டு போய் விடுவார்கள். தகுதி உள்ளவரைத் தேடி, உயர்ந்த ஊதியப் பணியில் இணைத்து விட்டால், அவர்கள் நிலைத்து நின்று அர்ப்பணிப்போடு உழைப்பார்கள். அவர்களுடைய நீண்ட அனுபவமும் தோத்தியும் வழிகாட்டலும் எமது சமூகத்துக்குப் போகப் போகத் தேவைப்படும். என்னைப் பொறுத்த வரையில், தொண்டே தெய்வம் என்று வரித்து விட்டேன். கிடைப்பதை ஏற்று, குடும்பத்தைப் பாங்காக நடத்தும் இன்முகப் பக்குவத்தை என் மனைவி மாதினியிடமும் காண்கிறேன். மன நிறைவாக வாழ்கிறேன்”. மாசில்லா மனதோடு நவநாயகம் உரைத்த தெளிவான விளக்கத்தை கேட்டதும் அதிகாரிகள் உடனேயே எழுந்து, கைகுலுக்கி அவரைப் பாராட்டினார்கள். பார்த்திருந்த எனக்கு, பெருடையுடனான தோழமைப் புளகாங்கிதம்! முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன், லண்டன் பல்கலைக்கழகப் பொறியியல் பட்டதாரியாக வெளியேறி, கிடைத்த விரிவுரையாளர் பதவியைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு, 1983 ஆடிக் கலவரத்தை அடுத்து, தஞ்சப் புகலிடம் தேடி, பரிதவித்து புலம்பெயர்ந்து ஓடும் அலைவுத் தமிழ் மக்களுக்கு உதவுவதற்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்த நவநாயகத்தின் தயாபர விஸ்வரூபம் இன்றும் என்னை வியக்க வைக்கிறது.

ஸ்ரீலங்காவின் இனக் கருவறுப்புப் பாதகத்துக்கு முகம் கொடுக்க முடியாமல் உயிரைக் காப்பாற்றப் புலம்பெயர்ந்து ஓடிய ஈழத் தமிழ் மக்களில் கணிசமான தொகையினர் தஞ்சம் கோரி பிரித்தானியாவை வந்தடைந்தனர். அன்று அவர்களுக்கு அபயம் தந்து வழிகாட்ட

முன்வந்த, மகரசிங்கம் ஐயா, விம்பிள்டன் விநாயகர் ஆலய தர்மகர்த்தா ரத்னசிங்கம் ஐயா போன்ற சிலர், தங்களாலான பரோபகார உதவியைத் தனித்துத் தனித்துப் புரிந்து கொண்டிருந்தார்கள். லண்டன் பெரும்பாகத்தின் வெவ்வேறு தளங்களில் அலைவுத் தமிழ் மக்களைக் குடும்பம் குடும்பமாகக் குடியமர்த்தி அவர்களுக்கு உதவி புரிய வேண்டிய அவசியம் எழுந்தது. அந்த வேளையில், பரோபகாரச் சிந்தையுள்ள பலரையும் விழிப்படைச் செய்து அவர்களுடைய தொண்டுப் பணிகளையும் கூட்டுப் பணிகளாக ஒன்றிணைக்க வேண்டிய தேவையும் நம்மிடையே எழுந்தது. அந்த ஒருங்கிணைப்புப் பணியை மிகவும் நாகுக்காக ஆற்றப்படுத்தியவர்களில் நவநாயகம் நடுநாயகமாக விளங்கினார்.

நவநாயக ராமனுக்கு இலக்குவனாகக் கிடைத்த பெரிய குகன் போன்றோருடன் நவா கூடி வித்திட்ட வாழ்மனை வசதிப் பணியானது, அலைவுத் தமிழ் மக்கள் தொண்டுக்காய் அவரே அழைத்து வந்த நிதி நிபுணர் ஆனந்தன் ஆணல்ட், சௌத்தேஹால் செல்வம் போன்ற சிலரின் அயரா உழைப்போடு, இன்று பலம் பொருந்திய விருட்சமாகக் கிளை பரப்பிப் பயன் தந்து கொண்டிருக்கிறது. இது, நவாவின் அன்றைய தீர்க்க தரிசனப் பார்வைக்கு இன்று கிடைத்த அறுவடைப் பேறாகும் என்று தலை நிமிர்த்திக் கூறலாம் அல்லவா?

படிப்பைப் பாதியிலே நிறுத்திவிட்டு மண்ணிலிருந்து ஓடிவந்த தமிழ் இளைஞர்கள் பலர், புதிய களத்தில் தங்கள் வாழ்க்கையை வடிவமைக்க வழியறியாது திணறினார்கள். கல்வியின் அடுத்த உயர்கட்டத்துக்கு இவர்கள் செல்வதற்கு ஏதுவான உறுதியான படிக்கட்டாக, வெவ்வேறு வகைத் தொழினுட்பப் பயிற்சி, சிறப்புக் கணிணிப் பயிற்சி, ஆங்கில மொழிப் பயிற்சி போன்றவை அவசியம் என்பதை உணர்ந்து, அவற்றுக்கு உறுதியான நிலைய ஏற்பாடுகளைச் செய்தவர்களில் நவநாயகம் முக்கியமானவர் ஆவார்.

நவநாயகம் அரசோச்சிய ஆஸ்தானக் கொலு எது என்று கேட்டால், தமது நண்பர்களுடன் கூடி அவர் நிறுவிய வால்தம்ஸ்ரோ தமிழ்ச்சங்கமே என்று துணிந்து கூறலாம். பாலர்க்கான தமிழ்ப்பள்ளி, கலைப்பள்ளி, பெரியவர்களுக்கான நலன்புரிக்கூறு, என்று வால்தம்ஸ்ரோ தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஒட்டு மொத்த நலன்களையும் பாதுகாக்கும் ஒரு நேச கூடமாக இந்தத் தமிழ்ச்சங்கம் திகழ்கின்றது. வரதலிங்கம், சின்ன மகேஸ், சிவநாதப் புலவர், பத்மினி குணசீலன், பாலரவி, சிவகுணம்,

பெரியகுகன், தயாளன், இனி ஆரம்ப காலத்தில் அவரோடிருந்த சுலோ-
சிநீபாலன் போன்ற நவாவின் மதியூக மந்திரிகள் பலர் ஆரம்ப காலம்
தொட்டுத் தம் அயரா உழைப்பைக் கொட்டியதால், உயிர்த்துவத்தோடு
அது இன்றும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

நவா மறைவதற்குச் சில வாரங்களுக்கு முன், கடைசித் தடவையாக
அவருடைய வீட்டில் நாம் சந்தித்து உரையாடிக் கொண்டிருந்தபோது,
“மாஸூர், இந்த பெடியள் என்னைக் கேட்காமல் ஒரு மொக்குத்தனமான
காரியம் செய்து போட்டாங்கள். நான் அந்தரப்பட்டு போனேன்,” என்றார்.
“ஏன்? என்ன நடந்தது?” என்று அவரிடம் கேட்டேன். “கடைசியாக
இடம்பெற்ற ஆண்டுவிழாவில், வால்தம்ஸ்ரோ தமிழ் சமூகத்தின் தந்தை
என்று எனக்குப் பட்டம் அளித்து விட்டார்கள். நான் திகைத்துப்
போனேன்.” என்று குழப்பத்தோடு நவா விவரம் தந்தார்.

எனக்கோ மகிழ்ச்சி தாங்க முடியவில்லை. அதேசமயம், நவாவின்
குழப்பத்தைத் தீர்க்க வேண்டும் என்பதற்காக, தமிழ் இனத்தின்
வரலாற்றில் ஒரு பக்கத்தை அவருக்குப் புரட்டிக் காட்டினேன்.

தமிழ் மக்களைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ்நாட்டை எடுத்துக்
கொண்டால், சாதித்துவத் தளைகளாலும் நிலப் பிரபுத்தவ அடிமை -
குடிமைக்குரத்தாலும் ஆண்டாண்டாய் நசுக்குண்டு கிடந்த தமிழ்
மக்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஊட்டி, மானுட சமத்துவ உரிமைக்
கோரிக்கையோடு அவர்களை எழுந்து நிற்கச் செய்த ஈ.வே.ராமசாமி
அவர்களை மட்டுமே தமிழ்நாடு, நேச வாஞ்சையோடு தன் தந்தையாக
ஏற்று “தந்தை பெரியார்,” என்று அவரைப் போற்றிக் கொண்டாடுகிறது.
ஈழத்தை எடுத்துக் கொண்டால் தமிழ்மொழி உரிமை, தமிழ் மண்
உரிமை, தமிழரசு உரிமை என்ற விழிப்புணர்வை ஈழத்தமிழ் மக்களுக்கு
மெதுவாக மெதுவாக ஊட்டி, அவர்களைப் போராட்ட இலக்கை நோக்கி
வழி நடக்கச் செய்த எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகம் அவர்களை மட்டுமே
ஈழத்தமிழ் மக்கள் நேச வாஞ்சையோடு தந்தையாக ஏற்று, “தந்தை
செல்வா,” என்று போற்றிக் கொண்டாடுகின்றார்கள்.

நமது தமிழ் நிலங்களின் வரலாற்றைக் கூர்ந்து நோக்கினால், கடந்த
நூறாண்டுகளில், மதங்களுக்கு வெளியே, இந்த இரண்டு தந்தைகளை
மட்டுமே, தமிழ் மக்கள், இனத்தின் தந்தைகளாக ஏற்றுக்
கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இங்கே வால்தம்ஸ்ரோவில் இப்போது இடம்பெற்றிருப்பதை ஒரு மீளாய்வு செய்யுமாறு நவாவைத் தூண்டினேன். தாய்மண்ணின் வெவ்வேறு பாகங்களில் இருந்து தனித்தும் குடும்பமாகவும் வெறும் கையராய் வேரோடு வெளியே வீசப்பட்ட நம் உறவுச் செடிகளைப் பரிவோடு நிமிர்த்தி, புதிய பிரித்தானிய வால்தம்ஸ்ரோ மண்ணில் அவர்கள் வேர்களைப் பதியனிட்டு, உதவி நீருற்றி, அவர்கள் துயரச் சுமைகளைத் தாம் சுமந்து, அவர்கள் ஒரு புதிய தமிழ்ச் சமுதாயமாகத் தழைத்துச் செழித்து மலர்ந்து காய்த்துக் கனிந்து வளர உதவிய அந்தப் பெரியனுக்கு, தங்கள் அன்பின் ஆழத்தை உணர்த்த அந்த மக்கள் தந்த தமிழ் அடையாள நன்றி மகுடமே “தந்தை நவா!” என்பதை அவருக்குச் சுட்டிக் காட்டினேன்.

இன்று நவநாயகம் நம்மிடையே இல்லை. நவா தொடர்பான நினைவுகளை மீள அசை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒப்பாரி வைப்பதில் பயன் இல்லை. நவா நமக்குக் கற்பித்துச் சென்ற பாடம் என்ன என்பதைக் கண்டறிய நம் தலையைப் பிய்த்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. எது எதை எவன் எவன் செய்ய வல்லானோ அது அதை அவன் அவனை கொண்டு செய்ய வேண்டும் என்று வள்ளுவன் வலியுறுத்தியதை, நவா ஒரு படி மேலே சென்று, செய்தே காட்டியிருக்கிறார். எது எதை எவர் எவர் செய்ய வல்லாரோ அத்தகைய வல்லார் பலரை ஒன்றிணைத்து, அது அதை அவர் அவரைக் கொண்டு காரிய சாதனை புரியலாம் என்பதை அவர் நிகழ்த்திக் காட்டியிருக்கிறார். கூட்டுணர்வையும் கூட்டு முயற்சியையுமே தமது ஒவ்வொரு சாதனையிலும் நவநாயகம் தாம் முயன்று வென்ற சாதனைகள் மூலம் நமக்குப் புகட்டிச் சென்றிருக்கிறார்.

இன்று நம்மிடையே நிலவும் பாரிய தேவை ஒன்றே! ஒரு பொது இலக்கைத் தம் அபிலாசையாகக் கொண்டுள்ள நம் இனத்தின் வழிகாட்டிகள், தம்மிடையே உள்ள வேறுபாடுகளை ஒரு புறம் ஒதுக்கி விட்டு, நான் பெரிது நீ சிறிது என்ற பேத மமதையைக் களைந்து விட்டு, நமது இனத்தின் சுபீட்சம் ஒன்றையே நெஞ்சில் தரித்து, பொதுமை காணும் விடயங்களிலேனும் ஒன்றுபட்டு உழைக்க வேண்டும். இதை நாம் புரிந்து கொள்வோமா? முடியாதென்றால், தமது புதைகுழிப் படுக்கையில் நவநாயகம் மறு புறம் புரண்டு படுக்கட்டும்!

ஏ.சீ.தாசீசியஸ்

நானறிந்த நவா

ஒரு தனிமனிதனுக்குள் வாழ்ந்த மனிதநேயமும் மானிடதர்மமும்!

நண்பர் நவநாயகம்.

நவீன புறப்பொருள் சார் உலகில் போலித்துவங்கள் நடமாடும் பூரணப்படாத நாடக வாழ்வில் நான் சற்றேனும் எதிர்பாராதவகையில், எதுவித முன்னேற்பாடுகளின்றிச் சந்தித்த ஓர் எளிய சத்திய மனிதர் நண்பர் நவா!

திரைகள் போடப்படாத அரங்கில் தில்லும் திடமும் வலிமையும் வைராக்கியமும் கொண்டு நடமாடிய குறுந்தாடி மனிதரை நெஞ்சார நினைப்பதற்கு நல்லதொரு வாய்ப்பினை நல்கிய எனது வோல்தம்ஸ்ரோ குடும்பத்தினர்க்கு எனது நன்றிகளை முதற்கண் தெரிவிப்பது எனது கடமையாகிறது!

ஆகட்டும் பார்ப்போம் - என்கின்ற பல்லினக்கலாச்சாரச் சூழலிற் **சாகட்டும் பார்ப்போம்** என்றிருந்து விட்டு, ஒருவரின் மறைவுக்குப் பிறகு அவரைப்பற்றி விதந்துரைத்து விழி நிறைத்து வழியனுப்பும் வரலாறு தமிழருக்குச் சொந்தமானதென நினைக்கின்ற ஒரு காலகட்டம் நம்மத்தியில் இருந்தது என்னவோ உண்மைதான்!

இருக்கும்வரை அடிப்பார் இறந்த பின்னர் துடிப்பார்

தெருக்கும்பல்கள் செய்கையெல்லாம்

எருக்கும்பல்போல் மறையாதோ?

எனது பதினாறு வயதில் பாரதியின் வாழ்வுக்குறிப்புகளைப் படித்துவிட்டு வேதனையோடு எழுதிய இந்தப் பாடல்வரிகள் எனது ஞாபகத்தில் இன்றும் பசுமையாக நிற்கின்றன!

இருப்பினும் வாழும்போதே வாழ்த்தும் பண்பாடு இன்றெல்லாம் ஓரளவு புலம்பெயர் தமிழ்மக்கள் வாழ்வில் விருத்திகண்டு வருவதை நாம் மறுப்பதற்கில்லை! இதுவிடயத்தில் வோல்தம்ஸ்ரோ நண்பர்கள் முன்னிலையில் நிற்பவர்கள் என்பது நான் நன்கறிந்த உண்மை.

திரு நவநாயகம் அவர்கள் வாழுகின்றபோதே அவர்தம் பணிகளையும் பார்வை நோக்குகளையும் பாராட்டிப் பலமுட்டி வந்துள்ள இவர்கள் அவர் விழிமூடிய பின்னரும் கூட அவர்தம் நினைவுகளை நெஞ்சிலேந்தி நிற்பது நவாவின் சமுதாய வாழ்விற்குச் சாமரம் வீசி நிற்பதோடு நவாவின் ஆத்மீகக்கனவுகளிற்கு அங்கீகாரம் வழங்குவதாகவும் நான் பொருள்கொண்டு அவர்களைப் பாராட்டி நிற்கின்றேன்!

ஞாலம் எனும் பரந்த ஏட்டிற் காலம் எனும் பெருங்கவிஞன் பரவசத்தோடு பதித்துச்செல்கின்ற பாடற் கோலமே ஒரு மனிதனின் வாழ்வு என்றால் அது மிகையாகாது! உயிரும் அதன் அதிர்வும் உளமும் அதிர் துளிர்க்கும் உணர்வும் மனமும் அது தொடுக்கும் அறிவும் உடலும் அது நடத்தும் மெய்ப்பாடும் உலகும் அது நயக்கும் உறவும் இவையனைத்திலுமிருந்து பிரவாகமெடுக்கும் அனுபவமுமே காலமெழுதும் மனிதவாழ்வுப் பாடலுக்கு இசையாகித் தாளமாகி ஓசையெழுப்புவதாக நான் நம்புகிறேன்! இவையனைத்திற்கும் மூலாதார அடிநாதக் கருவாக நின்றொலிப்பது அந்தத் தனிமனித வாழ்வின் நம்பிக்கையோட்டமும் கொள்கைக்களமுந்தான் என்பதில் எனக்கு எதுவித ஐயப்பாடும் கிடையாது! இந்த அடிநாதக் கருவாக இருக்கவல்ல நம்பிக்கையோட்டமும் கொள்கைக்களமுமே மனித வாழ்வுப் பாடல்களை வகைப்படுத்துகின்றன மட்டுமன்றி வேறுபடுத்தி இனங்காட்டி அடையாளப்படுத்துகின்றன என்பதையும் ஈண்டு குறித்துச்செல்ல விரும்புகின்றேன்!

நண்பர் நவாவினது வாழ்வுப் பாடலின் ஓசையையும் நான் இந்தத் தளத்திலிருந்துதான் பார்க்க விழைகின்றேன்!

தீதும் நன்றும் பிறந்தரவாரா என்ற கணியன் பூங்கன்றனின் வரிகளும் இந்த நிலைப்பாட்டையே வெளிப்படுத்துகிறதென்பேன்!

நாம் எதனை நம்புகிறோமோ நாமும் அதுவாகி அதனோடு இரண்டறக்கலந்து விடுகிறோமென்பதோடுமட்டும் நில்லாது நாம் துயக்கின்ற இன்ப துன்பங்களும் கூட நமது நம்பிக்கைகள் அவைசார்ந்த எண்ணங்கள் கொள்கைகள் வெளிப்பாடுகள் எதிர்ப்பாடுகள் தாக்க விளைவுகள் என்ற இன்னோரன்ன கூறுகளின்வழியேதான் பிறக்கின்றன என்ற பேருண்மையை நாம் புறக்கணிப்பதற்கில்லை!

நவாவை நான் முதன்முதலாகச் சந்தித்த போது அவரை நான் ஒருமேலைத்தேய வாசியாகவோ மேலைத்தேயக்கல்வியைக் கற்று மேலைத்தேயத்திற் தொழில்புரிந்து வாழிக்கைப் பயணம் நடாத்திய ஒருவராகவோ கண்டதுமில்லை! அவ்வாறு காணும் வாய்ப்பினை அவர் தன்னைச்சூழ நின்றவர்கட்குக் காட்டியதுமில்லை!

1970 களிலும் அதற்கு முன்னரும் பிரித்தானிய மண்ணிற்கு உயர்கல்வி கற்கவந்த இலங்கைத்தமிழர்களில் நவாவும் ஒருவராக இருந்த போதிலும்

அவர்தம் உயிரையும் உணர்வையும் உறவையும் பெற்றதாயும் பேசுமொழியும் பிறந்தபொன்னாடுமே சுற்றிச்சுழன்று கொண்டிருந்தன என்பதைப் புரிந்து கொள்ள எனக்கு அதிககாலம் எடுக்கவில்லை! அக்காலத்தில் நான் சந்தித்த பலரிடம் இல்லாத பண்புகளைப் பார்வைகளை இவரிடம் கண்டு நான் ஆச்சரியத்தில் மூழ்கியிருக்கிறேன்! கற்பனையிலும் காணமுடியாத எளிமையை இவரிடம் கண்டு நான் வியந்து போனேன்! இவர் பிரித்தானிய மண்ணில் ஒரு பொறியியலாளனாகக் கல்விகற்றுப் பணியாற்றிய ஒருவர் என்பது எனக்குப் பலநாட்களுக்குப் பின்னர்தான் தெரிய வந்ததென்பேன்! எதுவித படாடோபமோ ஆடம்பரமோ ஆங்கில வாழ்வின் ஆர்ப்பாட்டமோ அந்நியப் பண்பாட்டு அமாக்களமோ ஆட்கொள்ளாத அமைதியான ஒருபேர்வழியாகவே இவரை நான் சந்தித்தேன்!

புலம் பெயர் நிலங்களில் எத்தனை எத்தனையாண்டுகள் வாழ்நேரினும் கற்றவராகவும் வித்தகர்களாகவும் வர்த்தகர்களாகவும் வலம்வர நேர்ந்தாலும் எமது தாயகமக்களின் இன்னல் தீர்ந்து எமது தாயகத்தில் எல்லோரும் சமமெனும் உண்மையான சனநாயக சமத்து நீதியும் சத்தியமானிட தர்மமும் மனிதநேயமும் தளிர்த்துச் செழிக்காவிடின் நமது இனத்திற்கான இறைமையும் அடையாளச் செழுமையும் ஒருபோதும் இந்தப் பூகோள முகத்திற் கிடைக்கமாட்டாது என்ற உண்மையைப் பூரணமாகப் புரிந்துகொண்டு தனது ஒட்டுமொத்த வாழ்வினையும் தாயகத்தாய்க்குத் தாரைவார்த்துக் கொடுத்த ஓர் உத்தமமனிதனாகவே நான் நவாவைத் தரிசித்தேன்! தனது சொந்த இல்லத்தில் இன்ப ஒளிபரவாவிட்டாலும் தனது தாயகமக்களின் இதயத்தில் மானிடத்தின் மகத்தான பேரோளி பரவவேண்டுமென எண்ணத்திலும் செயலிலும் நம்பிக்கைப்பயிர்செய்து அதனால் ஏற்படக்கூடிய தீதையும் நன்றையும் தெளிவான பார்வையுடனும் தீர்க்கம் நிறை சிந்தையுடனும் ஏற்றுக்கொண்டு எதிர்நீச்சலடித்த மாமனிதராகவே நான் இவரைப்பார்த்திருக்கிறேன்!

எத்தனை விமர்சனங்கள்? எத்தனை அவமதிப்புகள்? உதாசீனங்கள்? உறுத்தல்கள்? உலுப்பல்கள்?

அசைந்தாரா இவர்? இல்லவே இல்லை!

இறுதிவரை சீமான் தடுமாறவே இல்லை!

பயறுகளும் அவியவில்லை! இவரது பயணமும் நின்றதில்லை!

தொண்டும் துணிவும் துண்டிக்கப்பட்டதில்லை!

தமிழ் மழலைகளுக்கான எனது கலையும் கவிதையுமே இவருக்கும் எனக்கும் இவருக்குமிடையேயான பாலத்தைக் கட்டியெழுப்பின! பலத்திற்குத் தொட்டில் கட்டின! வல்தம்ஸ்ரோ தமிழ்ப்பாடசாலையும் பிள்ளைகளும் பெற்றோர்களும் ஆசிரியர்களும் எம்மைச் சுற்றிநின்று எமக்குப் பொற்சாமரம் வீசினர்! நட்புறவும் நாட்டுணர்வும் எம்மைச் சுற்றிநின்று எமக்குச் சுகங் கொடுத்தன! தடைக்கற்களைக் கூத்தோடும் பாட்டோடும் கடந்தோம்! சுயநலமற்ற பாசத்துடனும் நேசத்துடனும் சகோதரர்களாகக் கலந்தோம்! வேற்றினக் கலாச்சார மக்களது ஆற்றலையும் அன்பையும் பகிர்ந்தோம்! அவரோடும் பயணித்து இன்புற்றோம்!

நவாவின் தோலைநோக்குப் பார்வையின் தரமறிந்தோர் அவர்தம் பல்லினக்கலாச்சாரப் பங்களிப்பினை நிச்சியம் பறைசாற்றுவர்! நாட்டியநாடகங்களாக நாடகங்களாகப் பாட்டுக்களாகப் பரதநாட்டியப் படைப்புகளாக நாம் எழுப்பிய ஓசை நாடுவரை கேட்டது!

யாதும் ஊரே! யாவரும் கேளிர் என்றும் **அன்பே சிவம்! அறமே தவ** மென்றும் ஓதிய முன்னோரின் ஒப்பற்ற வழியில் உலகமக்களின் ஒப்புதலை நோக்கி உண்மைச்சனநாயக வழியில் ஒன்றுபட்டு நின்று கலையோசையும் கவியோசையும் அரங்குகளிலும் அலையிலும் ஏட்டிலும் எழுப்பினோம்!

புலம்பெயர் வாழ்வின் புயல்கள் பூகம்பங்களிற் சிக்கி நமது நாளை-யசந்ததியினர் நாதியற்று நட்பாற்றில் அலைந்துவிடாதிருக்க வேண்டுமாயின் தமது தாய்மொழி கலை பண்பாட்டு நிலைகளில் அவர்கள் ஈடுபடவேண்டிய தேவையை உயர்ந்து நாம் சேவை தொடர்ந்து தொண்டும் பணியும் சேவையும் ஆற்ற வேண்டுமெனக் கனவுகண்டவர் திரு நவநாயகம் அவர்கள்! நவாவின் கனவுகள் நனவாகிக்கொண்டிருப்பதற்கான அறிகுறிகள் பற்பல!

எமது குழந்தைகளின் தாய்மொழிக்கல்வி வளம், கலை ஞான விருத்திகள் இன்று எம்மையெல்லாம் இறும்பூதெய்த மூலக்கின்றன! கல்வியிலும் கலையிலும் வர்த்தகம் வாணிகம் தொழில்நுட்பத்திலும் நமது செல்வங்கள் உச்சநிலையில் உயர்ந்து நிமிர்ந்து நிற்பது எமது வாழ்விற்குப் பெருமை தருகிறது!

உலக நீதியையும் மானிடதர்மத்தினையும் சமதர்ம சத்தியத்தினையும்
இன மத நிற வேறுபாடுகள் கடந்த அன்பையும் அறத்தையும்
நிலைநாட்டும் பணியில் நமது நாளைய சந்ததியினர் முன்னிற்பர் என்ற
உண்மைக்கான சான்றுகள் நம்முன்னே விரிந்துசெல்கின்றன!

தாயகத்தாயின் விடிவுக்கான உலகஞானம் உதயமாகிக்கொண்டிருப்பது
கண்கூடு! எல்லோரும் இன்புற்றிருக்கும் இனிய காலம் உதயமாகும்
சூழல் பரவி விரவுதல் காண்கிறோம்!

நிச்சயம் சத்தியம் நிலைக்குமென்ற நம்பிக்கையோடு நவாவின்
நினைவுகளை நெஞ்சில் நிறுத்துவோம்!

நோயின் பிடியில் நொந்து நின்ற காலையும் தாயகநினைவுத் தாங்கி
நின்ற செஞ்சட்டைக்காரனை புன்சிரிப்பாளனை தஞ்சந் தேடினோர்க்குப்
புனர்வாழ்வு வழங்கும் புனிதப்பணி புரிந்தவனை எண்ணத்திருத்தி எழுச்சி
கொள்வோமாக!

**புறப் பொருள்சார் பூவுலகில்
அகப்பொருளின் சாட்சியென
நவப்பொருளாய் வாழ்வார் நவா!**

-அன்புடன் புலவர் சிவநாதன்

நடுநாயகமாக வாழ்ந்த நவநாயகம்

உவால்தம்ரோ வாழ் தமிழீழ மக்களின் சிற்றரசனாகவும் சிநேகிதனாகவும் வாழ்ந்த நவநாயகம் அவர்களை நினைவு கூருகின்ற ஈழத்தமிழ் மக்கள் நன்றி மறவாதவர்கள்.

இலங்கையிலிருந்து கல்விக்காக இலண்டனுக்கு வந்த பழையவர்களில் நவநாயகம் அவர்களும் ஒருவர். கல்வி கற்க வந்த அவர் கல்வியை முடித்துக் கொண்ட பின்னர், இன்னலுற்று இலண்டனுக்கு ஓடிவந்த ஈழத்தமிழரின் தொண்டனாக, சமூக சேவகனாக, ஆலோசகனாக, தமிழீழப் போராட்டத்தை இலண்டனில் ஒருங்கிணைப்பவனாக வாழ்ந்தார் என்பதுதான். கிழக்கிலண்டன் தமிழரின் நடுநாயகமாக விளங்கிய நவநாயகம் அவர்களின் கதை.

நவநாயகம் அவர்களை நான் 1989ஆம் ஆண்டு முதன்முதலாகச் சந்தித்தேன். தமிழ் அகதிகள் நடவடிக்கைக்கு குழுவின் வீட்டு வசதிப்பிரிவில் நான் இணைப்பாளராகப் பணியாற்றிய காலத்தில், நவநாயகம் அவர்கள், தமிழ் அகதிகள் நடவடிக்கை குழுவில் தமிழ் அகதிகளுக்கு வழிகாட்டும் அலுவலராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அவர் அந்தப் பணியை அலுவலகப் பணியாகக் கருதாமல், தமிழ்ப்பணியாக நினைத்துச் செயற்பட்டதால் அவருடைய சொந்தவீடு கூட அகதிகளுக்கான அலுவலகமாக மாறியிருந்தது.

ஈழத்தமிழ் மக்கள் அளவுக்கதிகமாக நேசித்த அவரை ஈழத்தமிழர் ஒரு பிதாமகராகக் கருதி மதித்தார்கள் என்பது நாடறிந்த செய்தி.

புகைத்துக் கொண்டே செயலாற்றிய அவரைப் புகைத்துக் கொண்டவர்களும் உண்டு. அந்தப் புகைகளை அவர் துகைத்துக் கொண்ட முறைகள் அழகானவை. தமிழீழப் போராட்டத்தை முழுக்க முழுக்க ஆதரித்த அவர், அந்தப் போராட்டத்தைக் கொச்சைப்படுத்த முயன்றவர்களைக் கையாண்ட முறைகளும் பாராட்டக்கூடியனவே.

பொள்ளென ஆங்கே புறம் வேரார் காலம் பார்த்து

உள் வேர்ப்பர் ஒள்ளியவர்” என்ற திருக்குறளை உருக்குலையாமல் உணர்ந்திருந்ததால், அவர் நினைத்ததை நினைத்தபடி முடிக்கும் திறனைப் பெற்றிருந்தார். தொடர்ந்தும் தமிழீழத்தில் இன்னறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற ஈழத்தமிழருக்கு இங்கிலாந்திலிருந்து வழிகாட்டுவதற்கு, தமிழபிமானமும், சமூக சேவை மனப்பான்மையும், சாணக்கியமும் ஒன்றாய் இணைந்திருந்த நவநாயகம் போன்ற பலர் இன்று தேவைப்படுகின்றனர். அவருடைய குணநலன்கள் பற்றிய கட்டுரைகளைத் தாங்கி வருகின்ற இந்த மலர் அத்தகைய பலரை உருவாக்க வழிவகுக்கும் என்று நம்புகின்றேன்.

வழக்கறிஞர்

செ.சிறீக்கந்தராசா

C. Sithamparapillai LL.B; LL.M.(Lond.)

Diploma in Air and Space Law (Ins. Of World Affairs)

Attorney-At-Law (Sri Lanka)

Solicitor (England and Wales)

Solicitor (New South Wales, Australia)

80 Herent Drive Email: cumarasamy@tiscali.co.uk

Clayhall Ilford Essex, IG5 0HG U.K.

**An Appreciation –
“Naattu Pattalar”,
Late Mr Rasiah Navanayagam**

We, the expatriate Sri Lankan Tamils living in London still mourn the loss of the one and only Navanayagam who is irreplaceable, a unique person par excellence. I came to know him as a case worker at the Tamil Refugee Action Group (TRAG) from almost its inception in 1985. He was popularly known to friends and colleagues as “Nava” but the well-wishers and beneficiaries of TRAG, with most affection and utmost respect, called him, “Nava Anna”. He had been a pillar of TRAG. I also had the good fortune of spearheading its activities as Chair for 17 years. During this period, Nava worked as case worker and as such I was privileged and had benefit of his good and sound advice, assistance, co-operation etc. He was totally committed and absolutely dedicated to the work as case worker, in immigration.

He worked long hours neglecting his own health and to the detriment of the wellbeing of his family. He always put the interest and the welfare of the refugees and Tamil community above his own. He regarded TRAG as his second home. He was truly a committed and dedicated community and social worker. He retired in April 2007 from TRAG. Perhaps he was the longest and most loyal employee of TRAG. After his retirement he continued his service on a voluntary basis to TRAG and even served on the management committee.

Nava's services were not confined to TRAG. He had been instrumental in setting up various social, cultural and political organisations. He was truly a committed and dedicated Tamil activist. He had a mission with a vision. He had the heart in the right place. He believed and acted on the basis that service to humanity is service to God.

I would sum up his life by quoting two couplets from Thiruvalluar:
"He who lives truly in his own heart, truly lives in the hearts of all people."

"The unloving belong only to themselves, but the loving belong to others to their very bones."

I can go on and on about the good qualities of Nava, however all good things has to come to an end one day or other.

Let me end with the quotation from Shakespeare "His life was so gentle and the element so mixed in him that nature might stand up and say to all the world that this was the man."

"He who is hidden, who has entered into the cave of hearts of hearts cannot be seen with the external eyes, he is seen with the eyes of the soul. Without beginning, without end he is not destroyed when his body is destroyed. He will live with us forever and ever."

He will be sadly missed but will always fondly remembered. We pray to Almighty God that his soul may rest in eternal peace.

Curamasamy Sithamparapillai

NAVA - as I remember

A pristine clear river flowing serenely along the plains crossing the meadows and at times the uneven landscapes is how I remember the Late Mr. Navanayagam - affectionately called "Nava Anna" by all. A loyal friend, a rock to those in need, a loving soul and above all one who ceaselessly yearned and worked for the emancipation of the fellow Eelam Tamils who have been long suffering under the neo colonial rule in Sri Lanka - this I believe will aptly sum up the life and work of Nava.

Our paths crossed each other as way back as 1958. I was internally displaced after the communal carnage of May 1958. That was the first time I had ever set foot in Point Pedro - to be precise Puloly - the hometown of my parents. Both Nava and I were in the same dormitory at the Hartley College hostel. Nava was in the senior form and I had just then celebrated my tenth birthday. It was then I witnessed and experienced the caring nature of Nava. I was a confused, dejected and bewildered youngster unable to adapt to the way of life in Jaffna. Nava was one of the "Annais" I derived solace from. He was also a "cult figure" among the football fans, being an accomplished football player. One could never understand as to how a genial soft spoken person could be transformed into a "jaguar" on the football pitch - believe it or not it was how he was known at Hartley College.

Our hostel warden Late Mr. Selvanayagam was married to Nava's older sister. Whenever Nava and "Selvanayagam master" went home for the weekend break, our dinner on that Sunday would turn into a feast to remember. Mangoes, jack fruits and bananas in large quantities would arrive to the delight of all of us. By the end of the academic year I returned to Colombo and lost touch with Nava.

We met again in the UK. We shared our passions and goals - had our share of disagreements which were eclipsed by the abiding

trust and affection we had for each other. Nava who had spent almost half a century in the U.K remained essentially an Eelam Tamil. He tirelessly worked for the upliftment of the Eelam Tamils in the UK - especially the asylum seekers. He was the moving spirit behind setting up the Tamil school and Tamil Sangam in Walthamstow. It is no wonder that he was honoured as the father of Walthamstow during his life time itself.

In the Tamil national struggle front he played his part and played it well. His role in setting up the Tamil Rehabilitation Organisation (TRO) in the UK will ever be gratefully remembered by the Eelam Tamils. It is of regret that the Tamil national leadership stood decimated at the time Nava entered the heavenly abode. Had the structure remained he certainly would have been honoured posthumously as a "Mamanithar" by the grateful Tamil nation.

Nava was able to lead a full life - passing the psalmic age of three scores and ten - and scaling heights that only a few could, mainly due to the devotion, the love and the patience of his ever doting wife, Mathini, daughter of a well known educationist - she is a cut above the average housewives. The fact that Nava was not financially hugely successful was the least of her worries. She stood by him and was immensely proud of him. So are Navas two children. It is a blessed family.

Nava an agnostic to begin with was always in search of the true meaning of the words of god. According to what I heard from the Pastor of the church he belonged to towards the tail end of his life; Nava understood the word of god comprehensively and left the earthly life in full glory with the knowledge and the faith that he was only answering the roll call of the Holy Trinity.

It is we who stand poorer by the passing away of a great soul.

May his soul rest in peace.

Nagulesan

Navam Annai - Noble Humanitarian

First of all, I like to thank the family and friends of Navam Annai in London for giving me an opportunity to join them in remembering Navam Annai – a Noble Humanitarian.

Few days ago I was speaking over the telephone to the members of a family in Vanni, Sri Lanka who was affected by the war. This family is in the process of rebuilding their lives back to normalcy with the help of kind-hearted expatriates. The world for them is: striving to build a livelihood without dependence; striving to be in good health; striving to educate their children; and most importantly striving to lead a peaceful life in their own homes with dignity and self-respect. When I was given an opportunity to write this article, the plight of similar families in Sri Lanka, Navam Annai's invaluable contributions to alleviate the suffering of such people and his love for the humanity broke into my thoughts.

During and since my days in London, I considered Navam Annai as one of my elder brothers and always loved him, respected him, admired his qualities and valued his advice. I saw in Navam Annai, a Human being: who was imbibed with truth and honesty, who always endeavoured to stand for righteousness, who was always peaceful, and above all who loved humanity and always ready to serve those who are in need. He was a role model for many of us. Navam Annai and his family sacrificed their resources for the betterment of Tamil community in the homeland and in London. We acknowledge and value that contribution enormously.

It is very hard to come to terms with the fact that Navam Annai is not with us in his physical form. However, it is absolutely true that the goodness he emanated, the selfless service he rendered to fellow human beings and the very meaningful life he led has earned God's Grace and that He Rests in Peace.

Navam Annai leaves us a living legacy, his Foundation, to continue his selfless service to the community and celebrate his meaningful life. I am sure that the God's Grace Navam Annai and his family earned by being Good Human Beings will guide and help the Foundation to continue the selfless service to the Humanity.

Sathya Moorthy
Australia

7 November 2013

நற்பணியாளர் நவா அண்ணா

(TRO தொண்டர் ஒருவரின் நினைவில்)

உயர்ந்த இலட்சியங்கள், இலட்சியங்கள் நோக்கிய உள்பூர்வமான செயற்பாடுகள் என்பவற்றால் தன்னை அறிந்தவர்களது அன்பிலும் மதிப்பிலும் நிலைத்துள்ளவர் தான் **எங்கள் நவா அண்ணா**.

தேசியத்தலைவர் தமிழ்நாட்டில் இயங்கிய காலகட்டத்தில் 1985இல் TRO உருவாக்கப்பெற்றதை அறிந்த பிரித்தானியா வாழ் தமிழ் உணர்வாளர்கள் அதிர்ஷ்டலாபச்சீட்டு மூலம் அதே ஆண்டிலேயே கணிசமான தொகையை TRO இன் வேலைத்திட்டங்களுக்காக அனுப்பி வைத்தனர். இந்த நிதிப்பங்களிப்பு விடயத்தில் செயற்பட்ட முக்கியமானவர்களில் நவா அண்ணாவும் ஒருவர்.

TROஇன் கிளைகள் ஈழத்தமிழர்களின் புலம்பெயர் தேசங்களுக்கு விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டபொழுது பிரித்தானியாவின் TRO கிளையின் முதலாவது இணைப்பாளர் என்ற மிக முக்கியமான பொறுப்புக்கு 1986இல் நவா அண்ணா அவர்கள் Dr.ஜெயகுலராசா அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டார். தனது பொறுப்பினைச் சரியான முறையில் செயற்படுத்த உதவும் என்ற நோக்குடன் தமிழகம் சென்று அங்குள்ள TRO முகாம்களில் நடைபெறுகின்ற விடயங்களைப் பார்வையிட்டார். அத்துடன் அங்கு TRO பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்த Dr.N.S.மூர்த்தி, திருமதி அடேல் பாலசிங்கம் போன்றவர்களுடன் கலந்துரையாடி விளக்கங்களைப் பெற்றுக் கொண்டார். பிரித்தானியாவிற்கு மீள வந்த நவா அண்ணாவின் முன்னெடுப்பால் பல வேலைத் திட்டங்கள் தொடங்கப்பெற்றன.

அதில் விசேடமாகக் குறிப்பிடக்கூடிய திட்டம் “TRO வருடாந்த உதைபந்தாட்டப் போட்டி”. பிரித்தானியாவில் உள்ள விளையாட்டுக் கழகங்களுக்கிடையேயான போட்டியாக 1987இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்வருடாந்தப்போட்டி நாளடைவில் ஐரோப்பிய நாடுகளிற்கிடையேயான தமிழர் விளையாட்டுக் கழகங்களும் பங்குபற்றக்கூடியதாக நவா அண்ணா விரிவாக்கினார். இவ்விரிவாக்கத்தினால் TRO இன் பணிகளுக்கு மேலும் நிதி திரண்டது. ஐரோப்பா வாழ் தமிழர்களுக்கிடையேயான நல்லுறவு மேலும் பலம் பெற்றது. போட்டிகளில் பங்குபற்றிய வீரர்களின் உடல், உள நலம் மேலும் விருத்தி பெற வழிவகுத்தன. “TRO வருடாந்த உதைபந்தாட்டப்போட்டி” எனும் திட்டத்தின் வெற்றியில் நவா அண்ணாவின் அயராது பணிகளில் உடனிருந்து பங்களித்தவர்களில் ஒருவர் என்ற வகையில் எனது நினைவுகளை மீட்டிப்பார்க்கின்றேன். போட்டிக்கான விண்ணப்பங்களைக் கோரல், விண்ணப்பங்களின் அடிப்படையில் போட்டிகளுக்கான கால

அட்டவணை தயாரித்தல், விமானம் மூலமும் பேருந்துகள் மூலமும் போட்டியில் பங்குபற்ற வந்த ஏனைய ஐரோப்பிய நாட்டுப் போட்டியாளர்களை வரவேற்று, தங்குமிடம், உணவு, விளையாட்டு மைதானத்திற்கு அழைத்துச் செல்லல், போட்டிப் பரிசில் வழங்கல், Souvenir தொடர்பான பலவகைப்பணிகள், விளையாட்டு வீரர்களை அவரவர் நாடுகளுக்கு மீண்டும் திரும்ப ஆவன செய்தல் என்றவாறாகத் தொடர்ச்சியாக நாட்கணக்கில் நள்ளிரவு தாண்டிய நிலையிலும் நவா அண்ணாவின் பணிகளும், என் போன்ற தொண்டர்களைப் பணியாற்ற வைத்தமையும் அவரது தனித்தவமான திறமையே.

விளையாட்டுப் போட்டிகள் மட்டுமல்லாது கலைவிழாக்கள், வியாபார நிலையங்களில் உண்டியல் மூலம் நிதி சேகரிப்பு போன்ற ஏனைய TROஇன் திட்டங்களிலும் நவா அண்ணாவின் சிறப்புமிகு பணிகளும் வழிகாட்டல்களும் மறக்க முடியாதவை.

தான் இணைப்பாளராகப் பணியாற்றிய 1992வரையிலான காலப்பகுதியில் காட்டிய அதே உற்சாகத்துடன் அதற்குப் பிறகு இணைப்பாளராகப் பொறுப்பேற்ற திரு குகச்சந்திரனுடைய காலப்பகுதியிலும், சிங்கள இனவெறி ஏகாதிபத்தியத்தின் சதிகார நடவடிக்கைகளால் TROஇன் பணிகள் பிரித்தானியாவில் முடக்கப்படும் வரை, TRO சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களில் தனது அயராத பணிகளையும் ஆலோசனைகளையும் நல்கியவர் நவா அண்ணா.

TRO இன் பணிகளில் மட்டுமல்லாது TRAGஇன் Case workerஆகவும் தனிப்பட்ட வகையிலும், தாயக விடுதலை சார்ந்த பணிகளிலும் தனிப்பட்டவர்களின் வாழ்வை மேம்படுத்துவதிலும், நவா அண்ணாவின் பணிகள் மகத்தானவை.

பேச்சுக்கலை, இசை, நடனம், நாடகம் போன்ற கலைத்திறமைகளை, பாலர் முதல் முதியோர் வரை வெளிப்படுத்தவும் மெருகூட்டவும் உற்சாகமும் வாய்ப்புக்களும் நல்கியவர் நவா அண்ணா. அத்தகையவர்களில் நானும் ஒருவன் என்பதை நன்றியுடனும் பெருமையுடனும் நினைவு கூருகின்றேன்.

தான், தனது குடும்பம் என வாழுகின்ற பெரும்பான்மையினருக்கிடையில், பிறர் நலம் நாடி நற்பணிகளாற்றிய எங்கள் நவா அண்ணாவுக்கான இறுதிவணக்க நிகழ்வு **நாட்டுப்பற்றாளர்** என்ற மதிப்பளிப்புடன் நடைபெற்றது மிகவும் பொருத்தமான விடயம். **“நாட்டுப்பற்றாளர் நவநாயகம் அவர்கள்”** தமிழீழ விடுதலை வரலாற்றில் தடம் பதித்த பெருந்தகையாக நிலைத்து விட்டார்.

அன்புத்தம்பி
இ.முருகானந்தன்.

Nava Anna

I remember when I first met Nava Uncle as an 8 year old and my brother Seran just 4 years old. We would see him every week at Tamil School in Greenleaf School, Walthamstow. Nava Uncle became the Tamil School president. As I was a part of the first batch in 1986, we had some very special memories at that school. We performed dramas, Bharatha Natya, and music recitals in which Nava Uncle always made sure everything was running smooth. My parents (Mr and Mrs Sribalan) also became attached to Nava Uncle and they quickly became close friends. It seemed that anyone who met Nava Uncle at that Tamil school became a part of his family.

We became a close family. Nava uncle's presence always had a calming effect on those around him. Since then, until now, Nava Uncle has remained a close friend to us. Nava uncle was like a father to me. His caring nature and genuine smile was always a welcome to see.

When we left UK in 1991, I remember thinking about how much I was going to miss my Nava uncle. Although we came to Australia in 1991, visiting Nava uncle and his family in the year 2000 again was as though I had never left.

My family and I again got the opportunity to meet him when he came to Australia a few years later. When my parents went back to London again, they also made certain to visit him.

No matter where you are Nava uncle, you always have and always will have a special place in our hearts.

Love you always

Sribalan, Sulo, Thamilini and Seran
Sydney, Australia

Tribute to a God given friend!

“Friendship does not end at death. It is eternal”

I can truly say that I am fortunate to have the friendship of Nava Anna. Friends are a gift from God. Nava Anna's friendship brought us joy and happiness. This friendship helped us in times of need.

I would like to share my deepest sympathy on the loss of Nava Anna with his family, friends and the Tamil community.

It is an honour and privilege to pay tribute through this message to a very special person, who is remarkable in many ways. He lived his life to the full and touched so many people during his time here with us. We all have fond memories that we will always carry with us – memories that we will always hold dear.

Allow me to share some of the special memories that I have of Nava Anna- memories that personify him and his life well lived. I see the many valued and meaningful roles that Nava Anna played.

First and foremost I see:

Nava Anna –the family man

He loved his family unambiguously and selflessly. He was a devoted son, brother, husband, father, brother in law, uncle and great uncle. He took all these roles to heart and he strove to honour support, guide and most importantly, love his family. I have seen how much support he gave to his siblings, nephews, nieces, in-laws during their arrival to this country as well as during the good and the bad times. He was at his happiest when he was surrounded by his family – even during those inevitable tough times that life has a way of throwing at you. His devotion to his family was the foundation of his actions – the anchor that defined and shaped his life.

Nava Anna- the friend

Nava Anna was a good friend to so many. He could be counted on and depended on always- Whether you needed sound counsel, an empathetic ear, a shoulder to lean on and/or companionable silence – he was your man -ready, steadfast and willing.

Friendship develops through respect or affection. I will always have respect for Nava Anna, but it took time to develop my affection towards him, an affection he has nourished over the years, as I began to look towards him as a mentor. The first time I looked towards Nava Anna was when he offered some advice about buying a house in Walthamstow. Nava Anna taught me many things and particularly to develop confidence to say 'NO' for things which I am not able to deliver.

I know that the majority of Nava Anna's friends are missing the friendship he brought into our lives.

Nava Anna was a telephone directory to many of his friends. He remembered many of our telephone numbers and we always contact him to get numbers of other friends when we needed.

Nava Anna- a great community worker

Community work is something Nava Anna valued, loved and was passionate about. He was the pioneer of Waltham Forest Tamil Sangam, Tamil School, WFTS Women Group, RAGAS music group and the pillar of support to many organisations such as TRAG, TCHA, TRTEC, Manor Park Church and the wider charities such as TRO, White Pigeon and of course the freedom fighters – The Liberation Tigers of Tamil Eelam.

I admire his ways of developing arguments in support of these organisations. I am sure many of you may know that WF Tamil School is one of the long standing schools not to charge any money for children to learn Tamil. One day at a meeting with the Waltham Forest Council, the officer strongly suggested that we should charge money from parents to meet the cost towards the

school accommodation provided by the Council. He slowly put across the argument about community aspiration, the value of children learning the mother tongue and convinced the officer that we did not want to charge parents. Nava Anna spoke slowly but thought wisely with long vision.

I see Nava Anna as the man defiant and the champion of others. He lived a principled life underpinned by a strong sense of right and wrong. Nava Anna was never a man to step back from a challenge- to let something wrong stand unchallenged. Nava Anna cared enough to act – to take a stand. We cannot forget the challenges he took to bring back TCHA from a couple of hijackers. He spent a lot of his own money and time to challenge through legal process to get this back.

I see Nava Anna as a respected colleague. He shared his expertise with all of his colleagues. He worked hard and consistently towards Tamils' freedom. He never sat back and never became complacent. He led by example and mentored many youngsters. He was a role model and inspiration to many. Nava Anna a man of passion and ardent supporter. He remained a keen football player and a proud supporter of Manchester United. Nava Anna the one who has inaugurated the TRO football tournament in the UK for Tamils. He loves music, dance and drama. He closely worked with several famous drama directors, dance teachers and musicians to communicate and promote our culture and the freedom struggle.

Nava Anna- a true Christian

It is impossible to pay tribute to Nava Anna without recognizing the important role that spirituality played in his life. He was the bridge between the Manor Park Church and the Tamil community, particularly those living in Walthamstow. He organized several carol services at people's homes when Pastor Ebenezer was in this church. Nava Anna arranged the church choir to sing at the Tamil School Christmas parties.

I see Nava Anna as a practicing Christian. He was a true servant of God. He served many of those, who were suffering from oppression, victims of war and helpless refugees back home, India and in this country. Nava Anna's way of living made many other faith communities respect and appreciate the value of Christianity.

As we travelled through some of the wonderful memories in Nava Ann's life, we come to realise that his quiet faith guided his actions, words and deeds. He strove always to be the best he could be as a family man, friend, community worker, colleague and champion to others.

We need to remember that he touched so many peoples' lives, so positively. He leaves an amazing legacy behind. Nava Anna left the world a better place than when he found it and for that we are always grateful.

Waltham Forest Tamil Sangam and friends of Nava Anna with the support of Mathini Acca, Nagu and Jonathan are in discussion about setting up the 'Nava Anna Memorial Trust' to continue with his legacy to help and support those in needs in our homeland and in this country. If you are willing to be part of this, please keep in touch with either Mathini Acca or Kuhachandran.

Nava Anna- we miss you but we remember you fondly always. I know that I will always have friends but you will always be one of my best friends.

Varathalingam.

நான் அறிந்த நவா அண்ணா

எனது இறுதிக்கால மாணவர் வாழ்க்கையில், 1982, 1983 ஆண்டுகளில், நான் வால்தம்ஸ்ரோ சாலைகளில் நடந்து திரிவது வழக்கம்.

நான் நினைக்கின்றேன் 1983ஆம் ஆண்டு பிற்பகுதியில் நான் நவா அண்ணாரை தற்செயலாக சந்தித்தேன். தற்செயலான சந்திப்பு பின் தொடர்ந்தது. இருவரும் அடிக்கடி சந்தித்து பல விசயங்களை கதைப்போம். எனக்கு அந்த காலகட்டத்தில் கடிதங்கள் எழுதவேண்டியதாக இருந்தது குடியுரிமை எடுப்பதற்கு. நவா அண்ணருடைய அறிவுரையும் எனது ஆங்கில கடிதத்தை அவர் சரிபார்த்து கொடுப்பதும் என்னை அவரை நண்பராக மட்டுமல்லாமல் அவரை எனது ஆசானாகவும் பார்க்க வைத்தது.

நாங்கள் வாரத்தில் பல தடவைகள் அப்போது இருந்த வால்தம்ஸ்ரோ நூலகத்திற்கு அருகில் சந்தித்து கதைப்போம். அவருடைய ஆங்கில ஆளுமையும் அரசியல் அறிவும் என்னை பெரிதும் கவர்ந்தது. நான் அப்போது இடதுசாரி சிந்தனைகளில் நம்பிக்கை வைத்திருந்த காலம். நவா அண்ணா கால்மாக்ஸ்-இன் தத்துவங்களை எனக்கு எடுத்து விளக்கிய அந்த முறை உலக அரசியலில் அவரது அறிவு நிச்சயமாக அவரை நண்பன் என்பதைவிட எனது ஆசிரியராகத்தான் எண்ணி அவருடன் பழகி வந்தேன்.

அறிஞர் அண்ணாத்துரை கூறியதுபோல் தமிழ்தாய் எல்லாத் தமிழ் மக்களையும் தனது ஒரு வயிற்றில் பெற முடியாத காரணத்தால் ஒவ்வொரு தமிழ் தாய் வயிற்றிலும் பிறந்த தமிழ் பிள்ளைகள். நான் நவா அண்ணாவை அண்ணா என்று அழைக்கும் போது என்னுடன் பிறந்த ஒரு பிறவி மாதிரித்தான் உரிமையுடன் அன்புடன் அழைப்பேன்.

1984ம் ஆண்டளவில் எமது வழக்கமான உரையாடலில் எமக்கு ஒரு யோசனை உதித்தது. வால்தம்ஸ்ரோவில் ஒரு தமிழ் பாடசாலை தொடங்குவது. அந்தக் காலகட்டத்தில் தமிழ் மக்களின் எண்ணிக்கை வால்தம்ஸ்ரோவில் சிறிது சிறிதான வரத் தொடங்கியது. எமது சிந்தனை இங்கு வரப்போகும் எமது அடுத்த சந்ததி தமிழைப் படிக்க வேண்டும். படித்து பண்டிதர் ஆவதல்ல, அது எமது பண்பாட்டை மழுங்கவிடாமல் பாதுகாக்கும். இது மட்டுமல்ல எமது மக்கள் தங்களது பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு கூட்டி வரும்போது எமது மக்களுக்குள் ஒருவருக்கு ஒருவர் பழகும் வாய்ப்பும் அத்துடன் எமது மக்களை தாய்நாட்டுடன் இணைத்து எமது மக்கள் அங்கு படும் அவலங்களுக்கு இங்கிருந்து குரல் கொடுப்பது. நவா அண்ணா எனக்கு கூறினார், நாம் தனியாக தமிழ்ப்பாடசாலை என்று தொடங்காமல் வால்தம்ஸ்ரோ தமிழ்சங்கம் என்று தொடங்குவோம். அதில்

பாடசாலை ஒரு அங்கம். தமிழ்ச்சங்கம் வேறு வேலைப்பாட்டிலும் ஈடுபடும். அவரது அப்போதைய சிந்தனை எப்படி தூரநோக்காக இருந்தது. நவா அண்ணருடைய பெரும்குணம் ஒருபொழுதும் தனது எண்ணத்தை எனக்கு வலுக்கட்டாயமாக செலுத்தியது கிடையாது. தனது அபிப்பிராயத்தை சொல்வார். பிறகு மற்றவர்களுடைய கருத்துகளுக்கு மதிப்பு அளிப்பார். இருவரும் சேர்ந்து தமிழ்ச்சங்கம் என்றே தொடங்குவதாக தீர்மானித்தோம். நாம் இருவரும் மட்டும் ஒரு சங்கத்தை தொடங்க முடியாது. எனவே நாங்கள் இருவரும் அப்போது எமக்கு தெரிந்த நண்பர்கள் பேரின்பநாதன், அருளானந்தம், இரவீந்திரன், காலம் சென்ற சகோதரி சந்திரா பரமேஸ்வரன், சாரதா, சிவஞானசுந்தரம், பாலகுமார், அன்ரன் இமானுவேல் போன்றவர்களுடன் கதைத்து தமிழ்ச்சங்கத்தை தொடங்குவதற்கு ஆயத்தங்கள் செய்தோம். 1985ம் ஆண்டு 20 Westbury Road இல் தமிழ்ச்சங்கம் அங்குராப்பணம் செய்யப்பட்டது. தொடர்ந்து அங்கு ஒவ்வொரு சனிக்கிமைகளிலும் தமிழ்ப்பாடசாலை நடந்தது.

எனக்கு நவா அண்ணாவுடன் பழகி, தமிழ்ச்சங்கத்திற்காக செய்த எத்தனையோ நிகழ்வுகள் மனதில் நிற்கின்றது. அதில் ஒன்றை மட்டும் நினைவுகூற ஆசைப்படுகின்றேன்.

1986ம் ஆண்டு நாங்கள் அப்போதைய Waltham Forest Mayor Councillor Mohmmad Kahan சந்திப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. எமது சந்திப்பின் நோக்கம் எமது தமிழ்ச்சங்கத்திற்கு மானியம் எடுப்பது. எங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் பி.ப.6.30 தொடக்கம் 7.00 மணிவரை. எமது சந்திப்பு பி.ப.6.30 மணிக்கு தொடங்கியது. நவா அண்ணா சந்திப்பை தொடங்கினார். நான் அவ்வவ்போது சில அவருடைய கேள்விகளுக்கு பதில் கூறினேன், ஆனால் நவா அண்ணாவுடைய ஆங்கில ஆளுமை தேவையான கருத்துக்களை அவர் விளக்கிய விதம் எமது சந்திப்பு கிட்டத்தட்ட இரண்டு மணித்தியாலங்கள் நீடித்தது. ஆயலழச நவா அண்ணாவின்னுடைய வாதத்தில் தன்னை அறியாமலே கிட்டத்தட்ட இரண்டு மணித்தியாலங்கள் உரையாடினார். இறுதியில் அவர் எமக்கு மானியம் கிடைப்பதற்கு தன்னால் இயலுமானவரை உதவி செய்வதாக உறுதி தந்தார். இந்த சந்திப்பைத் தொடர்ந்து எமக்கு மானியமும் பாடசாலையும் கிடைத்தது. இந்தச் சந்திப்பில் நவா அண்ணா கூறிய வாதங்கள் இப்பொழுதும் எனது மனதில் நினைவு பெற்று இருக்கின்றது. நவா அண்ணாவின் வாழ்க்கை மிகவும் எளிதானது. என்றைக்கும் பொருளுக்கும் பணத்திற்கும் ஆசைப்பட்டு பறந்து திரியாமல் கிடைத்தது போதும் என்றும் அன்றாட வாழ்க்கைக்கு கிடைத்தாலே போதும் என்றும் ஒரு காந்திய வாழ்க்கையை வாழ்ந்து காட்டினார். எவ்வளவு தனிப்பட்ட பிரச்சனைகள் வந்தாலும் அதை மற்றவர்களுக்கு சொல்லி உதவி

கேட்கமாட்டார், மாறாக மற்றவர்களுடைய பிரச்சனைகளை அறிந்து உணர்ந்து உதவி செய்வதில் ஒருபோதும் பின் தங்கியது கிடையாது. எனக்கு இன்னொரு சந்தர்ப்பம் எனது மனதில் இனிமையாக இருக்கிறது. அது நான் வால்தம்ஸ்ரோவை விட்டு விலகவேண்டிய தேவை வந்தபோது அதை அவருடன் தான் முதன்முதலில் பகிர்ந்தேன். நான் கூறியதும் என்னை கட்டிப்பிடித்து அழுதார். இன்றும் அந்த நிகழ்வு எனது மனதில் பசுமையாக இருக்கிறது.

அண்ணர் தான் அன்று தொட்டு தனது கடைசி முச்சுவரை தமிழ்ச்சங்கத்தை எத்தனையோ பிரச்சனைகளுக்கு மத்தியிலும் கட்டிக்காத்து வந்த ஒரு அற்புத மனிதர். அவரிடம் கோபம் வந்ததை நான் ஒருபோதும் காணவில்லை. எவ்வளவு கோபம் வந்தாலும் அதை ஒரு புன்சிரிப்புடன் கூறுவார். அவருடன் பழகிய ஒவ்வொருவருக்கும் இது தெரியும்.

எந்தவொரு நிகழ்ச்சிக்கும் பெற்றோர் தங்களுடைய பிள்ளைகளை நவா அண்ணருடைய பொறுப்பில் தான் அனுப்புவார்கள். ஏனெனில் அவர் சிறுபிள்ளைகளுடன் அவர் மொழியில்தான் கதைப்பார். அது மட்டுமல்ல ஒரு சிறுபிள்ளை மாதிரித்தான் அவர் பிள்ளைகளுடன் பழகுவது.

நவா அண்ணருக்கு புற்றுநோய் என்று எனக்கு தொலைபேசி வந்தவுடன் நான் அப்படியே எனது அறையில் கதிரையில் உறைந்து போனேன். ஏன் நல்ல மனிதர்களுக்கு இப்படி வரவேண்டும், ஏன் நல்ல மனிதர்களை கடவுள் சோதனை செய்கின்றார் என்ற கேள்விகளுக்கு என்றுமே பதில் கிடைக்காது. நவா அண்ணாவை நான் மூன்று தடைவ சென்று சந்தித்தேன் அவருடைய கடைசிக்காலங்களில். எனது இறுதி சந்திப்பின் இரண்டு கிழமைகளில் அவர் எம்மை எல்லோரையும் விட்டு விட்டு சென்றுவிட்டார்.

அவருடைய மறைவு அவருடைய குடும்பத்தை விட மற்றவர்களுக்குத்தான் பெரிய இழப்பு. அவருடைய அறிவுரையாலும் உதவியாலும் எத்தனையோ எமது மக்களுக்கு இங்கு இருக்கும் அனுமதி கிடைத்தது. அது அந்த மக்களுக்கு நன்றான தெரியும். நவா அண்ணாவின் உதவி தமிழ் சமூகத்தின் எண்ணிக்கையில் எடுக்கமுடியாது. எழுத வெண்டுமெனில் குறைந்தது சில பேனாக்கள் வேண்டாம்.

நவா அண்ணாவை இழந்து வாழும் அக்காவுக்கும் நகுலன், யோனதனுக்கும் எமது ஆழ்ந்த அன்பு அனுதாபங்கள். அவர் உடல் எங்களைவிட்டு அகன்றாலும் அவர் நினைவு அவர் உருவம் எப்போதும் எங்கள் மனதில் அழியாமல் இருக்கும்.

அன்புடன்

இ.சற்குணநாதன் (CHARLIE)

Our Friend Colleague and Leader

It's great to know so many people contributed to this book to honour our good friend, annai, uncle, colleague and the leader of Waltham Forest Tamils. Even though we are of many different ages and have all kinds of jobs and interests, it is certain that we all have one thing in common, our admiration of a person who has dedicated his life for the well being of the Tamils in Waltham Forest and never gives up until the job is done. That person of course is Navanayagam.

Our relationship with Navam started in Srilanka and continued in UK. Navam his brother Thavam and Siva are old students of Mahajana College Tellippalai.

In the 70s both families settled in Waltham Forest. The children of Navam and Mathini and the children of ours also became good friends.

In addition to the friendship of the families we worked as colleagues from the time Tamil sangam was formed. Navam also started the Tamil school with our children in the first group of twelve students.

When we formed the Waltham Forest Tamil Sangam and started the Tamil School which was only a dream of ours years ago – many of us in that group said “ we really do need a place where Tamils in Waltham Forest can meet ,where children can learn Tamil and culture and women can socialise”.

When the Tamils entered this country after losing everything in the civil war they needed a place to get advice and get support. Somebody needed to do something “

Well that somebody was Navanayagam
He saw possibilities where the rest of us saw need.
He saw opportunity where the rest of us saw problems.

He did not say “ Let some one else do it” . He said I'll take that on". We all know something else about Navam, he doesn't just look around and see things that need attention, he takes action. We all see the same things that Navam sees..... There are jobs need to be done ,problems that need to be solved ,forms needs to be filled and

Council meetings to attend...and as we look at those and think about our busy lives,we most likely to say to ourselves,"somebody will take care of that".We mean well but we just don't get around to doing anything. Navam is the person who does something that starts as something but which ends as everything.

We remember him as a man who impressed us with his knowledge,a spirit of adventure with the urge to explore,break new grounds with an ability to influence.

It was of course highly advanced analytical mind and his dedication which made him a leader.

All Navam's talk and enthusiasm gave the rest of us what we needed most and that was leadership. His leadership took us from a dream to reality...the reality of this Tamil Sangam ,Tamil School, English Class, Sports Club and Ragas which we will enjoy for years.

His death is a great irreplaceable loss for the Waltham Forest Tamils. He has a permanent historic place in the history of Waltham Forest as

"The Father of Waltham Forest Tamils"

Navam our friend"everybody should have a friend like you ,you are one of a kind"

Navam our colleague we like to say "thank you for being a man of action and not just words. You got us started ,rallying many people to work together. Your courage and dedication helped us to achieve our dream. We witnessed all your hard work from start to end. It would never have happened without you".

Navam our leader we will miss your wits .your wisdom,dedication ,leadership and most of all your love.

Tamils of Waltham Forest will protect what you have achieved.

Both of us will always lend a helping hand and moral support to Mathini Nagu and Jonny

Sivagnanasundaram & Saratha

Legacy of Navam: a People's man

We first met Navam when we moved to Walthamstow in 1979, although we knew Mathini back in Jaffna when we were young. I fondly remember Navam in the early days in Walthamstow and that whenever we visited his house there were always so many Tamil people waiting to see Navam and seek his advice on all aspects of life.

As one of the founding members of Waltham Forest Tamil Sangham, I remember Navam being at the forefront of all day to day operations and taking a proactive approach in all activities. Navam's vision was to provide a better life for the Tamil community and in particular, the recently arrived Tamil's to the UK which he worked very hard to achieve through the co-ordination of different associations.

Navam was also a true champion of the TRO movement and started the TRO football tournament for the young people in 1986. When it began it was a small organisation, but it flourished into a well-known, annually run, Champion League Tournament which had many Tamil clubs from Europe participating.

Navam was a gentle and considerate man who would always go out of his way to help others. He will always be remembered in our hearts and his legacy will continue on through future generations.

Anton Emmanuel

Our Beloved Nava Annai

I knew Mr Navanayagam as Nava Annai. He was the son of Mr and Mrs Rasaiah, originally from Earlai, Jaffna, Sri Lanka and had four brothers and three sisters. One of his sisters, late Mrs Selvanayagam was a teacher at union College, Tellippalai and was our neighbour.

It was through his sister that I came to know Nava Anna and his family at Tellippali and became good family friends. This friendship continued even after I came to the UK.

Nava Anna had his primary and secondary education in Sri Lanka at Hartley College and Central College. He came to the UK in 1966 to pursue his higher education, qualified as an engineer and then started his working career in the UK. I came to the UK in 1975 met up with Nava Anna again through his sister Mrs Rasaiah. We remained close friends ever since.

With the outbreak of the civil disturbances in Sri Lanka in the early eighties, the displaced of Tamils in the UK increased quite considerably and a fairly large number of the displaced Tamils settled in East London and Walthamstow in particular. Nava Anna's passion to bring the displaced Tamil community together and maintaining our culture saw the emergence of the Walthamstow Tamil Sangam. For a lot of people, a Tamil sangam was not a priority and funding was also a great concern.

However, Nava Anna was not put off by these problems and organised the inaugural meeting at the Higham Hill Hall in July 1985 with just fifteen people. At that meeting, it was decided that a Tamil school was urgently needed to teach and maintain our culture amongst the Tamil children who, if not nurtured from small age, may forget our culture. There were no buildings to meet these needs. Therefore, Nava Anna decided to use his own home

as a Tamil school and ten children attended. The success of the school started spreading and more children joined. In order to accommodate the growing need, members of the committee opened their homes to hold the classes. This continued until 1988.

As the population in the Tamil School grew, the need for a more permanent and bigger place for the school also grew. Fortunately, with the help of many, including Nava Anna, Waltham Forest Council agreed for us to hold the classes in Greenleaf Primary School. Thus the Walthamstow Tamil School (Primary) school was born. From this small beginning, the school and its activities began to expand to include Walthamstow Forest

Tamil Sangam Sports club and Women's Organisation. Throughout its development and expansion, Nava Anna remained the backbone of the school and continued to steer the school in the right path. It is mainly through his efforts and enthusiasm that Walthamstow Forest School is what it is today, a well known popular Tamil School in the UK.

In addition to his involvement in the school, Nava Anna was a good adviser and mentor to many Tamils who had experienced the onslaught of the riots in 1983, came here as refugees and continued to suffer from their traumas.

He worked with the Tamil Refugee Action Group (TRAG) which helped people to resettle in the UK with housing, adult education and immigration advice.

Nava Anna never forgets the people who were left behind in Sri Lanka and who continued to suffer the consequences of the war. He formed the Tamil Rehabilitation Organisation (TRO) as a means of raising funds for the people in the North and East of Sri Lanka. The fund raised has helped many families in the war affected areas.

I worked with Nava Anna in the Tamil Sangam for more than twenty years from 1986. He was a hard working individual, easy to talk to, treated everyone with respect and more importantly he had time for everyone. He was very popular amongst the Tamil Community.

I have always admired and respected Nava Anna for his vision for the Tamils both here in the UK and back at home. I respected him for his efforts and his determination in achieving what he sets out to do.

He was a lover of sports and an ardent fan of Manchester United Football team. He was a good Christian and with the help of Ms Niles, the Tamil church in Walthamstow was formed. He was also a member of the Eastham church.

Nava Anna never forgot his roots. Until his last, he thought and worked for the Tamils. For over twenty-five years he was like a hero in Walthamstow and served in many committees for the betterment of the Tamils.

He has left a void amongst the Tamil community which is almost impossible to fill. I will miss him. The Tamil Community will miss him. He will be a prominent absentee in all the functions/events in East London.

May his soul rest in perfect peace.

Life Member of Waltham forest Tamil Sangam

R.T.N.Thayalan

RASIAH NAVANAYAGAM

It is indeed a great privilege to write a few lines about Mr Navanayagam.

I first met Mr Navanayagam at a meeting addressed by Mr Neil Gerrard, the Member of Parliament in 1998. His questions convinced me that he too was a genuine supporter of Tamil Eelam. Later, I had the privilege of serving on the Executive committee of the Waltham Forest Tamil Sangam. It was thereafter that I came to realise that it was largely due to his efforts that the Sangam and the Tamil school were established in 1984/85.

Nava or Nava Anna as he was fondly called by all and the Waltham Forest Tamil Sangam are one and the same. He was a versatile character. We could say that Nava and the sangam/school were synonymous.

Towards the end of 1984, Nava and a handful of his friends living in and around Walthamstow realised that Tamils who had settled in and around Walthamstow needed a Sangam to help them feel at home. Hence, the Waltham Forest Tamil Sangam. Moreover, he felt that the Tamil children who had come as well as those children already here needed a school so that they could learn their mother tongue, culture as well as their civilisation.

Thus the Tamil School was started by Nava and three or four friends. As they did not have a separate building, the classes were conducted in their homes.

Nava led by example and conducted the classes in his own house. Apart from instructions in Tamil language, vocal music, violin, miruthangam and Baratha Natyam were also taught. This was in keeping with Nava's aim of giving the Tamil children the chance to learn about their culture and civilisation.

Long before a Hindu temple was established in Walthamstow, the parents and students of the Tamil school met on Fridays for prayers and devotional songs. Parents took turns in teaching the children.

Another fact of Nava's versatile character was his ever willingness to help all those who sought his help. Tamil immigrants sought his help with their immigration, health, housing and other problems and Nava gave it wholeheartedly.

Nava did not forget the struggle of our people at home. He interacted with local British politicians in promoting Tamil's interests. He was a very keen and loyal Ealam lobbyist. He was a real live wire in these matters. We cannot underestimate his contributions to Tamil Drama. These are some of his qualities.

Nava is no more but the legacy left behind by him will go on for ever.

K.Sanmugasuntharam
Walthamstow.

தாயகத்து வீடுதலையை நோக்கி கலைப்பயணம் அமைக்க வைத்த நவா அண்ணா..

தாயகத்தில் எம்மவர்கள் தாங்கொணாத துயர் உற்ற வேளையில் புலம் பெயர் நாடுகளில் உள்ள நாம் அவர்களுக்குக் கரம் கொடுக்கவும், சிங்கள ஆட்சியினரின் அடக்குமுறையை எதிர்க்க புலத்தில் இருந்து கொண்டு ஆற்ற வேண்டிய எமது செயற்திட்டங்களை வகுத்து அதனை முறையாக நடைமுறைப்படுத்தும் செயற்பாட்டின் ஒரு அங்கமாக போராட்ட வளர்ச்சிக்காக, போராட்ட பாடல்களை பாட, போராட்ட வரலாறுகளை கதையாக்கி இசையாக்கி வெளிநாட்டவர்களை இணைப்பதற்காக ராகாஸ் இசைக்குழு முதலில் நவாண்ணாவால் யாழ் சீலனின் ஒத்துழைப்புடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

கலை நிகழ்வுகளுக்காக நாட்டிலே நடப்பவற்றை எடுத்துக்காட்ட நாடகம், வில்லுப்பாட்டு, தெருக்கூத்து, தாளலயம், நாட்டுக்கூத்து இவற்றை லண்டன் தமிழ்க் கலைக்கூடம் என்று ஆரம்பித்து 1992ல் இசைக்குழுவை ஆரம்பித்து ராகாஸ் என பெயரிட்டு இன்றுவரை வோல்த்தம்ஸ்ரோ தமிழ்ச்சங்கத்தையும் இணைத்து எத்தனையோ கலைஞர்களை உருவாக்கிய பெருமை நவா அண்ணாவையே சாரும்.

இன்று வரை ஐரோப்பா அளவில் பேசப்படும் இசைக்குழு நாட்டிலே எந்த எந்த கலையில் ஈடுபட்ட கலைஞர்களை இங்கு மறைவாக இருந்தவர்களை தேடிப்பிடித்து லண்டனில் புகழின் உச்சியில் அமர்த்தியவர் அதேபோல் கலையில் ஈடுபாடு உள்ளவர்களையும் கலைகளில் ஆர்வம் உள்ளவர்களையும் புகழின் உச்சிக்கு கொண்டு சென்றவர் நவா அண்ணா என்றால் அது மிகையாகாது.

நவாண்ணாவால் உருவாக்கப்பட்ட கலைஞர்கள் லண்டனில் ஏராளம். நவாண்ணாவின் மறைவின்போது அன்னாருக்கு ராகாஸ் இசைக்குழுவின் சமர்ப்பணமாக உருவாக்கப்பட்ட இரண்டு பாடல்கள்

- 1.இசை மகிந்தன் - ஆக்கம் பாலரவி - பாடியவர் தக்சாயணி முருகதாஸ்
 - 2.இசை யாழ்சீலன்- ஆக்கம் பாலரவி - பாடியவர் தக்சாயணி முருகதாஸ்
- இரண்டு பாடல்களுக்கும் ஒலிப்பதிவு யாழ் சீலன் நவா அண்ணாவின் இறுதி ஊர்வலத்தின்போது பாடியமை நெஞ்சமதை உருக்கும் நிகழ்வாக அமைந்தது.

எம்மை இயக்கிய இயக்குனர்க்கு, எம் நெஞ்சம் கவர்ந்த ஆலோசகருக்கு
எமது இறுதி அஞ்சலியாக அப்பாடல்கள் அமைந்தது.

ராகாசின் கலைஞர்களால் வெளியிடப்பட்ட பூப்பூக்கும் ஓசை என்ற
இறுவெட்டை நவா அண்ணாவே முன்னின்று வெளியிட்டார்.

கலைஞர்களை ஊக்குவிப்பது, இடவசதிகள் (ஒத்திகை) வாத்தியக்
கருவிகள், ஒலிபெருக்கி வசதிகள் வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்வது,
எந்த எந்த வாத்தியங்களுக்கு அந்த அந்த கலைஞர்களை தேடிக்கண்டு
பிடித்து ஒன்றெல்லாவற்றிற்கும் மேலாக எமது இசையை மெய்ம்மறந்து
ரசிப்பது, எம்மை சந்தோசமாகத் தட்டிக்கொடுப்பது. இன்னமும் எப்படித்
திறமையாக நம் பாடலை இசையமைப்பதன் ஆலோசனைகள்
வழங்குதல் எல்லாம் நவா அண்ணாவின் தனிப்பண்புகள் எனலாம்.

அத்துடன் கலைஞர்களின் திறமையை தனிப்பட்ட முறையில்
பாராட்டுவது. தவறு செய்தால் மனம் சோரவிடாது. தட்டிக் கொடுத்து
வளர்ப்பது திறமையான கலைஞர்களை தேடிப்பிடித்து அவர்களிடம்
இருக்கும் கலைதிறனை கலையில் ஆர்வமுள்ளவர்களுக்கு கற்பிப்பது
எனப் பல்வகையிலும் அவரது இணைந்த ஒத்துழைப்பை நிறையவே
நல்கினார்.

லண்டனில் பிரபல்யமாக இருக்கும் பல கலைஞர்களை உருவாக்கிய
பெருமை நவா அண்ணாவை சாரும்.

அதேவேளையில் இக்கலைஞர்களுக்கு ஏதாவது தனிப்பட்ட
பிரச்சனைகள் என்றாலும் ஒரு குடும்பம் போல் முன்னுக்கு நின்று
எல்லாப்பிரச்சனையையும் தீர்த்து வைத்து எல்லோரையும் ஓர் குடையின்
கீழ் ஒற்றுமையாக்கி வைத்த பெருமை நவா அண்ணாவையே சாரும்.

இன்று வரை ராகாஸ் இசைக்குழு அவர் காட்டிய வழியில் சிறப்பாக
இசைப்பயணம் செய்கின்றது என்பதைப் பெருமையுடன் கூறுகின்றோம்.

ராகாஸ் இசைக்குழுவினரும்
சக கலைஞர்களும்

என் பார்வையில் நவா அண்ணா

Waltham Forest தமிழ்மக்கள் தந்தை

- நாட்டுப்பற்றாளர் -

நவா அண்ணா - இவர் ஒரு தனி மனிதன் அல்ல!

தனி மனிதன் என்பதற்கு அப்பால், தமிழர் பண்பாட்டுத் தளத்தில் பிரித்தானியாவிற்கு புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களது வளர்ச்சி மிகுவாழ்வு, தாயக விடுதலைக்கு புலம்பெயர் தமிழர்களது எழுச்சிமிகு போராட்டங்கள் என்றும் இரு உயர் விழுமியங்களின் குறியீடே நவா அண்ணா. Waltham Forest தமிழர் தந்தை, நாட்டுப்பற்றாளர் ஆகிய மதிப்பளிப்புக்கள் கட்டியமாய் அமைகின்றன.

Waltham Forest தமிழர் தந்தை

சிங்களப் பேரினவாதத்தால் காலகாலமாக இலங்கைத் தீவினுள்ளே தங்கள் சொந்த மண்ணில் இருந்து இடம் பெயர்ந்த தமிழனம் 1983இல் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட அரசு பயங்கரவாதம் எனும் கொடுமையைத் தாங்காது ஏதிலிகளாக புலம்பெயரத் தொடங்குகின்றனர். அப்படி வந்தவர்களில் மிகப் பெருந்தொகையினர் தஞ்சம் அடைந்தது அந்நிய நிலமாம் பிரித்தானியாவில் தங்கள் அடிப்படைத் தேவைகளுக்குக் கூட ஏது செய்வதென்று அறியாமல் இருந்த வேளை தன் இனிய தமிழுறவுகளின் துயர் தீர்க்க நீண்ட உதவிக்கரங்களில் முன்னணி வரிசையில் நவா அண்ணா செயற்பட்டார். ஏனைய சமூக நலச் செயற்பாட்டாளர்களுடன் நவா அண்ணாவும் இணைந்து Tamil Refugee Action Group (TRAG), Tamil Community Housing Association Waltham Forest Tamil Sangam போன்றவற்றை உருவாக்குகின்றனர். அவ்வமைப்புகளும் அதையொத்த ஏனைய தமிழர் அமைப்புக்களும் தம்போக்கிலும் கூட்டிணைந்தும் ஆற்றிய நற்பணிகளின் விளைவாக இன்று எமது இனம் பிரித்தானிய மண்ணில் ஒரு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட நல்ல சமூகமாகத் திகழ்கின்றது. மேலும் பல சமூக நலன் சார்ந்த சமூக, சமய, கலாச்சார, விளையாட்டு அமைப்புக்களை உருவாக்கி ஏதிலிகளாக வந்த தம்மை அரவணைத்த பிரித்தானிய மண்ணின் மைந்தர்களுடனும் ஏனைய குடியேற்ற சமூகங்களுடனும் சமமாக வாழக்கூடிய நிலைக்கு உயர்ந்துள்ளது.

இந்த உயர்ச்சிக்குக் காத்திரமாக பங்களித்த நவா அண்ணாவுக்கு வோல்தம் பொறஸ்ட் தமிழ்ச்சங்கம் தனது வெள்ளி விழாவில் தான் Waltham Forest தமிழ் மக்கள் தந்தை என்று மதிப்பளித்தது.

நாட்டுப்பற்றாளர்:

தொடர்ந்து வந்த சிங்கள பேரினவாத அரசீகளின் திட்டமிட்ட பல்வேறு இனஅழிப்புக்களின் உக்கிரமான கோரத்தாண்டவம் 1983 இனக்கலவரமாக மாறியது. இதன் எதிர்விளைவுவாக தாயக மக்களின் இளந் தலைமுறையின் எழுச்சிமிகு தியாகம் மிக்க வீரப் போராட்டங்களுக்கு ஆதரவுச் சக்தியாக திகழ வேண்டிய வரலாற்றுக் கட்டாயம் புலம்பெயர், தமிழர்களுக்கானதாகின்றது. இந்நிலையில் புலம்பெயர் மக்களை ஒழுங்குபடுத்த, அவர்கள் உணர்வுகளுக்கு சரியான முறையில் செயல்படவும் கொடுத்திட வழிகாட்டும் அமைப்புக்களின் உருவாக்கலிலும் நவா அண்ணா முக்கிய பங்கு வகிக்கிறார். தாயக மக்களின் விடுதலைப் போராட்ட சக்தியைச் சரியான முறையில் அடையாளம் கண்டு அதன் செயல்பாடுகளிலும் தன்னை இணைத்துக் கொண்டவர் நவா அண்ணா. அதனால் அவரது இறுதி வணக்க நிகழ்வில் “நாட்டுப்பற்றாளர்” எனும் மதிப்புமிகு மகுடம் சூட்டப்படுகிறது.

ஆம். Waltham Forest தமிழ்மக்கள் தந்தை, நாட்டுப்பற்றாளர் எனும் இரண்டு விருதுகளும் நவா அண்ணாவின் அர்ப்பணிப்புமிகு இலட்சிய வாழ்வுக்கு மெருகூட்டிய மதிப்புமிகு விருதுகள்.

புலம்பெயர் தமிழர்கள் கடந்த 30 வருடங்களுக்குள் ஏனைய சமூகங்களினால் மதிக்கப்படுகின்ற சமூகமாக வாழ்வதற்கும், தாயக மக்களின் விடுதலைப் போராட்டம் தொடர்ந்தும் விடுதலை நோக்கிய போராட்டமாக முன்னேறுவதற்கும் அத்திவாரமாகவும், தூண்களாகவும் விளங்குகின்ற நவா அண்ணா போன்றோரின் செயல்பாடுகளின் தொடர்ச்சியாக, எம்பணி தொடர்வோம்.

இன்று அவரின் குடும்பத்தினரின் ஆதரவுடன் Nava Anna memorial Foundation என்னும் அறக்கட்டளைச் செயல்பாடுகளைச் செயல்பட நிறுவப்பட்டுள்ளது என்பதை மகிழ்வுடன் அறியத் தருகின்றோம்.

தாயக விடுதலைக்கு உதவும் கரங்களாக இருப்பதன் மூலமும் புலம்பெயர் மக்களின் முன்னேற்றத்திற்குப் பக்கபலமாக இருப்பதன் மூலமும் Waltham Forest தமிழ்மக்கள் தந்தை, நாட்டுப்பற்றாளர் நவா அண்ணாவிற்கு எமது வாழ்வின் மூலமும் மதிப்பளிப்போமாக.

நாமும் தனி மனிதர்களல்ல. உயர் விழுமியக் குறியீடுகள் என்பதாக மிளிர்வோமாக.

க.குகன்

எங்கள் நினைவுகளில் நவா அண்ணா

வையத்துள் வாழ்வாங்கு ஷாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” - குறள்

நவா அண்ணை என்று எல்லோராலும் அன்பாக அழைக்கப்படும் திரு.நவநாயகம் அவர்கள் மிகவும் எளிமையான தோற்றமும் புன்சிரிப்பும், பொறுமையும் தன்னகத்தே கொண்டவர். எல்லோருடனும் அன்பாகவும், பண்பாகவும் பழகும் தன்மை கொண்டவர்.

எமது நாட்டிற்கும் இனத்திற்கும் தமிழருக்கும் எமது மொழிக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து தாயகத்தோடு மக்களை இணைத்த தன்னலமற்றவர்.

ஈழத்தில் அரசியல் நிலவரம் காரணமாக புலம்பெயர்ந்து பிரித்தானியாவுக்கு வந்த தமிழர்களை ஆதரித்து, வழி நடத்த இந்த நாட்டில் வதிவதற்கு குடிவரவு முதலிய ஆலோசனைகளைக்கூறி இங்கே தங்குவதற்கு வழிவகுத்தவர்களில் Walthamstowவில் முதன்மையானவர் என்றால் மிகையாகாது. ஒரு சில தமிழ்க் குடும்பங்களே இருந்த Walthamstow Borough வை அதிக தமிழர்கள் வாழும் இடமாக மாற்றியதற்கு அவருக்குப் பெரிய பங்கு உண்டு. அதற்காக Walthamstowவில் ஒரு தமிழ்ச்சங்கத்தை நிறுவி, அதன் கீழ் தமிழ்ப்பாடசாலை, மகளிர்அணி, விளையாட்டுஅணி, இசைக்குழு என்பவற்றை அமைத்து இங்கு வந்த தமிழர்களுக்கும், அதற்கு அடுத்த சந்ததியினருக்கும் தமிழ்மொழி, கலை, கலாச்சாரம் வளர்க்க வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தவர்.

இந்த நேரத்தில் 1985ல் தமிழ்ச்சங்கத்தை நிறுவி, தமிழ்ப்பாடசாலை நிறுவ முயன்றபோது நடனம், சங்கீதம் கற்பிக்க எங்கள் குடும்ப நண்பன் திரு.பேரின்பநாதன் மூலம் அறிமுகமானவர்தான் திரு. நவநாயகம் என்ற நவா அண்ணா. அன்றிலிருந்து நானும் எனது கணவர் திரு.குணசீலனும் அவரது குடும்பத்துடன் நண்பர்களாகப் பழகும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அவரது இறுதி நாட்கள் வரை அவரது குடும்பத்திலுள்ள அவரது மனைவி மாதினி அக்கா, மகன்கள் நகு, ஜொனாதன் ஆகியோரும் எங்களது பிள்ளைகள் சாரங்கா, பிரியன், கீத்தன் ஆகியோரும் தமிழ்ச்சங்க விழாக்களிலும், நத்தார் தின விழாக்களிலும் கலந்து பங்குபற்றியமை எங்கள் குடும்ப உறவுக்கு மேலும் வலுச் சேர்த்தன எனலாம். தமிழ்ச்சங்கம் TRAG, TRO ஆகிய அமைப்புகள் மூலம் கலை நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்குபடுத்தி முன்னின்று நடத்தியது மட்டுமல்லாமல்

கலைஞர்களை நன்றாக மதிக்கும் பண்பு பெற்றவர். TRO, TRAG, தமிழ்ச்சங்கம் ஆகிய அமைப்புகள் நடாத்தும் கலை நிகழ்ச்சிகளில் எமது தாயகத்துடன் தொடர்புபடுத்திய நடனங்களை, நாட்டிய நாடகங்களை இங்குள்ள தமிழ் மக்கள் மத்தியில் நடித்துக் காட்டுவதற்காக புலவர் சிவநாதன் மூலம் பாடல்களை எழுதுவித்து அதற்கு நான் இசையும், நடனமும் அமைத்துத் தயாரித்து அளிக்க முன்வின்றவர். அவரது இந்த முயற்சி மூலம் நான் கற்ற அனுபவம் பல எனலாம். எப்பொழுதும் கலைவிழாக்கள் என்று வந்தால் என்னிடம் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு உங்களால் இதைச் செய்ய முடியும் என்று என்னை உற்சாகப்படுத்தி அந்த வேலையைச் செய்ய வைப்பார். தமிழ்ச்சங்கத்தல் சில கசப்பான அனுபவங்கள் வந்தபோதெல்லாம் பத்மினி, இந்தத் தமிழ்ச்சங்கத்திற்கு மிகவும் தேவையான ஆள் என்று எனது தேவையையும் திறமையையும் நன்குணர்ந்து எனக்காக வாதிட்டவர். எங்கள் குடும்பத்தின் ஒரு மூத்த சகோதரர் போல் பழகி வந்தார்.

எனது மகள் சாரங்கா திருமணத்திற்கு தனது இயலாமையின் போதும் கூட குடும்பமாக வந்து சமூகமளித்தமை அவரது அன்பையும் பண்பையும் பிரதிபலித்தது எனலாம்.

தீர்க்க முடியாத ஒரு பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண்பதற்காக அதைத் தூரநோக்குடன் அவதானித்து அதற்குச் சரியான நேரத்தில், சரியான தீர்வை எடுத்து சமயோசிதமாக முடிப்பதில் வல்லமை உள்ளவர். Waltham Forest தமிழ்ப்பாடசாலை மாணவர்களுக்குத் தமிழ் உணர்வும், தாயக உணர்வும் ஏற்பட தாயகத்துடன் தொடர்புபடுத்திப் பல நடனங்கள், நாட்டிய நாடகங்கள், பாட்டு, பேச்சு, வில்லுப்பாட்டு போன்ற கலை நிகழ்ச்சிகளை நிகழ்ச்சி நிரலில் சேர்க்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவார்.

இவ்வளவு நற்பண்புகளைக் கொண்ட நவா அண்ணை பற்றி இந்த தமிழ்ச்சங்கக் கலைவிழாவில் நினைவுகூரல் பொருத்தமானதும் தேவையும் கூட.

திரு.குணசீலன்

திருமதி பத்மினி குணசீலன் குடும்பத்தினர்
Walthamstow

பெருந்தகையாளர் நவநாயகம்

“நவா அண்ணா” என்று பலராலும் அன்போடு அழைக்கப்பட்ட பெருந்தகையாளர் நவநாயகம் அவர்களை கிழக்கு லண்டன் வோல்தாம்ஸ்ரோ பகுதியில் அறியாதவர் இருக்க முடியாது. 1983ம் ஆண்டில் தமிழர் தாயகம் சிங்கள அரசின் தாக்கங்களுக்குட்பட்டதால் அங்கு தொடர்ந்து வாழமுடியாத சூழ்நிலையில் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு எம் தமிழ் மக்கள் பெருந்தொகையினர் புலம்பெயர்ந்து வந்தனர். அவ்வாறு புலம்பெயர்ந்து வோல்தாம்ஸ்ரோ பகுதிக்கு அகதிகளாக வந்த மக்கள் மத்தியில் திரு.நவநாயகம் அவர்கள் பெரும் ஆதரவாளனாக, ஆலோசகனாக பலரது அபிமானத்தைப் பெற்றார். அக்காலப்பகுதிக்கு முன்னதாகவே கல்வியை நோக்காகக் கொண்டு லண்டன் நகருக்கு வந்து குடியுரிமை பெற்று வாழ்ந்து வந்த பலரில் திரு.நவநாயகம் அவர்கள் பல சிறப்புக்கள் அமையப்பெற்ற தனித்தன்மை கொண்ட ஒருவராகத் திகழ்ந்தார்.

தாய் மண்ணை விட்டுவந்தவுடனேயே தாய்மண்ணையும் நம்மொழியையும் உறவுகளையும், மறந்து போன பலரிடையே நவா அவர்கள் மட்டும் தாய் மண்ணையும் அதன் உறவுகளையும் நேசிப்பவராய் இருந்தார். அவரது மொழிப்பற்றும், இனப்பற்றும், விடுதலை வேட்கையும் பல்வேறு உதவிகளையும் நம்மக்களுக்கு எப்போதும் வழங்கும் தாராள மனத்தை அவருக்கு அளித்தது. திரு.நவநாயகம் அவர்கள் யாழ்நகரில் ஒரு கிறிஸ்தவ குடும்பத்தில் பிறந்து நல்ல குடும்பப் பின்னணியில் வளர்ந்தவர். லண்டனில் அவர் அமைத்துக் கொண்ட அளவான, அழகான குடும்பம். பொறுமைக்கு இலக்கணமான மனைவி மாதினியார். ஆண்மக்கள் இருவர் கொண்ட அமைதியான குடும்பம். அவரது பரந்து விரிந்த சமூக சேவைக்கும், பொதுநலத் தொண்டிற்கும் குந்தகம் விளைவிக்காத ஒத்துழைப்பு நல்கிய அன்பான குடும்பம். புலம்பெயர்ந்து இங்கிலாந்து வந்து எவ்வித உதவியும் இன்றி இன்னல்பட்ட எம்மக்கள் பலருக்கு ஆதரவுக்கரம் நீட்டி உதவி வழங்கினார். கஷ்டம், உதவி என்று யாராவது அவரிடம் சென்றால் அதை அவர் தீர்த்து வைக்க முயலுகின்ற விதமே தனிதான். முதலில் பொறுமையோடு விடயங்களைக் கேட்டு, ஆறுதல் கூறி, ஆலோசனை கூறி, நல்ல வழிகாட்டியாக இருந்து அதில் பங்கெடுத்துக் கொள்வார். TRAG எனும் அவர் பணியாற்றிய நிறுவனத்தின் மூலம் இப்பணிகளை அவர் திறம்படச் செய்ய முடிந்தது.

திரு.நவநாயகம் அவர்கள் சிறந்த மொழிப்பற்றும் நாட்டுப்பற்றும்

கொண்டிருந்தபடியால் புலம்பெயர் நாட்டிலும் எமது மொழியையும் தமிழ்க்கலாச்சாரத்தையும் பேணிக்காப்பதிலும் அவற்றை வளர்ப்பதிலும் பேரார்வம் காட்டினார். ஆதனால் ஆக்கபூர்வமாக அவர் செய்த பணிகளிலெல்லாம் மணிமகுடமாய் நிற்பது வோல்த்தம்ஸ்ரோவில் அவர் ஆரம்பித்த தமிழ்ச்சங்கமும் தமிழ்ப்பாடசாலையும் ஆகும். இத்தமிழ்ச்சங்கம், பெண்கள் அணி, விளையாட்டணி என்ற உட்பிரிவுகளைக் கொண்டு பல்வேறு வகைகளிலும் வெற்றி நடை போடுகிறது. 1985ம் ஆண்டு திரு.நவநாயகம் அவர்கள் வீட்டிலேயே சிறிய தொகை மாணவர்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்பாடசாலை இன்று 250-300 வரையான மாணவர்களையும் 20 வரையான ஆசிரியர்களையும் கொண்டு வீறு நடை போடுகிறது. தமிழ்மொழி மட்டுமல்லாது நடனம், வயலின், வாய்ப்பாட்டு, மிருதங்கம், வீணை முதலாம் கலைகளும் இங்கு கற்பிக்கப்படுகின்றன. இங்கு தமிழ்கற்ற எமது மாணவர்களிற் பலர் கேம்பிறிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தால் நடாத்தப்படும் G.C.E.(O/L) பரீட்சையிலும் திறம்படச் சித்தி பெற்று தமிழ் அறிந்த தமிழராய் வலம் வருகின்றனர். இவர்கள் தமிழ் மக்களின் எதிர்காலத் தூண்களாக ஏற்றம் பெற்று வாழுவர் என்பது பலரது அசையாத நம்பிக்கையாகும். இத்தகைய பெருமைக்கு வித்திட்டுச் சென்றவர் பெருந்தகையாளர் நவநாயகம் அவர்களே.

திரு.நவநாயகம் அவர்கள் சிறந்த ஒரு அரசியல்வாதியாக இயங்கினார் என்பது மிகையானதல்ல. அதற்கு எமது நாட்டில் ஏற்பட்ட போராட்டங்கள் வித்திட்டன. விடுதலைப் போராட்டங் காரணமாய் இங்கு வந்தவர்களுடன் அவருக்கு நெருங்கிய தொடர்பிருந்தது. போராட்ட நிகழ்வுகள், ஊர்வலங்கள், ஒன்றுகூடல்கள் முதலியவற்றில் அவர் பெரும் பங்கு வகித்தார். தாமே அவற்றை முன்னின்றும் நடத்தி வைத்தார். எமது நாட்டின் விடுதலைப் போராட்டத்தை மையமாக வைத்துப் பல்வேறு கலைநிகழ்வுகளையும் நடாத்தி அவற்றில் வெற்றியும் கண்டார். அவர் தலையிடும் காரியங்களில் எல்லாம் அவரது நிர்வகிக்கும் திறன் பளிச்செனத் தெரிந்தது. தமிழ்ச்சங்கமும், தமிழ்ப் பாடசாலையும் அவரது நிர்வாகத் திறமையைப் பறைசாற்றின. ஆண்டுதோறும் தமிழ்ப்பாடசாலையை முதன்மைப்படுத்தித் தமிழ்ச்சங்கத்தால் நடாத்தப்படும் கலைவிழா பல்வேறு பெருமக்களின் பாராட்டைப் பெற்றதுடன் திரு.நவநாயகம் அவர்களின் திறமைக்கும் கலையார்வத்துக்கும் சான்று பகர்வன ஆகும். இதைவிட ஆண்டு தோறும் பாடசாலையில் பொங்கல்விழா, நவராத்திரிவிழா, கிறிஸ்மஸ்

விழா என்று பலவகைப்பட்ட விழாக்களை ஆரம்பித்து அவற்றைத் தொடர்ந்து நடாத்தும் வழக்கத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தவர் நவா அவர்களே. இத்தகைய பணிகள் எல்லாம் வோல்த்தம்ஸ்ரோ பகுதியில் தமிழும் தமிழ்க்கலாச்சாரத்தைப்பேணும் பாங்குடைய இளைய சமுதாயமும் நிலைபெற உதவியுள்ளன.

அவர் பல்வேறு வகைப்பட்ட பொதுப்பணிகளைத் தொடர்ந்து ஆற்றி வந்தபோதும் பல்வேறு மேடை நிகழ்வுகளை நடாத்தி வந்தபோதும் மேடைக்கு வந்து மாலைகளையும், மதிப்புரைகளையும் பெற விரும்பியவர் அல்ல. மேடையிற் தோன்றாமல் அதற்குப் பின்புறமாக நின்று பணியாற்றிய பெருந்தகையாளர் அவர். அவர் பிறர் திறமைகளை மதிப்பிடும் திறமைசாலி. யாரிடமும் எந்தத் திறமையுண்டு என்று பழகிய மாத்திரமே கண்டுபிடித்து ஆட்களைத் தட்டிக் கொடுத்து வேலை வாங்குவதில் வல்லவர். நல்லவற்றை மனமாரப் பாராட்டும் நல்ல பண்பு மிக்கவர். எனது நாடகங்கள் கலைவிழாக்களில் மேடையேறும் போது புன்முறுவலுடன், கண்களில் ஒளியுடன் ஓடி வந்து என்னைப் பாராட்டும் ஒரு நல்ல ரசிகன். என்றும் என்னால் அதை மறக்க முடியாது. ஏற்ற இறக்கம் பாராது எல்லோருடனும் அன்புடனும் பண்புடனும் பழகுவதால் எம்பாடசாலை ஆசிரியர் குழாமில் அவருக்கு ஓர் உயர்ந்த இடமும் சிறந்த மதிப்பும் அண்ணா” என்று அழைக்கும் அன்புறவும் உண்டு. எங்கள் பாடசாலையிற் கற்கும் அத்தனை பிள்ளைகளின் பெயரும் அவருக்கும் தெரிந்திருந்தது. எல்லாப் பிள்ளைகளிடமும் அன்புடன் பழகுவார். சமீப காலத்தில் அவர் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த போது பாடசாலைக்கு வருவது கொஞ்சம் குறைந்திருந்தது. (ஆயினும் தமிழ்ச்சங்கமும் தமிழ்ப்பாடசாலையும் அவரது இரத்தத்திற் கலந்திருந்தபடியால் முடியுமானவரை கலந்து கொண்டார் என்றுதான் கூற முடியும்.) பாடசாலையின் 25வது ஆண்டு நிறைவான வெள்ளிவிழாக் கொண்டாட்டத்தில் மிக மனமகிழ்வோடும் மனநிறைவோடும் அவர் காணப்பட்டார் என்று கூறுவதில் நாங்கள் பலரும் மனநிறைவு அடைகிறோம். இத்தகைய ஒரு பெருந்தகையாளரை, பெருமைக்குரியவரை வோல்த்தம்ஸ்ரோ தமிழ் மக்கள் இழந்து நிற்பது எமது துரதிஷ்டமே. அவர் எம்மைவிட்டு மறைந்து ஓர் ஆண்டு நிறை வடைகின்றதாயினும் என்றும் எம்மனங்களில் அவர் நிலையாக, வாழ்வார் என்பது மறுக்க முடியாத நிலையான உண்மையாகும்.

திருமதி. தே.சிவகுணம் (ஆசிரியர்)

நேர்மையும் உறுதியும் கொண்ட சமூகசேவையாளர் அமர் நவநாயகம்.

(ஐ.தி.சம்பந்தன், முன்னாள் தலைமை ஆசிரியரும் நிருவாகியும்)

தமிழ்ப்பற்று, நாட்டுப்பற்றுக் கொண்ட திரு. நவநாயகம் அவர்கள் தனது வாழ்நாளின் பெரும் பகுதியை தமிழினத்தின் நலத்திற்காக அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டவர். அன்னார் மறைவு தமிழினத்திற்கு பேரிழப்பாகும்.

1983 இனக்கலவரத்திற்கு முன்னதாக பிரித்தானிய நாட்டுக்கு வந்து தனது பொறியியல் கல்வியை கற்று வந்தார்.

இனக்கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்டு இந்நாட்டுக்கு அகதிகளாக வந்த தமிழ் அகதிகள் பிரச்சனையில் ஈடுபாடு கொண்டார். 1985லிருந்து தமிழ் அகதிகள் நடவடிக்கைக் குழுவில் ஈடுபட்டு தமிழ் அகதிகளின் நல்வாழ்வுக்காக மிக மதிநுட்பத்துடன் பணியாற்றி வந்தார். ஒரு விடயத்தை மிகத் தெளிவாகவும், ஆழமாகவும் அணுகும் ஆற்றல் கொண்டவர்.

தமிழ் அமைப்புக்கள் அதிகம் தலைதூக்காத காலத்தில் தமிழ் மாணவர்களின் தமிழ்க்கல்வி, கலாசார வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்ட திரு. நவநாயகம் வொல்தம் பொறஸ்ட் தமிழ்ச் சங்கத்தை தனது சகாக்களுடன் இணைந்து ஆரம்பித்தார்.

அச்சங்கத்தின் அங்கமாக தமிழ்ப் பாடசாலையை ஆரம்பித்தார். அப்பாடசாலை இன்றுவரையும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. தமிழ் பிள்ளை தமிழை, தமிழ்கலாசாரத்தை பேணி வாழவேண்டுமென்பதே அவரது நோக்கம்.

பெயர், புகழ் இன்றி அமைதியாகவும், அடக்கமாகவும் சமூகப்பணி ஆற்றிவந்த மாமனிதர்.

விடுதலைப் போராட்டத்திற்கும், மறைந்திருந்து பெரும்பங்காற்றியவர். தேசியத்தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன் அவர்களின் அழைப்பால் வன்னி சென்று நேரில் சந்தித்து வந்தவர். அச்

செய்தி பலருக்கு இதுவரையும் தெரியாதிருக்கக்கூடும். வன்னிக்கு சென்று தலைவரைச் சந்தித்த பலர் பெரும் சாதனையாளர்களாகப் பறைசாற்றும் காலகட்டத்தில் அமரர் திரு. நவநாயகம் அதன் மூலம் தனது புகழைக் கட்டியெழுப்ப விரும்பவில்லை.

மேடை ஏறிப் பிரசாரம் செய்யாது பின்னிருந்து நிகழ்வுகளை நடாத்தும் ஒரு செயல் வீரன். உற்ற நண்பர்களுக்கு உயிர் கொடுத்தும் உதவும் பண்பாளர். அன்னாருடன் 40 வருடங்களுக்கு மேலாக நெருங்கிய நண்பராகவும் இருக்கும் திரு. எஸ்.வி.எம். தங்கராசா அன்னார் இறைபதம் அடைவதற்கு இரு நாட்களுக்கு முன்னர் அவருடன் இரு மணித்தியாலம் பழைய வரலாறுகளை மனம் விட்டு கதைத்த பின்னர் அவர் என்னிடம் கூறிய பல சாதனைகளை அறிந்து அதிர்ச்சி அடைந்தேன்.

1993ல் என்னை வொல்தம் பொறஸ்ட் தமிழ்ப் பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியராகவும் நிருவாகியாகவும் நியமித்த பெருமைக்குரியவர். அங்கு பணியாற்றிய 4 வருடகாலத்தில் அன்னாரின் அரும்பெரும் சேவை மனப்பான்மையை அறியும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

இப்பாடசாலையில் பணியாற்றியதனால், இங்கு வாழும் தமிழ் சிறார்களுக்கு கல்வியூட்டும் சிரமத்தை அறிந்துகொண்டேன். இலண்டனிலுள்ள தமிழ்ப் பாடசாலைகளுக்கு ஒரு பொதுவான பாடத்திட்டம் இல்லையென்பதை திரு.நவநாயகம் அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறினேன். அது ஒரு முக்கிய விடயம் என்ன செய்யலாம் என்று என்னிடம் கேட்டார்.

முக்கிய பாடசாலைகளின் தலைமை ஆசிரியர்களையும், கல்வித்துறையில் அனுபமுள்ள ஆசிரியர்களையும் ஒன்று கூட்டி ஒரு பரீட்சைச் சபை அமைத்து ஒரு தகுதியான கல்வி அதிகாரி ஒருவரை பொறுப்பாக நியமித்து பொதுப் பாடத்திட்டம் வகுக்கலாம் என்று கூறினேன்.

அதற்கான முயற்சியை மேற்கொள்வதற்கு ஆதரவையும் ஒத்தழைப்பையும் நல்கி உற்சாகப்படுத்தினார். தனக்குச் சரிஎன்பதை தயக்கமின்றிச் செய்யும் துணிவுடையவர்.

பாடசாலைகளை நல்நிலைக்கு கொண்டுவரவேண்டும் என்ற சிந்தனை-
கொண்டவர். ஒருபொதுவான பாடத்திட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு இரு
ஆண்டுகளாக நாம் மேற்கொண்ட முயற்சி பலனளிக்கவில்லை.

பாடசாலைகள் ஒவ்வொன்றும் தன்னிச்சையாகச் செயற்படுவதனால்
கூட்டுமுயற்சிக்குத் தமிழர்கள் ஒன்றுபடுவது சிரமமான காரியம் என்று
கூறி எனது மனதைச்சாந்தப்படுத்தினார். நான் அந்தப்பணியில் தீவிரமாக
ஈடுபட்டதை நன்கு அறிந்தவர் என்றுபடியால் என்னைச் சாந்தப்படுத்திய
பெரு மனிதன் நவநாயகம் அவர்கள்.

வோல்தம் பொறஸ்ட் தமிழ்ப் பாடசாலைக்கு நல்லதைச் செய்வதற்கு
என்றும் உறுதுணையாக இருந்தவர். இது தவிர அரசியலிலும் பல
விடயங்கள் என்னுடன் மனம்விட்டுப்பேசி வந்தவா

வோல்தம்போறஸ் சங்கத்துடனும் அங்கு வாழ் தமிழ் மக்களுடனும்
நல்லுறவை வளர்ப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பை எற்படுத்தித் தந்த
பெருமைக்குரியவர்.

எல்லோருக்கும் நல்லவராகவும் தமிழ் இனத்தின் நல்வாழ்விற்காக
அர்ப்பணிப்புடன் பணியாற்றி வந்த தன்னலமற்ற சமூக சேவையாளரை
தமிழ் இனம் இழந்து ஓராண்டு ஆகிவிட்டது.

வோல்தம் பொறஸ்ட் பாடசாலையை உருவாக்குவதற்காக அரும்பாடு
பட்டு உழைத்தவர் என்றவகையில் பாடசாலையும் சங்கமும்
நிலைத்திருக்கும் வரை அன்னார் நினைவுகள் மனதை விட்ட அகலாது.

ஜ.தி சம்பந்தன்

செயலாளர்

சுடரொளி வெளியீட்டுக்கழகம்

நினைவு அலைகளிலிருந்து சிலதுளிகள்

நவா அண்ணாவின் ஞாபகார்த்த மலருக்கு, என் நினைவில் உள்ள வாடாத மலர்களில் சிலவற்றை அம்மலரின் ஊடாக மீட்டுகிறேன்.

வோல்தம் பொறஸ்ட் தமிழ்ச்சங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் அங்கத்தவராக இருந்தபோது எனக்கு அவரை அறிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. நவா அண்ணா சங்கத்தின் தலைவராக இருந்த காலத்தில் நிர்வாக கூட்டங்கள் அவரது வீட்டில் நடைபெற்று வந்தன. ஒருமுறை நிகழ்ந்த கூட்டத்தில், ஒரு பக்கத்தை மாத்திரம் வாசித்து ஆராய்ந்து கதைக்க இரண்டு, மூன்று மணித்தியாலங்கள் எடுத்தார். அப்போது தான் அவர் ஆறுதலாக கதைக்கும் சுபாவமும் ஆழ்ந்த சிந்தனையும் கொண்டிருந்ததை அறிய முடிந்தது.

சில ஆண்டுகளின் பின் தலைமை பதவியை வழிநடத்தும் வாய்ப்பை என்னிடம் தந்து தான் செயலாளராக இருந்தார். அந்த காலகட்டத்தில் நவா அண்ணாவுடன் கூடுதலாக கதைக்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. தமிழ்ச்சங்கம் 2011இல் வெள்ளிவிழா கண்டபோது தனது அனுபவங்களை பகிர்ந்ததுடன், பல உதவிகளும் செய்தார். இந்த காலகட்டத்தில் நோய் நவாஅண்ணாவை பற்றிகொண்டது. ஆயினும் உலகில் உயிரோடு வாழ்வது மட்டும் வாழ்க்கை அல்ல உயரிய செயலோடு வாழ்வதுதான் வாழ்க்கை” என்பது போல வாழ்ந்து வந்தார்.

கடந்த ஆண்டு (2012) மார்கழி மாதம் தொலைபேசியில் அவரின் உடல்நிலையை பற்றி மாதினி அக்காவுடன் கதைத்துக் கொண்டிருந்தேன். யார் மாலினியா என தொலைபேசியை அவவிடம் வாங்கி, வீட்டை ஒருக்கா வா ஆச்சி கதைப்பம் என்றார். உடல்நிலை நன்றாக பாதிக்கப்பட்ட நிலையிலும் அவரின் சிந்தனை தமிழ்ச்சங்கத்திலும் இருந்தது. நான் போய் நவா அண்ணாவுடன் கதைக்கும் முன்பே அவர் இறைவனடி சேர்ந்தார் என்ற செய்தி கேட்டு அதிர்ச்சியும் கவலையும் அடைந்தேன். அவரின் குடும்பத்தினருக்கு ஆறுதல் கூறி, நவா அண்ணாவின் ஆத்மா சாந்தி அடைய பிரார்த்திக்கிறேன்.

மாலினி கிரிதன்

முன்னாள் தலைவி (வோல்தம் பொறஸ்ட் தமிழ்ச்சங்கம்)

நானும் நவா அண்ணாவும்

1989ம் ஆண்டு காலப்பகுதிகளில் புலம்பெயர்ந்து வந்த தமிழ் மக்கள் பெருமையாக வாழும் வோல்த்தம்ரோ பகுதியில் நானும் என் வாழ்வை ஆரம்பித்தேன். அக்கால கட்டத்தில் இப்போதுள்ள தொகை அளவு தமிழ் மக்கள் இல்லை.

குறிப்பிடும்படியாக ஒரு தமிழ்க்கடை மட்டுமே இருந்தது. கோயில்களோ தமிழ் அமைப்புகளோ இல்லை. ஆனால் வோல்த்தம்ஸ்ரோ தமிழ்ச்சங்கம் ஒன்று தமிழ் பாடசாலை ஒன்றை நடத்துவதாக கேள்விப்பட்டேன். ஆனால் அவ்வேளை அச்சங்கத்திலோ, தமிழ்பாடசாலையிலோ நான் இணைவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பமும் கிட்டவில்லை, சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தித் தரவும் ஒருவரும் முன்வரவில்லை. அதன் பிற்பாடு நானும் தமிழ்ச்சங்கத்திலும் தமிழ் பாடசாலையிலும் இணைய வேண்டும் என்ற ஒரு கட்டாய நிலை ஏற்பட்டது. காரணம் இங்கு பிறந்த எனது மகன் தமிழை கற்க வேண்டும் என்ற பேரவாவாகும். இவ்வேளையில் தான் எனக்கு ஆலோசனை தேவைப்பட்டது. அதற்காக பாலரவி அண்ணாவுடன் தொடர்பு கொண்டபோது அவர் சொன்னார் தமிழ் சங்க அலுவலகத்தில் நவா அண்ணா இருப்பார் அவர் உங்களுக்கு ஆலோசனை கூறுவார் எனச் சொன்னார்.

நான் FOREST ROADஇல் உள்ள அலுவலகம் சென்றேன். அங்கு யார் நவா அண்ணா என்று எனக்குத் தெரியாது. கதவை திறந்ததும் வெள்ளை நிற குந்தாடியுடன் தலையில் ஒரு விதமான தொப்பியுடன் கண்ணாடியுடன் ஒருவர் இருந்தார். என்னைக் கண்டதும் கண்ணாடிக்கு மேலால் கண்ணை உயர்த்தியபடி என்னை பார்த்தார். அந்த பார்வை யார் இவன்? என்ற கேள்விக்குறியாகவே தென்பட்டது.

நான் சொன்னேன் நவா அண்ணாவை சந்திக்க வந்துள்ளேன். அவரை சந்திக்கலாமா என்று அவரிடமே கேட்டேன். சந்திக்கலாம் என்ன விடயம் என்று கேட்டு ஒரு சிறு புன்னகை. நான் விபரத்தைக் கூறியபோது நிதானமாக எல்லாவற்றையும் கேட்டு விட்டு நல்ல ஆலோசனை கூறினார்.

இதன் பிற்பாடு நானும் தமிழ்ச்சங்கத்திலும் தமிழ்ப்பாடசாலையிலும்

என்னை இணைத்துக் கொண்டேன். இதன் பிற்பாடு நவா அண்ணாவுடன் ஒரு தொடர்பு ஏற்பட்டது.

நவா அண்ணா தமிழ்ச்சங்கத்தில் தலைவராக இருந்த காலங்களில் நான் பொருளாளராக இருந்தேன். அவருடன் சேர்ந்து செயற்படுவது எனக்கு மிகவும் இலகுவாக இருந்தது. பல பல விடயங்களை அவர் மூலமாக அறிந்து கொண்டேன். நவா அண்ணா மிகவும் மென்மையானவர். மிகவும் அமைதியாகவும் தெளிவாகவும் பேசுவார். எந்த விடயத்தையும் மிகவும் தொலைநோக்கு பார்வையுடனே பார்த்து செயற்படுவார். நன்கு சிந்தித்து ஆராய்ந்து செயற்படுவார்.

எந்த விடயத்தையும் பொறுப்புடனும் கவனத்துடனும் அமைதியாக செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை உடையவர். ஆனால் சில விடயங்களில் மிகவும் கண்டிப்பாகவும் உறுதியாகவும் இருப்பார். அதை அவருடைய கண்களே மற்றவர்களுக்கு உணர்த்தி விடும்.

நவா அண்ணா தமிழ்ச்சங்கம் உருவாக்க காரணமாக இருந்தது மட்டுமல்லாமல் வோல்த்தம்ஸ்ரோ தமிழ் மக்களுக்கு பல சேவைகளையும் செய்ததிற்காக 2010ம் ஆண்டு வோல்த்தம்ஸ்ரோ தமிழ்ச்சங்கம் நடாத்திய 25வது வெள்ளிவிழா நிகழ்வில் அவருக்கு “வோல்த்தம்ஸ்ரோவின் தந்தை” என்ற பட்டத்தை வழங்கி கௌரவித்தனர்.

அந்த தந்தையின் மறைவு இன்றும் பெரிய வெற்றிடமாகவே உள்ளது. நாம் அந்த தந்தையின் பாதையில் சென்று அவர் விட்டுச் சென்ற பணியை தொடர்ந்து செய்வதே நாம் அவருக்கு செய்யும் மரியாதையாகும்.

க.சத்தியஸூர்தி

வோல்த்தம் பொறஸ்ற் தமிழ்ச்சங்கம்

நவ(புதிய)நாயகமா? நவ(9)நாயகமா?

1991ம் ஆண்டு பொங்கல் விழாவிற்காக தமிழ்ச்சங்கத்திற்குச் சென்றேன். அங்கு வாசலில் ஒருவர் நின்று எல்லோரையும் வரவேற்றுக் கொண்டிருந்தார். ஐம்பது வயதுகளைக் கடந்த நிலையில் கரகரத்த ஒரு தொனியில் “வாரும் தம்பி, எப்போது வந்தீர்; எங்கே இருக்கிறீர்” என வினாவினார். நானோ, நான் வந்து 6 மாதங்களாகிறது, நான் ராஜ்குமாரின் சகோதரன் என்று பதிலின்றேன். அவரோ மேலதிகமாக எதுவும் கூறவில்லை. அன்றைய நிகழ்வும் முடிவுற்றது. வீட்டிற்குச் சென்று நடந்ததைக் கூறி யார் இவர் என வினவினேன். இவர் தான் நவநாயகம். இங்குள்ள தமிழீழ விடுதலைப்புக்களுக்கு தலைவர் - நீ யாரின் தம்பி என்று கூறியதால் மேற்கொண்டு எதுவும் பேசவில்ல என்று எனது சகோதரன் பதிலளித்தார்.

அன்றைய தினம் முதல் அன்னார் தன்னுயிர் நீக்கும்வரை, அவரிடம் எனக்கு ஒரு தனி மரியாதை இருந்தது. நாம் இருவரும் என்றுமே ஒருவரோடு ஒருவர் கதைத்ததில்லை. ஆனால் காணும் இடங்களில் புன்சிரிப்பை இருவரும் பகிர்ந்து கொள்வோம், அவரும் என்னைப்பற்றியும், நானும் அவரது நடவடிக்கைகள் பற்றியும் அறிந்து வைத்துக் கொண்டிருந்தோம்.

தமிழர் வீட்டுத்திட்ட அலுவலகத்திலிருந்து அவர் ஓய்வுபெறும் காலத்தில் அவருடைய வெற்றிடத்தை நிரப்புவதற்கு என்னை சிலர் மூலம் அணுகியிருந்தபோது, அவர் என்னைப்பற்றி எவ்வளவு தூரம் அறிந்து வைத்திருந்தார் என அறியக்கூடியதாக இருந்தது. இருப்பினும் உள்நிர்வாகத்தினரின் தலையீடுகளால் அவரின் விருப்பம் நிறைவேறவில்லை.

ஒருபோது இவரின் நடவடிக்கைகளையிட்டு சிந்தித்தேன். “ஏன் இன்னமும் தலைமைத்துவம் தன் கையில் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். எத்தனையோ நபர்கள் திறம்பட நிர்வகிக்க இருக்கிறார்களே”. ஆனால் இன்று பார்க்கும் போது, அவரின் நடவடிக்கைகள் சரியானதாகவே தெரிகிறது. போட்டி, பொறாமை, பதவியாசை என்பன மனத்தகத்தே கொண்ட எம் தமிழினம், சரியான முறையில் வழி நடத்தப்பட இப்படியான மனவலிமையுடைய,

சகலதையும் கட்டுப்பாட்டினுள் வைத்து செய்யக்கூடிய தலைவன் ஒருவன் தேவை என்பதை சொல்லாமலே சொல்லியவர்கள் இருவர் எனலாம். ஒருவர் உலகறிந்த தமிழன். மற்றையவர் இங்கிலாந்து அறிந்த தமிழன். பின்னவராக விளங்குபவரே எமது நவநாயகம்.

**தமிழ்ச்சங்கம் இன்றுவரை எவ்வித பிரிவினைகளிலின்றி
இயங்குவதற்கு நவ(9)நாயகமாக விளங்கியவர் திரு நவநாயகம்**
(1)ஆரம்ப கர்த்தா (2)நடவடிக்கைக்குழு தலைவர்
(3) பாடசாலை தலைவர் (4)அதிபர் (5)ஆசிரியர்
(6)தந்தை (7)தளபதி (8)சகோதரன் (9)தமிழர் தலைவன்

இறுதிக்காலங்களில் சற்று உடல் தளர்ந்து காணப்பட்டார். இருப்பினும் எனது மாமனாரைப் போல தனது பாரியாரை காரில் எல்லா இடங்களுக்கும் அழைத்துச் செல்வார். தமக்கு என்ன வியாதி உள்ளது என எப்போதுமே காட்டிக் கொள்வதில்லை. எனது மாமனாரும் திரு.நாயகமும் அவ்வப்போது தமது சுகவீனம் பற்றி தம்மிடையே நேரிலும் தொலைபேசி மூலமும் பரஸ்பரம் பேசிக் கொண்டார்கள் என்பது இருவரும் மறைந்த பின்னரே எமக்குத் தெரிந்தது. எவ்வளவு இரகசியமாக தம் விடயங்களை பேண வேண்டும் என்பதை எமக்கு சொல்லி வைத்து விட்டு இருவரும் சென்றுள்ளார்கள்.

‘தலைவன் எவ்வழி அவ்வழியே நாமும் செல்வோமென’ நமது தமிழ்ச்சங்கம் என்றுமே பிரிவுறாது நல்வழி செல்ல வேண்டும் என விரும்பி முடிவு கொள்கிறேன்.

சி.றஜீவ்

மறக்குமா நெஞ்சம்

உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல்
ஆங்கே இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு

அன்று உங்களை அறியாமல் வள்ளுவர் கூறினார். அதன் இலக்கணமாய்
வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தீர்கள்.

எனக்கு ஒரு உற்ற நண்பனாய், பாசமுள்ள தந்தையாய், நேசம் கொண்ட
அண்ணனாய், எல்லாமுகமாக நின்று வழிநடத்திவிட்டு பாதி வழியில்
எங்கு சென்றீரோ, தேடுகிறேன் அந்த ஆதரவை இரவு பகலாய் இனி
எனக்கு அது என்றும் கிடைக்காதென நினைக்க முடியவில்லை.
நம்பவும் முடியவில்லை.

ஆனால்....

கு.மகேஸ்வரன்

நவாண்ணா பற்றிய சில நினைவுத் துளிகள்

நவாண்ணா என்று எல்லோராலும் அழைக்கப்பட்ட திரு.நவநாயகம் அவர்களுடன் எனக்கு நீண்ட காலப் பழக்கம்.

திரு நவநாயகம் அவர்கள் 1985 காலப்பகுதியில் வோல்தம் பொறஸ்ட் தமிழ்ப்பாடசாலை உருவாகக் காரணமாக இருந்தவர்களில் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவராவார்.

இந்தப் பாடசாலை ஆரம்பத்தில் இவருடைய வீட்டில் வைத்து 10 மாணவர்களுடன் ஆரம்பித்து, சனிக்கிழமை தோறும் தமிழ் கற்பிக்கப்பட்டு வந்த ஒரு சிறு மரம். இன்று அது பெருவிருட்சமாக வளர்ந்து தலைநிமிர்ந்து நிற்கிறது. அந்தப் பெரும் விருட்சத்திற்கு வித்திட்டு காத்தவர்களில் நவாண்ணா குறிப்பிடத்தக்க ஒருவராவார். வோல்தம் பொறஸ்ட் தமிழ்ப்பாடசாலை இவருடைய வீட்டிலிருந்து இடம்மாறி, கணிசமான மாணவர்களை உள்வாங்கிச் செயற்பட்ட போதும் பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியர்களில் ஒருவராக இருந்து, கடினமாக உழைத்துப் பாடசாலை வளர்ச்சிக்குப் பணியாற்றியவர்களுள் நவாண்ணா குறிப்பிடத்தக்க ஒருவராவார்.

இவரது வீட்டு முகவரியே தொடர்ந்து பல வருடங்களாக வோல்தம் பொறஸ்ற் தமிழ்ச் சங்கத்தின் முகவரியாக இருந்து வந்துள்ளது. மேலும் பிரித்தானியா வாழ் தமிழ் மக்களின் நன்மை கருதி தமிழ் அகதிகள் நடவடிக்கைக்குழு, TRTEC, தமிழ் அகதிகள் வீட்டு வசதிக் கழகம் என்பவற்றை 1985, 1986 காலப்பகுதிகளில் ஆரம்பித்த போது இவருடைய (நவாண்ணாவுடைய) பங்களிப்பும் கணிசமான அளவு இருந்தது. இவர் இருந்த காலம்வரை மேற்கூறிய எல்லாவற்றிலும் இவருடைய பங்களிப்பு இருந்து வந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வோல்தம் பொறஸ்ற் தவிர வேறு பகுதி வாழ் மக்களும் இவருடைய சேவைகளைப் பெறும் வகையிலும் இவருடைய பணி பரந்து, விரிந்து காணப்பட்டது. குறிப்பாக சவுத்தோல் பகுதியில் 2001, 2002 காலப்பகுதிகளில் தமிழ் அகதிகள் நடவடிக்கைக்குழு, தமிழ் சமூக அமைப்பு (Tamil Community Centre — Ealing) இரண்டும் சேர்ந்து தமிழ் அகதிகளுக்கான விழிப்புணர்வுக் கூட்டம் ஒன்று நடந்தது. அதனையும்

அது போன்ற பல கூட்டங்களையும் நவாண்ணா ஒழுங்கு செய்து நடாத்தியுள்ளார். இவற்றினால் சவுத்தோல் பகுதி வாழ் தமிழ் மக்கள் பல்வேறு தன்மைகளைப் பெற இவர் மூலகாரணமாக இருந்துள்ளார்.

தமிழ் அகதிகள் வீட்டு வசதிக் கழகமாக இருந்து 1998இல் பெயர்மாற்றம் பெற்ற தமிழர் சமூக வீட்டு, வசதிக்கழக நிறைவேற்றுப் பணிப்பாளருடன் 2002-2008 காலப்பகுதியில் எனக்கு ஏற்பட்ட ஒரு கசப்பான அனுபவத்தின் காரணமாக அந்தப் பணிப்பாளர் என்மீது சுமத்திய அநியாயமான குற்றச்சாட்டுகள் என நிரூபிப்பதற்கு எனக்குப் பக்கபலமாக இருந்தவர் நவாண்ணாதான். பல மாதங்களாக நடந்த வழக்கில் பல விதத்திலும் உதவியாக இருந்து போராடி, திரும்பவும் அந்த வேலையையே பெற்று நான் தலைநிமிர்ந்து நிற்பதற்குப் பக்கபலமாக இருந்தவர் நவாண்ணா.

உடல்நிலை பாதிக்கப்பட்டிருந்த இறுதி நாட்களில் கூட தமிழ்ப்பள்ளிகள், சமூக அமைப்புகள் பற்றியே எப்போதும் கதைப்பார். அவரது சுகம் விசாரிக்கப் போனபோதும் தமிழ் மக்களின் சுகத்தினையே அவாவி நின்ற பேரன்பாளர் நவாண்ணா. இப்படியான ஒரு நல்ல மனிதரை இழந்தது எமக்கெல்லாம் பேரிழப்பாகும்.

நவாண்ணாவிடமிருந்து எண்ணிலடங்காத பல பாடங்களைக் கற்றுக் கொண்டதால் நான் இன்று ஒரு தமிழ்ப்பள்ளியில் அதிபராக இருந்து நல்லமுறையில் தமிழ்ச் சிறார்களுக்கு உதவ முடிகிறது.

சேல்வம் செல்லத்துரை

தமிழ்க் கல்விக்கூடம் - சவுத்தோல்

(07448116826)

Our Nava Uncle

There is a great Legacy of which we wish to tell about a “Wonderful Man”, that we love so much. Nava Uncle’s strength lives within us and grows stronger each day.

He promoted the Tamil culture and gave us an identity that has made us, who we are today. His bravery and his love is something that will always stay in our hearts forever. We miss the sound of his “Aachi & Appu”, “You must do this for our Tamil people” and his stern lectures too!

We miss that caring wise and watchful eye, which now peers at us from above.

He was a great uncle, headmaster and most importantly a leader for the Tamil people of Waltham Forest. His honour still remains with us. Even though he fought a good battle, we are reassured that he is at rest in The Arms of Jesus. In our hearts his memory will always stay and nothing could ever take his Remembrance Away!!!

Nava Uncle has always been a pillar of support and we would like to take this opportunity to thank him and his family for all their support in everything that we have done. Nava uncle; “May you find comfort, hope and peace each day”.

With love

Anusha Sajeev

**Tharsha Varathalingam and
Birunthan Varathalingam**

Nava Uncle - A Legend!

If there was one person that truly deserved the term 'legend', it was Nava Uncle! In this book, many people will have described NavaUncle as a great community leader, passionate Tamil activist and a lovingfamily member. I'm not quite sure what category my relationship with Nava Unclefalls under. He is not family by blood but the term 'friend' doesn't suffice.

During a car journey, my father and Nava Uncle struck up a mutual understanding regarding their interests in social affairs and politics, which then blossomed into a tight friendship. Though both are poles apart in personalities, somehow this has worked in their favour to keep that friendship strong for almost thirty years. Though both my parents have always backed him and worked alongside him in all of the causes he was involved in such as TRAG, TRO and WFTS, the connection goes much deeper than that.

The respect and love that my parents have for Nava Uncle made him their surrogate elder brother, a person that they look up to and referred to for so many things. My father hardly ever acted upon any decision without having sought out Nava Uncle's advice and approval in advance. This is something my family has been struggling to come to terms with.

Nava uncle has been there for every stage of my life thus far, whether it was to take me to hospital when I tumbled down the stairs or to help me choose which school and university I went to.

He never discouraged me to do anything but if he didn't approve, in his unique, calm roundabout way he will make me accept his decision by convincing me (or dad!) that it's for the best and his decision was usually final anyway. He had a knack for identifying your uniqueness and will help you to promote it in whatever way

he can, though he never sought the limelight for any of your successes. There are many people who stand testimony to that. He always wanted

the best for you and would fight tooth and nail to make sure that anyone in his family, friends and even his friends' extended families never came to harm. For his strength and determination alone, I have been extremely grateful.

Nava uncle was meticulous and very organised. Although sometimes it was more like organised chaos! There have been many occasions when he had needed things done on a computer, mainly typing up letters. A job my mum used to do for him, however, once I was old enough, this soon became my duty.

He would arrive at our house in his trademark red shirt and cap (which he always left behind) around 10pm for a letter that should have been sent two days earlier. His draft would be written in the most elegant joined-up handwriting. I would type it up whilst he caught up on the latest Manchester United game or the news.

Many drafts later, I had produced the perfect edited version of the letter and it would be well past midnight. Soon, I managed to presume a lot of the corrections and prided myself whenever the task got completed within an hour, rare as it was.

Wearing my Waltham Forest Tamil School Alumni hat for a moment, I want to remember just how much he has done for the school. I have such fond memories of my time at Tamil School and the family members I gained from it and still have around me.

I was given an opportunity to connect with my roots and experience a variety within the Tamil culture itself that I may never have had if I was born in Tamil Eelam whether it be Dance Dramas, Villu Paatu or to be part of Heroes' Day celebrations liberally.

There is so much more I could say, so many anecdotes I could recall, but I wouldn't know where to start and finish. I don't think I gave many cards to Nava Uncle for father's days. It was usually just a phone call. This year I wrote one out and didn't know what to do with it. Accepting that he is no longer physically with us is taking a long time but the hope that he is looking out for all the people who love him and his love is keeping me going.

All I can say for sure is that it has been an honour and privilege to have been able to help Nava uncle with his work, grateful for all the opportunities he has given me, encouraging me whenever possible, even forcing my four year old self to Tamil school, without which I could not have achieved half the things I've done so far.

But beyond all of that I am glad to have been accepted by him as a daughter, to have been blessed with his love. Getting his verbal approval on anything I did was quite rare, but I know he was proud of my achievements, particularly in my chosen career of teaching, as it was evident in his look and smile. The poet Bharathiyar's words 'ucchi thanai mugarnthaal garuvam oangi valaruthadi' comes to mind when he would kiss me on my forehead and ask 'eppadiaachi?' with his proud smile, and I miss that the most.

I am sure you all have had your similar moments that you now miss but must cherish. Hold on to those, celebrate his life and help continue his legacy.

Thulasi Mageswaran

Memories of Navam Uncle

I've grown up, knowing Navam Uncle as a close family friend, always at hand when we needed support and as someone to share happy festive occasions with. Our families grew and bonded together, as his sons share the same age as my younger brother and I. He was an attentive and giving person, always making time for those in need; as part of his work and personally, whatever the time, if he could help, he would try.

As a founding member of the Walthamstow Tamil School, Navam uncle gave me the opportunity to join the first batch of students, and for this I'm most grateful. The Tamil School gave me a real sense of community, being able to bond and learn together, with like-minded children. It was an environment that helped to develop my cultural awareness and it felt like being part of a big, extended Tamil family.

In the late 80's, the school hosted a multitude of classes, teaching us our mother-tongue and cultural arts. Some of the most enjoyable times over the years were spent preparing for annual programmes, held at the Walthamstow Assembly Hall. These events were a showcase of the students' literary and arts endeavours. Navam uncle was a crucial figure, in rallying the rehearsals from start to end, assisting those without transportation with car lifts and most importantly overseeing everything on event days, sporting his trademark red shirt.

As a British born Sri Lankan, I feel it is important to have an understanding of my cultural roots and mix with those who will be lifelong friends. I'm respectful and appreciative for Navam uncle's commitment, organisation and strive to make the school a success and grow it, to develop young minds to go on and become successful and culturally knowledgeable adults.

His memory will continue to be shared in the hearts and minds of the students, friends and family and legacy through the continuance of the Tamil School.

Dharini Pathmakanthan

In Memory of Navam Uncle

From all that I have heard, read and seen during and after his life it is clear how significant Navam uncle was to his family and the wider community.

To me, however, he will always be my best friend's dad who lived literary down the road.

He forms part my earliest memories in life. I vividly remember his trademark beard from a small age. It has varied in length and curls over the years. He would usually have more things to do than the hours of the day would fit which I never quite understood when I was younger. Inevitably it meant he could not arrive early with his family to any occasions at our home.

But always, no matter how late or brief, he would never fail to disappoint. He would arrive standing at the door, usually wearing his famous bright red shirt and a beaming smile. I would always be welcomed by his famous kiss on the forehead, which I was honoured to get even in his last days.

I was always told from a young age how smart and intelligent Navam uncle was. I remember a number of trophies garlanding the fireplace- 'chess champion'. He was usually the person I would be referred to for a telling off if I got into trouble at home. Luckily I don't think I was ever at the receiving end first hand – usually I would be a bystander watching Nagu, which was quite entertaining, ... but I had enough respect to know not to cross him.

It was clear he mellowed out in his last years but he was always a man of conviction and optimism, which had to be admired in periods of adversity.

He was a man of graft, hard work and ultimately perfectionism. It may have taken him a longer time but when he got there the achievement was always clear to see, as it was unique in its own way. I look at something as small as a desk and shelf unit he built

from simple wood for Nagu's bedroom, as a symbolism of this. I remember him talking about it for months and his plans and drawings. It would have been far quicker to buy it but Navam uncle never took the easy route. And then suddenly in the small hours of the night construction started and when it was finally built it was quite magnificent. He would never talk about it but it was clear from his smile and what was left it would stand the test of time and be of far more use than we all envisaged at the outset.

It is his character that will endure in my memory as his legacy and I hope I can learn and develop from this. In the children he raised and people he nurtured I am sure this will be continued...

RIP Navam Uncle
Love Muki Sritharan

Shiyamie Jesuthasan's Message

Nava uncle has been a part of my life for as long as I can remember. I miss uncle very much. I miss his care, his encouragement and the kisses on the forehead after church on Sundays. I'm sure everyone will be aware of the amount of precious time uncle put into the Walthamstow Tamil community. Because of uncle, children born here, like myself, were able to attend Tamil school, learn the language and more about the culture. Uncle has been a big part of our family for a long time.

He was always one of the first people to call for help or advice, when our parents needed anything and without a second thought uncle would be here.

Through every milestone, uncle has been the big encourager to push me and my brother to follow our dreams and always one of the first to wish us for our achievements. I remember as I started getting more involved with church, small things such as uncle and auntie's smiles and nods as I nervously told a story and then the encouraging words at the end of the service pushed me to carry on.

All parties have to have some sort of drama and at uncles 75th I burnt my leg, and I remember how upset and concerned he was when it happened. It was not until he saw that I was fine that uncle let it go.

Now that scar will remain with me forever as a precious memory of uncle. Although Nava uncle may not be with us today, his memories will stay with us forever and he will always remain as the heart of the Waltham forest Tamil community.

Jude Jeyaraj's Message

The greatest contribution a human being can make to this world is to provide strength, knowledge, support and genuine affection to individuals, to communities and to society.

Looking back at Navam uncle's life, this is exactly what he did. I always admired his dedication, drive to succeed, and his love for his country and tamil culture.

He was very much a courageous individual and challenged the norm. This was evident in his work with starting our first music school which he gave me and others the opportunity to learn music.

Now after 20 years whether I perform in arenas or playing with big musicians I still look back at those years and thank Navam uncle for the platform he had giving me to get to this stage.

I will always hold your name with pride and honour in knowing that I got to know you and witness your passion, energy, and pursuit of amazing endeavours to change the world for the better.

Your stirring lecture to me on getting me to focus myself and my career will always resonate with me for the rest of my life. Thank you for everything you have done and I will never forget the positive impact you had on my life.

Nava Uncle and the Tamil Liberation Struggle

As beautiful feelings come from a heart at peace, inspirational thoughts come from a sound mind; our aspiration for our freedom struggle came from our loving people. Our national leader Pirabaharan mama gave a life line and a vision to it in the form of a liberation movement. He guided us politically and commanded the LTTE with tremendous determination. Our national struggle for the freedom of our people has been directed at all fronts in Tamil Eelam and abroad by our people and our leaders. Nava uncle was one of those leaders in our community which many may know.

However, many may not know how he devoted his life to our freedom struggle far more than he devoted himself to other parts of his life. Nava uncle was one of those who took the struggle to an international level on many fronts. His generosity, modesty, considerate and charitable personality had not only earned him the respect from our national leader but also from the whole of the Tamil community. It shows that Nava uncle was a tenacious, courageous and intelligent person, who strived to do his best.

We also learnt how he won the admiration and well earned respect of Kittu mama while he was in London. He became his trusted lieutenant and a faithful friend.

Nava uncle has committed himself to a number of charitable events for the Tamil Liberation struggle. Nava uncle was the leader of the Tamil Rehabilitation Organisation (TRO), and he was also one of the founder members of the Walthamstow Forest Tamil School, which is continuing to perform well.

Nava uncle played a leading role in organising and celebrating the first Tamil Heroes Day in London and other annual great events. As our thoughts and respects will never die of our national heroes, our thoughts of Nava uncle live for ever.

They say history has a long memory; Nava Uncle lives in the history of our freedom struggle.

By Jeya & Archuna Maheswaran

I cannot describe in words how magnificent Nava mama was. He was part of our family and he will remain in our hearts for ever.

Kasthuri Maheswaran

வோல்தம் பொறஸ்ட் தமிழ்ச்சங்கத்தின் வெள்ளி விழாவின் போது
நவ அண்ணாவின் அயராத சேவையைப் பாராட்டி
வோல்தம் பொறஸ்ட் தமிழ்ச்சங்கத்தினரால்
வாழ்த்தி வழங்கப்பட்ட
வாழ்த்துப்பா

நாயகமே!

நவ நாயகமே நீவிர் நீடு வாழி!

நாயகனே! வோல்த்தம்ஸ்ரோ தமிழ்மக்கள் தந்தையே!

வோல்தம்ஸ்ரோ பதியினிலே வாழ்ந்துவரும் தலைமகனே!
ஆழ்ந்த உந்தன் சிந்தனையால் அதிகநலம் நாம் பெற்றோம்
தீர்க்கமிகு நோக்கமதால் தடைகள்பல அகற்றி நின்றாய்
எதிர்ப்பவனும் உனைஎதிர்க்க முடியாது வழியகல்வான்

அகதிகளின் நலன்கருதும் அமைப்புகளின் அங்கமானாய்
அகதிகளுக் கிரவுபகல் என்றெண்ணா உதவிநின்றாய் -
அகதிகளின்

நடவடிக்கைக் குழுவென்றும் வீட்டுவசதிக் கழகமென்றும்
உடனிருந்து அவர்கண்ணீர் துடைத்திட நீ வழிவகுத்தாய்

விமானத்தில் ஏறி நாடுகடத்த நின்றவரை -உன்திறனால்
விமானத்தின் நின்றிறக்கி அகதி அந்தஸ்தளிக்க வைத்தாய்

சின்னஞ் சிறார்களின் சீர்சிறப்பை உளங்கொண்டு
சின்னதாய் நீயமைத்த தமிழ்ப்பள்ளி விருட்சமாய்
பென்னம்பெரிய தமிழ்ப் பள்ளியொடு சங்கமதாய்
இன்னும் வளர்ந்திடுதல் உந்தன் சிறப்பன்றோ

ஐயனே!

வோல்தம்ஸ்ரோ வாழ் மூத்த தலைமகனே - இலண்டன்
நால்திசையும் நன்கறிந்த நவம் என்ற மூத்தோனே!
வாழ்த்துதற்கு வார்த்தையின்றி வார்த்தைகளைத் தேடுகின்றேன்
வாழிய நீ பல்லாண்டு வளம் பெற்று வாழியவே!

செஞ்சட்டைக் காவலனே செங்கொள்கைச் சேவகனே!
விஞ்சிநின்ற அனுபவத்தால் விதம்விதமாய்த் திட்டமிட்டாய்
சமத்துவத்தை வாழ்க்கையிலும் வேலையிலும் கைக்கொண்டாய்
எமக்குந்தன் சேவைதனை இடையறாது அளித்திருந்தாய்

வேங்கைகளின் கொள்கைதனை விருப்போடு உளங்கொண்டாய்
அங்காங்கே அரசியலில் ஆழந்தறிவை வெளிக்கொணர்ந்தாய்
பாங்குடனே பழகிநின்று பக்குவமாய் எமை அணைத்தாய்
ஒருமையிலே அழைத்தாலும் ஓர்தந்தை நிலை நின்றாய்

வோல்தம்ஸ்ரோ வாழ்கின்ற தமிழினத்தின் தந்தையென
வோல்தம்ஸ்ரோ மக்களுனை வாஞ்சையுடன் அழைத்திடுவார்
வோல்தம்ஸ்ரோ வாழ்மக்கள் சார்விலுமை அழைப்பதற்கு
வோல்தம்ஸ்ரோ தமிழ்மக்கள் தந்தை எனக் கௌரவித்தோம்

கர்த்தாது கிருபையும் கடட்சமும் கரம்கொடுக்க
அர்த்தமுள்ள மானிடப் பிறவிதனில் மகத்துவத்தின்
அர்த்தமுடன் அவனிதனில் வாழ்பவரே வாழியநீவீர்

- ஆக்கம் கவிஞர் பாலரவி

Thank You

I would like to take this opportunity to thank everyone for all your tributes.

The year has gone quickly since Navam departed from us. The last couple of years have been a difficult and anxious time for all of us. God gave him the strength to bear the pain without any complains. So many of you have helped us in the last couple of years by visiting him regularly preparing his favourite dishes, and above all just showing your affection, love and care which he most appreciated.

He enjoyed the company of his siblings, in laws, nieces, nephews, grand nieces and grand nephews and above all his Walthamstow friends whom he held closest to his heart.

We give our special thanks to Friends, Waltham Forest Tamil Sangam, the Chairman and his committee, the teachers and students for their untiring efforts to this occasion. We also say a big thank you to all those who took the trouble to send their tributes from overseas.

Let me thank the different organizations, which Navam supported, who sent their tributes.

We have been left with happy and fond memories as "memories are treasures, no one can steal."

I am thankful and grateful to God to have been blessed with such a devoted, caring and loving husband for the past 36 years, a caring Father to our sons Nagu and Jonathan. We miss you a lot.

Jesus whispers

"I am with you in the hour of deepest need;
when the way is dark and lonesome,
"I am with you, I will lead."

Mathini. Navanayagam

JOTHY

**Healthy Mind
Happy Life**

நலமான உள்ளம் மகிழ்வான வாழ்வு

HELP-LINE & COUNSELLING SERVICES

1.00PM - 9.00PM

0203 371 0006

உடலுக்கு மட்டுமல்ல
உள்ளத்திற்கும்
நெருக்கடிகளுண்டு!!!

விபரீதம் ஏற்படுமுன்
உதவியை
நாருங்கள்!!!

HELP-LINE & COUNSELLING SERVICES

The memory of unhappy experiences and painful feelings can result in
emotional, mental and physical health problems

SEEK HELP BEFORE IT'S TOO LATE!

020 3371 0006

This is a **FREE & CONFIDENTIAL** service

Charity NO:1134912

1.00PM - 9.00PM
Monday to Saturday

இது ஒரு இலவச அந்தரங்க சேவை

Ahilan Foundation, Charity Number:1134912

For more information, please contact
Ahilan Foundation, Chennai
www.ahilan.org | aavanaham.org

www.bbkca.com

- ▶ Accountancy / Audit
- ▶ Tax Solutions
- ▶ Company Formation
- ▶ Confidential Tax Consultancy
- ▶ Investigations / Tax Mitigation
- ▶ Bankruptcy / IVA
- ▶ Liquidations
- ▶ Business Startup & Consultancy
- ▶ Solicitors Rules Audit
- ▶ Payroll / VAT / Bookkeeping

Head Office

1 Beauchamp Court
10 Victors Way, Barnet,
Hertfordshire, EN5 5TZ

Phone: **020 8216 2520**
Fax: **020 8216 2521**
Email: admin@bbkca.com

Cambridgeshire Office

U9, S Fens Business Centre
Fenton Way, Chatteris
Cambridgeshire PE16 6TT

Telephone : **01354707911**
Email: cambs@bbkca.com

Croydon Office

Lombard House,
2 Purley Way,
Croydon, CR0 3JP

Telephone : **020 8150 9950**
Fax : **020 8711 5831**
Email : croydon@bbkca.com

This book is published & launched by

Nava Anna Family & Nava Anna Memorial Foundation

Designed & Printed @ JR Print Tel: 0208 503 6643 www.jrprint.com